

SPIT DA FIRE zuchwały i radosny crossover z przymrużeniem oka ;)

INDEX:384550

№03/2004

marzec-kwiecień

ISSN 1731-3767

03

9 771731 376405

www.infomagazine.pl

INFO

magazine

s o a r d

ISSN 1731-3767 CENA: 8,99 (w tym 7% VAT)

raport:

ZIMA!!!

[czy musi oznaczać przerwę w jeździe?]

[lublin]

[szczecin]

[kraków]

[toruń]

[brzeg]

[katowice]

[warszawa]

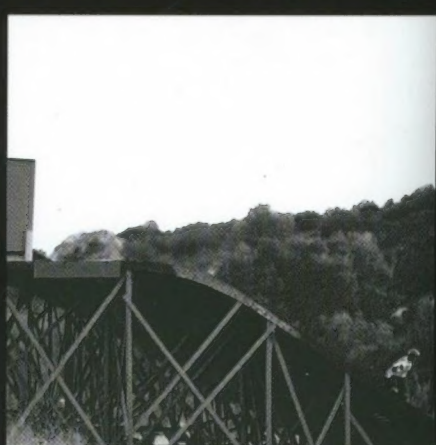
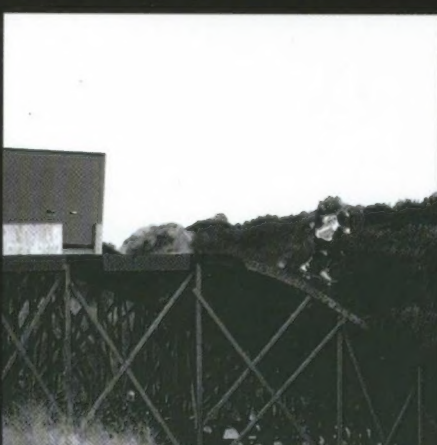
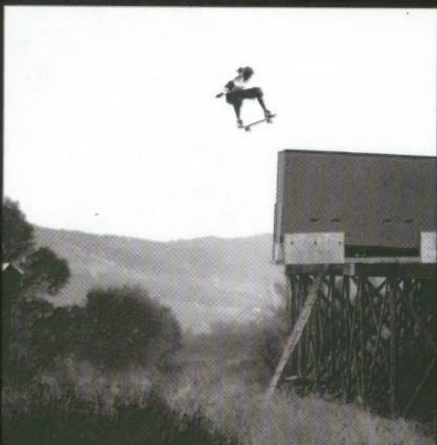
[białystok]

[poznań]

NOLLIE MANUAL. BLABAC SEQUENCE.

WWW.DCSHOES.COM

wyłączny dystrybutor

MAYER
SKATE & SNOWBOARD
Poznań Mostowa 11 tel 8501505 fax 8501504

www.mayer.pl

Decade

DZIESIĄTY MODEL SYGNOWANY PRZEZ DANNY WAYA

A red signature, likely of Danny Way, is positioned below the text.

CONTENTS

No03

Fotka okładka: Wydawać by się mogło, że dla deskorolkowca śnieg jest wrogiem i nie stanowi żadnej wartości. Jednak Piotrek Dudziak z Lublina uważa całkiem inaczej i daje temu wyraz w ollie przez bałwana.
Fot. Nagy

Fotka obok: Poznań....Kinepolis....Jacek Pawłowski.... Trzy nieodłączne elementy. Wygląda na to, że czwartym jest jego mina. Jednak chłopak już nad tym pracuje i wkrótce taki backside kickflip przez śmietnik będzie robiony z uśmiechem na twarzy.
Fot. Skrobański

Spis treści:	
Intro.....	10 str.
Newsy.....	10 str.
Skateshop news.....	10 str.
Recenzje.....	10 str.
Historyczne tricki.....	10 str.
Historia polskiej deskorolki.....	10 str.
Szkola deski.....	10 str.
20 pytań.....	10 str.
Zajawka.....	10 str.
RAPORT: ZIMA!!!	10 str.
CORMAX TOUR	10 str.
SPIT DA FIRE	10 str.
Zoom.....	10 str.
Photo of the Number.....	10 str.
Kuchnia Stanika.....	10 str.
Porad kilka.....	10 str.
Ludzie listy pisać.....	10 str.
2 zewnątrz.....	10 str.
Konkursy.....	10 str.
Lista skateshop.....	10 str.

Widok, który ściska serce każdego deskorolkowca w Polsce !!! Ulubiona miejscówka pokryta białym puchem.
fot. Skrobański

OSIRISSHOES

Chris
Dobstaff

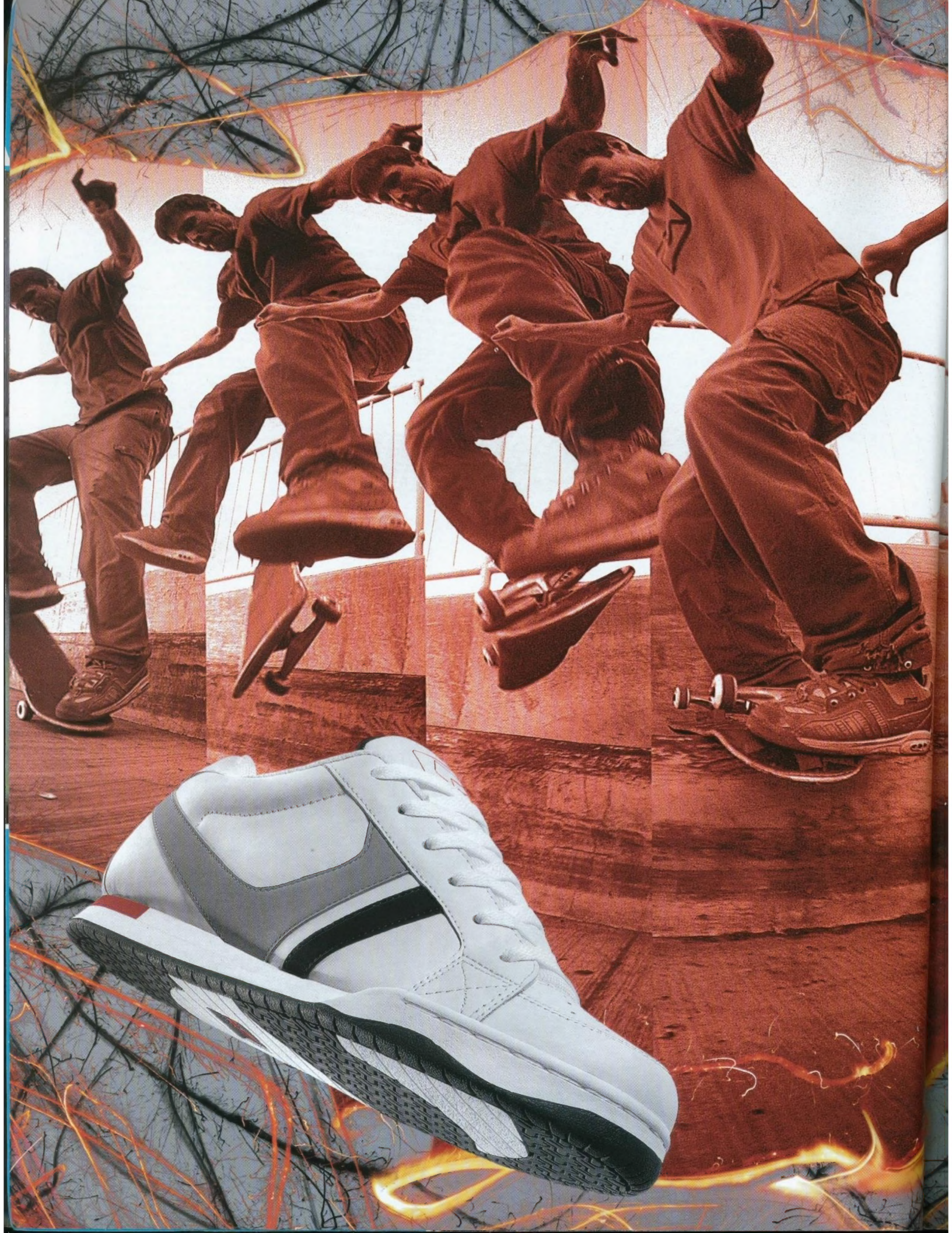
DAZE
BLACK/YELLOW/GUM

Dystrybucja: ALTEX
Tel. (061) 816 34 00
Fax. (061) 816 34 08
E-mail: piotr.altex@wp.pl

OSIRIS SKATEBOARDING
OSIRISSHOES.COM

Osiris Team: JERRY HSU | ALI BOULALA | DIEGO BUCCHIERI | LOUIE BARLETTA | PIERRE LUC GAGNON | BRANDON TURNER | Chris Dobstaff | James Brockman | Dylan Rieder
Check online for the new colorways and the NEWS section for latest rider news *KEEP SKATEBOARDING FUN OSIRISSHOES.COM

globe

RODNEY
MULLEN

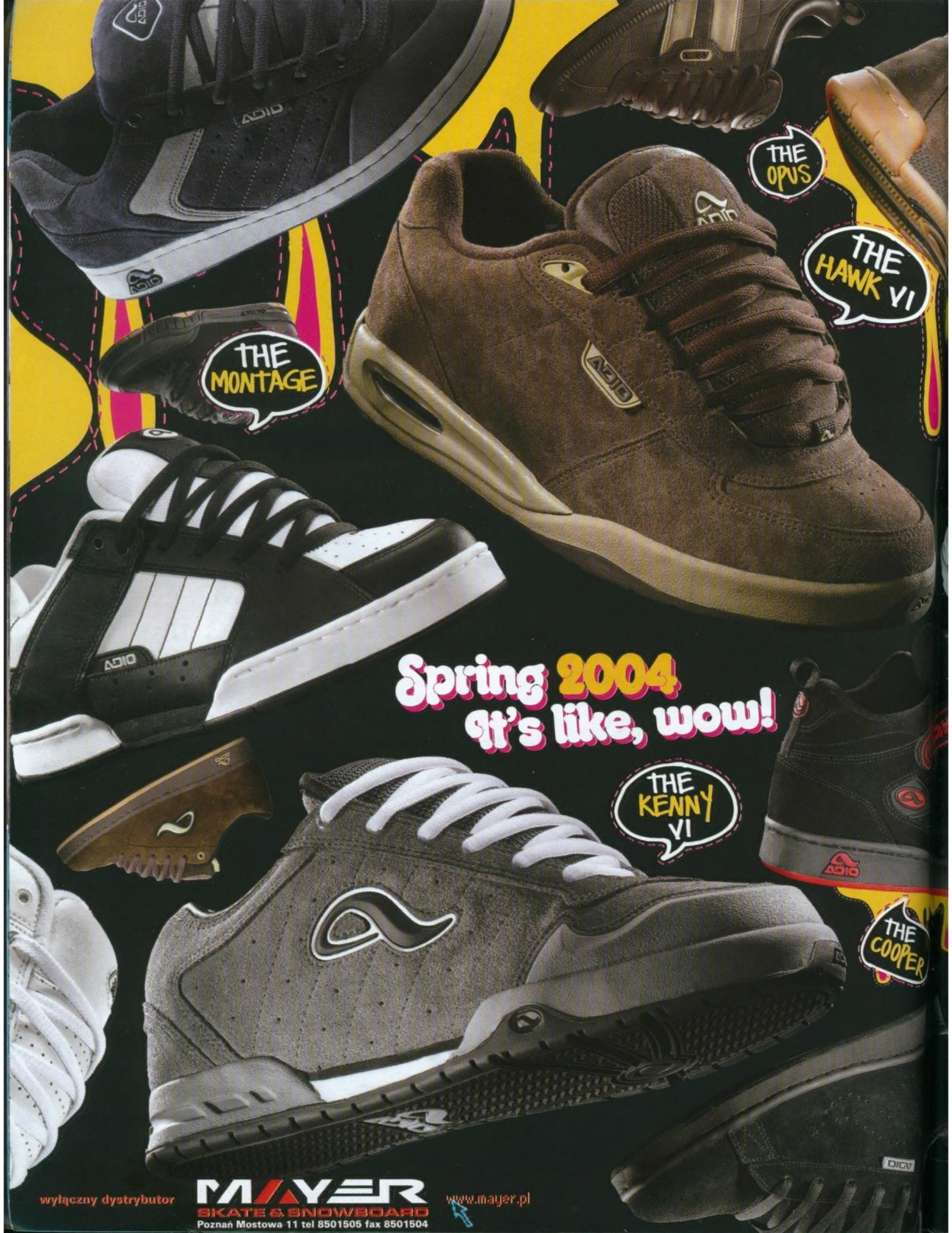
Motto *what's black
will be backside*
Rodney Mullen

globeshoes.com

ALTEX

E-mail: piotr.altek@wp.pl

Spring 2004
it's like, wow!

wyłączny dystrybutor

MAYER
SKATE & SNOWBOARD
Poznań Mostowa 11 tel 8501505 fax 8501504

www.mayer.pl

THE
BAM
V2

THE
SOLUS

THE
HAMILTON

THE
SUMMER
V2

THE
WORLD CUP

THE
WRAY
V4

THE
EUCENE

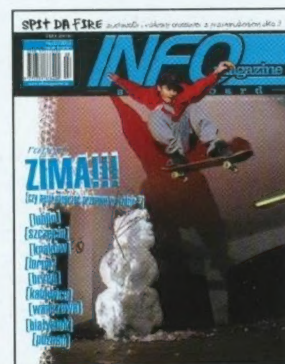

INTRO

Jeździć na desce chcę przez cały czas, jak coś kocham, to kocham to również w zimie. Bez dwóch zdań. Nawet nie wspominajcie o jakichś sezonach, bo nie ma czegoś takiego. Zajawka rozgrzewa mnie, napędza; tuż po obejrzeniu dobrego filmu myślę tylko o trickach, skupiam się na jeździe, nie zastanawiam się, jaką mamy porę roku. Dookoła nic się nie liczy, rozwalająca się skrzynia to kozacki murek w LOVE PARKU, a luźno postawiona, latająca rurka to poręcz na miejscówie. O zimnej i chropowatej jak tarka nawierzchni pomaga mi w zimie zapomnieć walkman. Teraz mam Jutrzenkę, ale jak zaczynałem nie było żadnego skateparku i nadal tak jest w większości miast. Nie ma skateparków, a co dopiero tych krytych. Dawniej jeździłem w podziemiach, często na osiedlu na jakimś wyschniętym, odśnieżonym skrawku asfaltu. Po prostu musiałem zrobić chociaż flipa w miejscu, chyba wiecie o czym mówię? Tak jest kiedy masz ciśnienie! Był też daszek pod sklepem. Kombinowało się, ale rozumiem bardzo współczuję, jeśli ktoś nie ma nawet takiej możliwości. Niestety, spora liczba osób nie ma w ogóle jak jeździć. Trzeci numer INFO podsumowuje i pozwala zorientować się tym, którzy nie wiedzą, gdzie i jak można pojeździć w naszym kraju w tym trudnym dla deskorolkowców okresie. Uderzamy w różne regiony i prezentujemy osoby, które można tam spotkać. Tym samym zwrócimy być może uwagę ludzi, władz, pokażemy, że nie jest nas garstka, i że wybudowanie takich miejsc nie poszłoby na marne. Piszcie listy, by potwierdzić moje zdanie i przyłączcie się do liczby osób zainteresowanych tematem. Jest nas coraz więcej i musimy zwrócić na siebie uwagę, połączyć siły. Nie będę się rozpisywał, chciałem tylko powiedzieć, że szanuję i pozdrawiam każdego prawdziwego zajawkowicza z pasją do jazdy, szczególnie w zimie. Wiem, co to znaczy, sam często jeździłem nawet przy temp. -15 stopni na osiedlowej ulicy, bo po prostu chciałem i może w czyichś oczach wyglądało to śmiesznie, ale ja byłem w świecie deskorolki, który mi w zupełności wystarczał i był dla mnie wszystkim. Szczegrze mówiąc to niewiele się zmieniło i niewiele się zmieni, dopóki będę jeździł, a będę jeździł zawsze. Piszę to dla prawdziwych deskorolkowców. Tych najbardziej zapalonych, którzy nie mają gdzie jeździć zimą, poznasz po tym, że siedzą w domu, jęczą i myślą tylko o desce. Im te wszystkie sprawy nie są obce. Nie tylko u nas jest zima, więc damy radę!

- Kuba Perzyna

redakcja:
ul. Grudziądzka 46/302
87-100 Toruń
tel. +48 (56) 623 12 54
kontakt@infomagazine.pl

redaktor naczelny:
Andrzej Skrobański
andrzej@infomagazine.pl

zastępca red. naczelnego:
Kuba Perzyna
kuba@infomagazine.pl

sekretarz redakcji:
Sławek Siągło
slawek@infomagazine.pl

dział reklamy:
reklama@infomagazine.pl

korekta:
Agnieszka Prejs

współpraca:
Dominik Włodarkiewicz, Monika Witosławska,
Michał Krawczyk, Tomek Kotrych, Tadeusz Szymański,
Artur Wojtonia, Bartek Morawiec, Tomek Brzozowski,
Jacek Pawłowski, Przemek Skóra, Piotr Kostur,
Maciek Lewandowski, Gabor Nagy, Szymon Jaros, Mateusz Śliwa,
Mariusz Sarzyński, Eryk Gaj, Tomek Szkiela, Piotrek Strzyżewski

Jeżeli chciałbyś podjąć współpracę z nami, napisz e-maila, bądź
prezentujący siebie i swoje umiejętności i przyslij na adres red.
Oczywiście próbne zdjęcia lub propozycje tekstów
mile widziane, a nawet pożądane.

współpraca:
SHOWBIZproductions
ul. Na zboczu 22
80-110 Gdańsk
www.showbizproductions.pl
contact@showbizproductions.pl

skanowanie i naświetlenie:
studioPRO
ul. Goździkowa 2
87-100 Toruń
www.studiopro.com.pl

druk:
Druk Intro S.A.
ul. Świętokrzyska 32
88-100 Inowrocław
www.druk-intro.home.pl

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za ewentualne szkody i urazy podczas wykonywania ewolucji prezentowanych w INFOmagazine. Wszelkie niszczenie mienia jest prawnie zabronione i redakcja oczywiście nie popiera takich działań. Wszelkie nie zamówione materiały i zdjęcia nie są zwracane. Zastrzegamy sobie prawo do skracania i redagowania nadesłanych tekstów. Nie odpowiadamy za zamieszczonych ogłoszeń i reklam. No i na koniec: oczywiście że jakkolwiek przedruk i kopiowanie bez porozumienia z nami jest prawnie zabronione.

Wojtek Jaworski - crooked grind Foto: Andrzej Skrobawski

ERIK

SNOW/SKATE SHOP

NAJWIĘKSZY WYBÓR W MIEŚCIE / MIN. :

FENIX ATHLETIC * MALITA CLOTHING * EMPIRE * CLINIC * MASS * ADIO * DC * ES * ESNIES * OSIRIS * GLOBE
DUFFS * FLIG * THE FIRM * ZERO * ELEMENT * INDEPENDENT * POWELL * BURTON * SANTACRUZ
SESSION * DRAGON EYEWEAR * 32 * BAKER * GENETIC * HAWK * FLIP * THINK * RIDE ...

ADRESS: C.H.WILENSKA

UL TARGOWA 72, LOK 105 A TEL/FAX (+22)331 63 75 WARSZAWA

• 079GraphicDesign •

Zacznijmy może od dobrych wiadomości. Przyjemnie jest chyba dowiedzieć się już na samym początku, że komuś się poszczęściło i dostał np. sponsora. A właśnie sponsora na

Joł Perzyna

Joł Perzyna

deseczki, nowej ale starej firmy Stereo, dostał Krzysiek Poskrobko z Białegostoku. Również, prezentowany przez nas w ZOOM, Paweł Kopczyński pozyskał nowego sponsora, a jest nim firma Cortoz. Zresztą bardzo poważnie podchodzi ona do spraw, nazwijmy to - kadrowych i konsekwentnie tworzy mocny team. W jej ciuszkach można już oglądać Przemka Cymbalskiego,

Amadeusza Kрая, Marcina Tworowskiego oraz Kubę Bączkowskiego, który tym samym opuścił swoją macierzystą firmę Brotherhood. Poza tym Cortoz 22 maja w Opolu organizuje zawody pod nazwą "Cortoz Five Stars", na których oczywiście będziemy i was również gorąco zapraszamy. Bartek Morawiec jednak nie zmienił sponsora, tak jak was informowaliśmy w poprzednim numerze i nadal jeździ w ciuchach Brotherhood. Karol Furmańczyk (W-wa), Paweł Kopczyński (W-wa), Paweł Walczak (Opole), Adam Bajkowski (Białystok) - dostają deski od tajemniczej firmy MITT. Powstała też nowa firma odzieżowa o nazwie Realness. Powstała i już ma swój team w składzie: Kuba Perzyna (również Syndrom), Tomek Kotrych (również FENIX), Łukasz Rzeszutek (również Malita). Nowego sponsora od ciuszków pozyskał Artur Wojtania. Firma StoProcent ze Szczecina postanowiła zasponsować swojego rodaka. Co?! Nie, nie... Artur nie odszedł z Mality i ma to szczęście mieć dwóch sponsorów. Czyżby miejscówka Witos podzieliła losy Capitolu i Grobu Nieznanego Żołnierza? Od jakiegoś czasu pojawiły się tam tabliczki zakazujące jazdy m.in. na deskorolce. Jak widzicie na zdjęciach poustawiano tam donice, które mają zniechęcać deskorolkowców. Czy skutecznie? Zobaczmy. Firma Mentor znana chociażby z największych zawodów deskorolkowych w Polsce - "Mentor Skateboarding Session" - postanowiła zrezygnować ze swojego teamu. I tak: Kuba Linowski, Mikołaj Wrzcionkowski i Bartek Czarnecki, na dzień dzisiejszy nie mają sponsora na ciuszki. Piotr Kielb, Sławek Gliński, Bartek Czarnecki, Piotr Dabov i Bartek Milczarek - to team Nervous. Natomiast Jacek Jakubowski, Błażej Lewandowski, Jarek Pijewski oraz Tomasz Frant to team Nervous. Hmm... Tadeusz Szymański, znany bardziej jako Gutek po zmianach kadrowych w firmie DLXS w Stanach, stracił sponsora na deski

Real. Jednak szczytującą dyskrucja System zaproponowała mu sponsoring i Gutek nadal dostaje deski REAL. Trwają rozmowy nad przyszłą marką, którą Gutek miałby reprezentować. Dodatkowo będzie otrzymywał I-Path zamiast dotychczasowych butów Vans. Jak głoszą plotki, na wiosnę mają zawitać do Polski teamy Globe: Mike Peterson, Greg Lutzka, Paul Machnau i Chad Fernandez, Osiris (nie znamy jeszcze szczegółów co do składu) oraz Popwer z znanym, z poprzedniego numeru Keen'y Reed'em na czele.

ŚWIAT

San Francisco nie ma szczęścia do miejscówek. Po zburzeniu Embarcadero oraz ogromnych skate-stopersów na słynnym murku Hubba Hideout, przyszedł czas na Pier 7. Niestety, podobno wjechały tam buldożery i zmiotły wszystko z powierzchni ziemi. Zostało także zamknięte słynne czasopismo Larry'ego Flynt'a - "Big Brother". Sposób prezentowania deskorolki w tym piśmie był specyficzny, wiele kontrowersyjny i jak się okazuje - mało poczytny. Dużo lepiej jednak powodzi się magazynowi video 411, który podzielił los TWS i został sprzedany dużej firmie medialnej. Jamie Thomas doczekał się potomka o imieniu Justin "Tiger" Thomas. Po rozpadzie Link J.B. Gillete dołączył do teamu Lakai, a buty DVS zostały

BIG BROTHER - R.I.P.

okrzykniętą najlepiej sprzedającą się butami na świecie. Kaream Campbell odszedł z ZOoryk, a jego miejsce zajęła kolejna deskorolkowa legenda - Sal Barbier. Habitat team rider, Danny Renoud, pozyskał sponsora trackowego Venture. Wkrótce w waszych magnetowidach lub DVD będą mogły się znaleźć nowe produkcje filmowe firm: DVS, Seek, Almost, Blind oraz Lakai. Jeżeli chociaż troszkę śledzicie poczynania teamów tych firm, wiecie, że szykuje się niezła dawka dobrego skateboardingu. Bastien Salabanzi zmienił sponsora z Vans na Etnies. A Tim O'Connor, po odejściu z Savier, dołączył do I-Path.

W weekend Wielkiej Nocy (9-12 kwietnia) na kanale Extreme zostanie wyemitowany program "Birth of the Cool". Dowiedzie się z niego o tym, jak powstała i kształtowała się deskorolka. "Birth of the Cool" to dla entuzjastów deskorolki szansa na powrót do jej początków. Po za tym będzie można obejrzeć, od rana do wieczora, filmy z lat 70-tych, nakręcone na taśmach 8 i 16mm.

Bez względu na to, czy jesteście starymi wyjadaczami, czy "niedzielnymi" skaterami, ten edukacyjny weekend zapowiada się niezwykle obiecująco.

Oto kilka propozycji:

- *Piątek, 9 kwietnia:
- 16.00. Tic Tac 2 Heelflip.
- *Sobota, 10 kwietnia:
- 16.00. Skateboard Kings:
- *Niedziela, 11 kwietnia:
- 16.00. Downhill Motion.
- *Poniedziałek, 12 kwietnia:
- 16.00. Fruit of the Vine.

Wszystkie programy z godz. 16.00. są powtarzane o 21.00. i ponownie o 10.00. dnia następnego.

Jak się okazuje, Extreme to nie tylko program telewizyjny, ale także superenergetyczne napoje oraz czysta woda, która podczas jazdy w upałach może okazać się niezbędna do przeżycia.

Czy wiesz że

- ... Steve Caballero jeździ na deskach Powell już ponad 24 lata?
- ... najlepiej sprzedawaną grą komputerowych wszechczasów jest Hawk Pro Skateboarder?
- ... podczas pierwszej eksploatacji skateboardingowego szaleństwa, w wczesnych latach 60-tych, sprzedano ponad 50 milionów deskorolek?
- ... w 1996 roku Patryk Winiarczyk złożył się o deskę z właścicielami sklepu Rakowieckiej, ze skoczności z pierwszym kickflipem ze schodów wewnątrz sklepu Wygrał.
- ... właścicielem praw autorskich do skoku na desce i triku znanego jako "flatland ollie" jest Alan Gelfand, który w 1978 roku zrewolucjonizował jazdę na deskorolce?
- ... pierwsze profesjonalne skate'owe obuwie zostało zaprojektowane w 1987 roku przez firmę Etnies z legendarnego skatera Natasa Kaupasol.

Spot Check ? EURO CASH Toruń

Pokrótkie - miejsce to w skali 1:10, jeśli chodzi o spoty, otrzymuje ode mnie 5.

Plusy: gdy pada mżawka, można jeździć wzdłuż budynku pod daszkiem; przewaga rurek o wysokości około 40cm, więc niewysokie - można niezłe kombinować; jedna rurka stoi przymocowana na środku i jest dostępna z każdej strony, druga jest ruchoma, ale stabilna i można ją postawić gdzie się komu zamarzy. Nikt nie wyrzuca, a jak się robi ciemno, to zapalają się światelka; obok stoi duży śmietnik na kółkach (jak na MSS2), który można postawić na boku i na nim grindować, slidować, ile wlezie.

Minusy (trzeba ponarzekać w polskim stylu): jeżeli nawet jest ładna pogoda, trzeba jeździć pod daszkiem, bo jedynie tam nawierzchnia jest znośna; zabierz ze sobą miotłkę, bo zwariujesz od potykania się o kamyczki, ale jak można zobaczyć na INFOvideo i Transmisji, nie przeszkadzało to Gajowi, Kuziemowi i innym, dusić tam niezłe triczki; ilość rurek jest imponująca, ale większość jest przy ścianie i raczej nie zachęca to do ich katowania. A tak w ogóle, miejsce to jest niedaleko Urzędu Pracy w Toruniu, przy ul. Polnej. Można tam dojechać autobusem nr 12, 14 i 28, jadąc w stronę Geanta. Miłego odkrywania nowych spotów. SK8orDIE -Michał

Joł Perzyna

Extreme to nie tylko
program telewizyjny z
zajebistymi
programami, ale
także super
energetyczne napoje,
jak i czysta woda,
która podczas jazdy
w upałach może
okazać się niezbędna
do przeżycia.

... w naszej redakcji znajduje się kosz na puszkę. Stonik wciąga soję, a my segregując odpady, dbamy o nasze środowisko naturalne. A jak się ich nazbiera trochę więcej, to może zamienimy je na jakieś nagrody dla was. A więc niedługo zobaczycie stertę makulatury, którą zamienimy na smakołyki.

GOŚC

Michał (KASZA) Łukaszewicz

zaczęła kojarzyć się ze sklepem i z kimś, kto zawsze chciał stworzyć coś nie tylko dla siebie, ale i całej reszty miłośników "czterech kółek". Kasza ma zawsze mnóstwo pomysłów, począwszy od budowy różnych konstrukcji do jazdy i przeróbki betonowego skateparku, a skończywszy na kupnie dwóch agregatów prądotwórczych, dzięki którym miało być światło w opuszczonej hali, by można jeździć w mokre dni. Swoje wizje zawsze stara się przenieść w realia, nawet jeśli sam ma ponieść koszty związane z wykonaniem. Zostanawiam się nieraz, kiedy odpuści i przestanie wpadać na nowe pomysły, związane z przeróbkami elementów do jazdy lub wymyślaniem nowych przeszkód. Ale na razie na to się nie zanosi, bo nawet jeśli nie pójdzie po jego myśli, to nie zraża się w ogóle i zaraz roi mu się nowy pomysł. Na ostatnich zawodach zrobił piknik do jazdy, stworzony i zaprojektowany od podstaw przez niego, ale okazał się nie do końca superpro i już wiem, że na kolejną edycję zawodów ma powstać doskonalsza wersja tej przeszkody. Mogę stwierdzić, że to właśnie on stworzył swojski klimat sceny deskorolkowej w Lesznie i okolicach. I to on wpadł na pomysł, żeby zorganizować zawody na przytulnym betonowym skateparku. Wszystkich bardzo zapraszam, bo klimat, który tam panuje jest super i to po części również zasługa Michala.

Myszę, że zawody te można zaliczyć do bardzo udanych imprez w skali lokalnej i jeśli w każdym mieście znalazłby się taki Kasza, to rozwój deskorolki w naszym kraju byłby dużo, ale to dużo dynamiczniejszy. W każdym mieście wielkości Leszna jest wiele talentów, tylko ktoś musi nimi

odpowiednio pokierować i podać pomocną dłoń. Na pewno Michał jest taką osobą, która zawsze pomoże, jeśli tylko ktoś tego chce i oczywiście to doceni. Nie rzucam słów na wiatr, a jeśli ktoś śledzi scenę deskorolkową wie, że ostatnimi czasy w okolicach Leszna nie brak dobrze zapowiadających się skejcków.

Poza deskorolką Kasza pasjonuje się też snowboardiem. W tej dziedzinie udziela się troszkę mniej, ale to dzięki snowboardowi poznałem Kaszę lepiej. Dużo razem wyjeżdżamy i odkąd pamiętam jest moim najlepszym partnerem na wyprawie. A co najważniejsze, jest też dobrym kompanem do kielicha, po którym rozmawiać może przez całą noc. Na wyjazdach snowboardowych również nie odpuszcza i cały czas kombinuje, szuka jakiejś nowej przeszkody, którą można wykorzystać w snowboardzie lub snowskacie. Nie można się z nim nudzić ani na stoku, ani poza nim, zawsze ma coś zabawnego do powiedzenia, a jego wywody na różne tematy (szczególnie na temat deski i snowboardu) powalają mnie z nóg. Więc kończąc ten krótki zarys osobowościowo-charakterologiczny Kaszy, chciałbym podkreślić, że jest bardzo pozytywną postacią, która myśli o rozwoju skatebordingu, może na małą lokalną skalę, ale wkłada w to całe swoje serce. I właśnie z tego serca wypływa czyste uczucie do deskorolki, dzięki któremu ma zawsze siłę i chęć do jazdy. Naprawdę bardzo szanuję wszystkich, którzy chcą jeździć dla siebie i nie zależy im, żeby wypromować swoją osobę. Kasza właśnie taki jest i mam nadzieję, że nigdy się nie zmieni, bo takich osób jest wciąż za mało...

dominik

ankieta#01

Tradycyjnie, za nadesłane ankiety wszystkim bardzo dziękujemy. Powoli wyciągamy wnioski i już do magazynu N404 dodamy naklejki, o które tak wielu z was prosi. Często też płacicie o plakaty. Na dzień dzisiejszy nie mamy możliwości dołączenia niczego, poza tym, co jest w tej chwili na stronach 42-43. Czasami jednak wpadają nam w ręce jakieś plakaty i te są oczywiście przeznaczone dla was. Szczegóły na stronie 79. W drodze losowania nagrodziliśmy i nadal będziemy nagradzać nadsyłane ankiety. Wyniki w dziale KONKURSY na stronach 78-79.

nazwisko i imię:

- ulica i number domu

kod pocztowy i miasto

1. Jesteś chłopakiem czy dziewczynką ?

Chłopcem

Dziewczynka

2. Czy jeździsz na deskorolce?

Tak

Nie

3. Ile godzin dziennie jeździsz na deskorolce?

1 godz. 2 godz. 3 godz. 4 godz. Więcej

4. Czy interesują cię takie gazety?

Tak

Ni

5. Ile masz lat?

5-15 16-20 21-25 Więcej

6. Czy podoba ci się gazeta?

Tak

Nie

7. Co byś zmienił / ła ? lub który dział Ci się
podoba najbardziej !!!

ciąg dalszy na następnej stronie

ankieta#01

8. Skąd masz gazetę?

Ze skateshopu Z kiosku Od kolegi

☐ ☐ ☐

9. Czy uważasz, że to dobra cena za taką gazetę?

Tak Nie

☐ ☐

10. W jakim mieście mieszkasz?

W małym W średnim W dużym

☐ ☐ ☐

11. Czy zależy ci na rozwoju deskorolki w Polsce?

Tak Nie

☐ ☐

12. Jeśli zaznaczyłeś w poprzednim pytaniu "tak", to obiecaj, że będziesz kupował naszą gazetę

Obecuję Olewam to

☐ ☐

13. Ty pominą bo 13 to pechowa liczba! Chyba, że nie jesteś przesądny?

Nie jestem Jestem

☐ ☐

14. Jak w 12 pytaniu zaznaczyłeś "Olewam to" to po co to w ogóle rozwiązujesz?

Nie wiem Też to olewam

☐ ☐

Wypełnij, wytnij i wyślij na adres:

Jak leci?

Piotrek "CATCHUP" Kamieński

Sam o sobie w "Jak leci?"? Będzie ciężko, ale dam jakoś radę. W porządku, jest git. Gdybym miał odpowiedzieć znajomemu na ulicy, to wyglądałoby to tak:

Pracuję, pracuję i jeszcze raz pracuję, jak większość dorosłych ludzi, takie życie. Zacytuję Kube:

"Starsi deskorolkowcy znają osiągnięcia Catchupa, śmiało zaliczyłbym go do czołówki polskiej deskorolki. Niestety, jak to w Polsce bywa, realia potrafią zmienić marzenia. Catchup musiał z czegoś żyć. Wziął się za siebie, zarobił w rok na pierwszy komputer i nauczył się go obsługiwać. Ambitnie, doszedł do takiego poziomu, że dobrze prosperująca agencja reklamowa przyjęła go do siebie od ręki. Robi to, co musi, ale lubi to robić."

I tak to wygląda (do tego trzeba dodać, że mam wykształcenie poligraficzne). A w wolnych chwilach relaks - deskorolka, ale to nie to samo, co kiedyś. Niestety, teraz rekreacyjnie, bez ambicji. W zimie na snowboard, a po za tym największą zimową zająwką w mieście, czyli hokej. Zdarza się, że grywam do drugiej, trzeciej w nocy, a rano do pracy.

Dodatkowo tworzę projekty nadruków na ubrania, strony www, pomagam w budowaniu wizerunku zaprzyjaźnionej fundacji i robię wiele innych rzeczy związanych z komputerem i grafiką - takie hobby. Czyli, jak wyżej napisałem, jest OK. Pozdrawiam tych, którzy wiedzą, o co biegną. -CATCHUP

SKATESHOP NEWS

Jeżeli uważnie czytacie nasze newsy, pewnie już wiecie o nowej firmie produkującej buty. Fallen, bo o nich oczywiście mowa, już wkrótce znajdą się na naszych rodzimych skateshopowych półkach. Najprawdopodobniej już od wakacji będzie można zakupić podstawowe modele, prezentowane na zdjęciach poniżej.

Kolejną nowością obuwniczą jest również, wspomniane wcześniej w newsach, Lando. Obuwie to wchodzi do sprzedaży od wiosny, czyli być może w momencie, gdy to czytasz, jest już możliwość nabycia tej ciekawie zapowiadającej się marki.

Nasza redakcja została zaopatrzona przez dystrybucję System z łodzi w podkładki pod mysz firmy World Industries. Muszę szczerze powiedzieć, iż owe podkładki okazały się perfekcyjne. Jeżeli masz jakikolwiek problem, tak jak my do tej pory z podkładkami, radzę zaopatrzyć się w jedną z prezentowanych poniżej.

Postanowiliśmy również trochę wnikliwiej przyrzeć się "przedmiotom do smarowania (zdjęcia na następnej stronie). Jak wiadomo smarować trzeba i firmy produkujące sprzęt wiedzą o tym doskonale. Zatem w skateshopach jest

ciąg dotyczy nie następujących

Z kolejnych nowości prezentujemy markę deskorolkową z dystrybucji DeathBox. Mystery jest firmą, w której decydujący głos niemalże o wszystkim ma Adrian Lopez. Jak widać na prezentowanych modelach desek, Adrian nie używa innych kolorów niż czarny i biały, przez co osiągnął bardzo ciekawy i rzucający się w oczy design.

MYSTERY

INFO magazine
skateboard

ul. Grudziądzka 46/p.302
87-100 TORUŃ

Marcin Tworowski

cortoz

SKATEBOARD & STREET APPAREL

Cortoz team:
Kuba Bączkowski
Przemek Cymbalski
Paweł Kopczyński
Amadeusz Kraj
Marcin Tworowski

niezły wybór owych akcesoriów. My, prezentujemy poniżej firmy: Habitat, World Industries i Alien Workshop oraz tradycyjną, niezastąpioną i dobrze znaną nam wszystkim świeczkę.

AMOK
SKATEBOARDS

Jeśli chodzi o ciuchy, w tym numerze polecamy firmę Cortoz, ponieważ ambitnie i konsekwentnie tworzy dobry team. Nie zapomina również o jakości ubrań. Jeansy, które prezentujemy są solidnie uszyte i wykończone. Dodatkowy atut to tylnie kieszenie ukryte w szwie i cena, bo tylko 120 zł.

cortoz

Dobłą opcją, a dla niektórych może nawet jedyną, okazuje się być zakup deski w cenie 120 zł. Tak! Już za tyle można kupić deskę znanej firmy Amok oraz nowej marki w polskich skateshopach - Flashback. Deski te, tak jak pozostałe, zrobione są ze 100% kanadyjskiego klonu, więc nie powinniście mieć z nią kłopotów.

Małe pytanko ?

W tym dziale pytamy deskorolkowców o najważniejsze i najbliższe im sprawy związane z tym, co robią. Chodzi mianowicie o to, by podzieliли się z nami swoimi przemyśleniami na temat skateboardingu: czym dla nich jest deskorolka, dlaczego właśnie deskorolka i w końcu, jak to się stało, że zaczęli jeździć.

Tomek Goławski

A wszystko zaczęło się od najprawdziwszej zajawki. Kiedy jeszcze jeździłem na rołkach (nie żebym komuś polecał, bo to banal), obejrzałem INFO#1. Z powodu braku miejsca do jazdy i w ogóle małej ilości jeżdżących postanowiliśmy z moim kumplem "spróbować" deskorolki. Było inaczej, ciekawiej, trudniej i bardziej zabawkowo. Apetyt rośnie w miarę jeżdżenia, czyli im więcej jeździliśmy, tym lepiej nam szło, a im lepiej nam szło, tym większa była zajawa. Pierwsze plastikowe deski, na których skakaliśmy z daszków na piaskowe góry, nie wystarczały. Połamane truck'i i pękające szybko deski były zbyt słabe. Wymalowane i sprzedane za 450 zył role dały mi możliwość wyjazdu do W-wy i zakupu profesjonalnego sprzętu. Pamiętam jakby to było dziś: 5 marca, 2000 roku, słoneczny dzień, Street Style (nie, żebym reklamował) i ZOOyork na UNIT'ach za 482 zył z wycięciem w papierze i podpisem J.Peng'a. No i jazda! Dawaj, dzień w dzień. Oglądanie w kółko sekwencji z Warszawy i Gdańska-Motławy, olki w miejscu, pierwszy slide, klejenie "spojlerów" na superglue, to była

zajawka. Ku**a tego się nie da opisać. Nie wszystko się liczyło: jakieś tam szerokie spodnie czy fajowskie ciuchy, od tego nikt tu nie zaczynał. Deska o 23.00. na ulicy i skakanie przez studzienki (serio, jak to teraz piszę, to fajnie wspominać). Dobrze by każdy wracał do wspomnień o tym, jak zaczynał. Nie żaden wy***y styl, tylko noseslide na pustaku. Tak to było. Pamiętam pierwszy wyjazd na deskę, po trzech miechach, do Rabki. Zajawa. Po roku start w pierwszych zawodach, wtedy DSK Cup. Nikt nawet na mnie nie spozirzał. Miałem miękkie nogi, kiedy czytali moje nazwisko. Potem, 21 marca, 2002 roku, Jutrzenka Skate Jam, no i już było inaczej, inna atmosfera, jazda, tricki (pierwszy sukces przez Best Trick). Zajawa cały czas rosla. Chyba od tego się zaczęło. Potem już prawdziwa jazda. Zawody Zabierzów, wyjazd do Kato, krótki pobyt w Fenix. Wszystko tak szybko. MSS'02 i '03. No i jesteśmy na miejscu. Dużo nie mogę pisać bo to nie trwa długo. Nawet mógłbym wyliczyć jakich firm deski miałem, i że było ich 11. Ale tak szczerze mówiąc, to przez te 3,5 roku dzięki deskorolce poznałem w pyte ludzi, sporo wyjazdów, nowych

miejsz i odczuć. Bo, prawdę mówiąc, to właśnie to się liczy. Twoje odczucia, to co daje ci jazda na desce i to, co ty z niej czerpiesz. A czerpiesz nie to, co pokazujesz. Normalka, im więcej pokażesz, tym będziesz szczęśliwszy. Możesz jeździć lipnie, bo nie każdy ma do tego smykatkę i każdemu to inaczej wchodzi, ale na desce możesz czuć się jak w niebie, tylko wtedy jednak, gdy jest to prawdziwa jazda. Nie oglądać się na innych - to podstawa. Zapieprzać to, co najlepiej potrafisz, nawet najprostsze 50-50, bo możesz je robić najlepiej na świecie i wtedy Tobie będę gwizdał. Wystarczy, że daje ci to satysfakcję. Nawet to, że jedziesz asfalcikiem. Dla mnie jazda jest wszystkim. Chyba każdy ma tak, że zarzuca ulubiony film z ulubioną sekwencją, potem płytkę w furze lub Mp3 z ulubionego przejazdu i rusza na deskę. Ja tak robię. To zabawka. To jest najlepsze uczucie, jak po jakiejś przerwie wbijam na miejscówkę i nawalam co wejdzie. Najlepsze jest to, że zapominam o wszystkim, myślę tylko o nowej konstrukcji, na której mogę wyczesać jakąś nową sekwę. Kozackie uczucie, gdy w końcu coś wychodzi. Jak wstaje po bolącej glebie, biorę

deskę, patrzę na przeszkodę, podjeżdżam i robię, duszę, sklejam, odjeżdżam, to czuję ciary na skórze. To jest to. Powodów do jazdy może być naprawdę dużo. Mi na przykład często nie układa się z rodzicami, nie akceptują tego, że jeżdżę, nie dają mi kasy na dechy (mama wolalaby, żebym siedział pod blokiem i był blisko domu). No i właśnie wtedy, gdy wychodzę na deskę mam wszystko gdzieś. Zapominam co mówili, deskuję, wariuję. Wracam tak zmęczony, że nie mam siły nawet myśleć. Najważniejszą rzeczą dla mnie jest to, by zawsze mieć swój własny styl. Nie robić czegoś tylko dlatego, że ktoś sławny to robi, ale dla tego, że to ci się podoba, a wtedy wszystko się uda. Nie można kopiować. Trzeba jeździć dla siebie, a nie dla kogoś. Fajnie jest, gdy ktoś cię zauważa, chce ci zrobić zdjęcie, czy coś. Ja rzadko tak mam. Może to czasem dobrze. Deska jest moja, jest dla mnie, a jak jest dla mnie, to ja też muszę jej coś dać. Daję jej serce, daję jej duszę i umysł. Staram się być 100% uczuciowy na desce, "myśleć deską". Szczerze życzę każdemu tego, co ja mam - tej 100% przyjemności. Normalne, są i upadki, porażki, słabe dni, wtedy chcesz to rzucić i w ogóle. Lecz to się umywa, przy tym, co czuję kiedy mi się udaje. Zapominam o każdej glebie. Nawet jak boli masz świadomość - zrobiłem to! Więc nie zrażaj się, wstań, weź duży oddech i zdus to, co cię jara. Nara!

PS. Mam chyba jedyną okazję kogokolwiek pozdrowić. Ogromne pozdrowienia dla: rodziny (przeważnie kochającej babci), mojej kobiety Agnieszki, wszystkich prawdziwych, którzy to czytają, całego Kosty Squad, wszystkich, którzy mnie znają, deskorolkowców, Piórka (za wytrwałość) i Kuby (dzięki za wszystko). KEEP IT REAL!! SKATEBOARDING 4 LIFE. PEACE.

POGUE to wie?

harmonia w chaosie
poczuj deske pod nogami

Może nie każdego zainteresuje króciutka fotorelacja z ISPO 04 w Monachium. Jednak wiemy, że INFOmagazine jest czytany również przez właścicieli sklepów, firm i dystrybucji, tak więc dla nich postanowiliśmy poświęcić tę jedną stronę.

Targi w Monachium mają za sobą wieloletnią tradycję, bo sięgającą już 1970 roku. Owa tradycja i ogromna niemiecka rzetelność postawiła ISPO na pierwszym miejscu wśród targów w Europie oraz na jednej z czołowych pozycji w świecie. Deskorolka, jako że z roku na rok staje się coraz bardziej popularna, musiała prędzej czy później znaleźć swoje miejsce w wystawowych halach. Przez kilka dni pobytu można było zaobserwować nowe tendencje w całym tym biznesie, dotknąć sampli butów na jesień 2004, a nawet obejrzeć katalogi na wiosnę 2005!!!! Ktoś, kogo fascynują takie nowości sklepowe, na pewno nie będzie się nudził, spacerując po tysiącach metrów kwadratowych hal. Dodam, że nie są to targi wyłącznie związane z deskorolką, ale ogólnie sportowe wogóle, i jeżeli interesuje cię jakimi piłkami będzie się grało w Lidze Mistrzów w sezonie 2004/2005, nie mogłeś lepiej trafić!!!!

Takie wynalazki to mogą być tylko Made in China!!!! Jak widać deskorolka ta (a ile można ją nazwać deskorolką) została zaopatrzona w "dodatkowy hamulec" oraz kilka, dzięki któremu podobno łatwiej się skręca. Panowie ze "skosnymi" oczami byli bardzo dumni z owego wynalazku i zapewniali, że to jest PRZYSZŁOŚĆ!!!!

Jeżeli chciałbyś powiesić sobie plakacik z autografami owych pań nad łóżkiem i rozkoszować się przed zasnięciem "cudami natury" napisz nam na pocztówce (do 1 maja) na słotku jakiej firmy można było oglądać najnowszą kolekcję w tak dobarowym towarzystwie. Spośród nadesłanych odpowiedzi wylosujemy jednego szczęśliwca. Oczywiście konkurs od lat 18!!!!

MONUMENT
SKATE SHOP

www.monument.pl

CZĘSTOCHOWA

Aleja 37

KATOWICE

Stawowa 4

LUBLIN

Krakowskie Przedmieście 30

Krakowskie Przedmieście 17

Krakowskie Przedmieście 41

DYSTRYBUTOR:

ExpeditionOne

DGK*

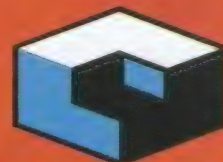
Organika

Goldwheels

CLICHÉ

CONSOLIDATED SKATEBOARDS

FKD

SILVER

STATUS

PHANTOM

axion

axis

**ZOO
YORK**

kontakt: 0 601 417376

tel/fax: 081-743 72 35

"Urodziliśmy się by umrzeć, a w międzyczasie zarobić hajsu. Co innego możemy robić? To się skończy, jak będę trupem". Taką politykę prowadzą "grimy niggaz", nic się nie liczy, zero uczuć, tylko pieniądze. To walka o przetrwanie, silniejszy zwycięży. Jesteś w to zamieszany, nawet jeśli nie chcesz, bo takie jest otoczenie, a konkretnie dzielnica Queens. Tam właśnie toczy się akcja filmu. Naprawdę nie chcę nikogo przekonywać czy tak tam rzeczywiście jest, bo to śmieszne. Grupa nowojorskich raperów wspólnie rymuje o tym, jak jest źle w Stanach, o łatwym dostępie do broni i o zabijaniu. Jest to poważny problem, który trzeba pokazać i to właśnie robi ten film. *Belly* nie jest hollywoodzką produkcją z bajkami, to film prosty, ale realny i ciekawy nie tylko dla hiphopowców. NAS, główny bohater, próbuje wydostać się z przesiąkniętego złem Queensu. Ta dzielnica jest wszystkim, co zna, i z czym jest związany. Nie potrafi żyć inaczej, mimo to chce odmienić swój los. Utrudniaj mu to "dobrzy" koledzy. Nawet Jego najlepszy kumpel DMX nie chce zrozumieć marzeń NAS'a. On mocno stąpa po ziemi, dla niego wszystko jest proste.

Belly to niezwykle sceny i ujęcia. Reżyserem filmu jest, znany z robienia teledysków hiphopowych, Hype Williams. Film ma niezwykle klimat, muzykę, do tego dochodzą pomysły NAS'a, który był współscenarzystą. Każdy szczegół jest dopracowany. NAS dorzucił również prawdziwą sytuację ze swojego życia, co dostarcza widzom niepowtarzalnych wrażeń i doświadczeń. Kolejna miła niespodzianka, to następny autentyczny człowiek w tym filmie, żaden aktor ani piosenkarz z castingu, nie trzeba było go uczyć, jak grać, bo jest sobą, METHOD MAN. To naprawdę klasyk, słyszałem o tym filmie już dużo wcześniej, bo jest z 1998 r. To, że nie mogliśmy go zobaczyć, powodowało, że chciałem go obejrzeć jeszcze bardziej. Na szczęście wreszcie się udało i jestem mile zaskoczony. Wszystkim polecam *Belly*. Do tej pory nie słyszałem o nim złego słowa, prawdziwa zaskawka. ONE - Kuba P.

The DC video

De Luxe edition

Gdy w lipcu 2003 roku odbywała się premiera pierwszego filmu DC, nikt chyba nie przypuszczał, że niespełna pół roku później może wyjść kolejna produkcja tejże firmy. Jednak okazało się, że chłopaki nie próżnią i mamy kolejną dawkę dobrego skateboardingu. Dobrego? To chyba mało powiedziane. Bardzo dobrego!!! Delux, chociaż nie jest to typowy film tylko dodatek do "The DC video". Jednak DC serwuje nam dodatki, które gdzieś niejednokrotnie przewyższają poziomem swoją macierzystą produkcję. Ale przejdźmy do konkretnów, bo można tak w kółko i niczego się nie dowiecie. Zresztą i tak nie mam zamiaru streszczać wam wszystkiego. Wymienię tylko pozycje, z których składa się film. A więc na płycie znajecie możemy, między innymi, relacje z objazdu, jaki odbył się przy okazji jego premiery. Hollywood, Londyn, Barcelona, Biarritz, Frankfurt, Moskwa, Tokyo, Sydney - to miasta, w których pokazy "The DC video" odbyły się w towarzystwie głównych bohaterów. Następnie ukazana została historia "skocznicy", jaką zafundował sobie Danny Way. Znać ją pewnie ze słynnego "OP KING OF SKATE". Warto zobaczyć, jak ją budowano, pierwsze wykonanie na różnych ujęciach. Jeżeli chcecie po raz drugi obejrzeć historię ochraniają Rob'a Dyrdek'a plus dalszą jej część, to macie ku temu okazję w kolejnej pozycji, znajdującej się na płycie. Dodatkową atrakcją stanowią gąsy zarejestrowane podczas przeprowadzanych wywiadów. Pewnie większość z was myśli sobie w tej chwili: "Co on pisze?" Na początku mówi, że superdława ostrego skateboardingu, a tu zanudza jakimiś premierami, historiami i wywiadami. Pamiętajcie jednak, że to, co najlepsze, zostawia na koniec i ja tak uczyniłem. Wśród pozycji, które już wymieniałem znajdziemy również tzw. "chaos", czyli spłat tricków zmontowanych pod muzykę. Równie 6 minut deskorolki na najwyższym poziomie!!! Brian Wenning, Ryan Gallant, Stevie Williams, Robbie McKinley, Rob Dyrdek, Josh Kalis, Anthony Van Engelen, Greg Myers, i Ryan Smith - pokazują, że rozwijają się w bardzo szybkim tempie. Natomiast, już na sam koniec, zostawiłem kolejną pracę Danny Way'a na osławionej "wybitce". Przejazd, który (śmiem twierdzić) może okazać się początkiem nowego odłamu w skateboardingu. Przyznaję, że od początku pisania tej recenzji zastanawiałem się, czy zdradzić choć jeden trick tego szaleńca. Nie mam zwyczaj tego robić, ale to, co tam ujrzałem, mocno wbiło mnie w fotel i musiałem o tym napisać. Postanowiłem jednak zostawić wam przyjemność oglądania, a do momentu zapoznania się z tym rewelacyjnym materiałem proponuję otworzyć nasz magazyn na stronach 2-3, gdzie znajduje się reklama DC, i puścić wodze fantazji. Dodam jeszcze, że całość jest wydana tak, że na pewno zadowolili każdego, nawet najbardziej wybrednego kolekcjonera - Andrzej S.

ON video

winter 2004

przykładzie kamerzysty z lat 70-tych Hala Japsena. Ostatnią, najdłuższą i według mnie najlepszą pozycją, jest prezentacja legendarnej miejscowości z Filadelfii, czyli LOVE PARK. Twórcy *ON video* pokazali chyba wszystkie istotne, związane z tym miejscem, fakty i wydarzenia. Od projektów poprzez najlepsze, tricki a na zamknięciu i przebudowie skończywszy. Szczerze zachęcam was do "skonsumowania" tej oraz poprzednich części tego magazynu, albo i nie magazynu. Andrzej S.

3 po 3

movie:

1. Gorączka
2. Ronin
3. My, dzieci z dworca ZOO

video:

1. Streets San Francisco
2. Każdy Digital 3k8boarding
3. Logic 77

Paweł Kręzel

1. Ekipa Ninja Turtles
2. One Way System
3. Płyty od Sab

Jest to pierwsza płyta Numer z DJ Zero. Tym, którzy niebył kojarzą Numera, przedstawię w miarę krótko jego postać. Numer słucha hip hop-u chyba od kołyski i naprawdę jara się tą muzyką, najbardziej z tych, których znam, jego życie to hh. Jego początki mogliście obserwować w kawałkach z ekipą 3H. Po wydaniu z Warszawskim Deszczem płyty "Nastukafsz", Numer zbierał się dość długo z wydaniem solowego materiału, było to uwarunkowane, jak wiadomo, brakiem sprzętu i tego typu problemami. Na szczęście to przeszłość, on i jego ziem z podwórka, DJ Zero, nagrywają i reprezentują studio "Wielkie Jol", dlatego już teraz możecie dostać w sklepach ich nowy album. Ja osobiście jestem zwolennikiem bardziej hardcorowych brzmień polskiego hh, typu: Hemp Gru, WWO, lecz po przesłuchaniu tej płyty muszę przyznać, że jestem mile zaskoczony. Do tej pory myślałem, że Numer gra coś podobnego do Tedego, co niezbyt mi odpowiada, jednak jest inaczej. Nie są to kawałki imprezowe ani też mocno hardcorowe, po prostu spokojne, bardzo fajne podkłady i teksty, opowiadające o życiu w spokojnym, ale dosadnym znaczeniu. Sam tytuł świetnie określa zawartość kęzka: "Muzyka bloki i skrepy". Jest to dobra płyta do posłuchania w furze na dłuższe trasy, albo do autotanki. Chodzi mi tu właśnie o ten spokojny styl rapowania Numer i wolne chillowe podkłady. Bardzo chętnie posłuchałbym instrumentalni, bo zrobili na mnie naprawdę duże wrażenie, są w lekkim jazzowo-funkowym stylu. Na płycie znajduje się 12 kawałków, nie licząc skitów i intra. Gościnnie występują: Sisters, DJ Mario, Desi Polecam każdemu moje ulubione kawałki: "tawka, chłopaki z bloków" oraz "Szukasz siebie?". Zapomnieliście wspomnieć o tym, że Numer jest dobrym kolegą Kuby Perzyny, ziomkują się od malolata, więc Numer uczestniczył także w świecie deskorolki, co zaowocowało współpracą tych dwóch panów. Talent Kuby w filmowaniu i Numeru rapowaniu połączył się w kleceni teledysku do kawałka "Zazdrość", z tej płyty. Na pewno mieliście już okazję widzieć ten teledysk w niejednej stacji tv. No więc bez przedłużania, płytę Numer i DJ Zero warto zakupić, naprawdę jest to dobra, chillująca produkcja, która ma sporo do przekazania. Tomek K.

NUMER RAZ & DJ ZERO

"muzyka, bloki i skrepy"

Bródno Beje

Bródno to dzielnica w Warszawie. Tam znajduje się park. W parku codziennie spotykają się koledy, którzy jeżdżą na desce. Jeden z nich ma kamerę i razem nagrali film. To mi się podoba. Zawsze miałem wielki szacunek do chłopaków z Parku. Od dawna jeżdżą u siebie i dla siebie nigdzie się nie pchają. Karol mówi mi, że nie przyjeżdża pod Witosa, bo mu się po prostu nie chce. W sumie mu się nie dziwię, jakbym miał taką miejscówkę pod nosem, też bym się często nie ruszał, zresztą nie ruszałem się długo z mojego osiedla, a miałem tylko krawężnik, chad. Chłopaki z Bródna nie poprzestają tylko na jeździe, co chwila dorabiają, zmieniają poręcze ze schodów, zapraszają nas na wspólną jazdę. Oni sami śmigają nie od dziś, prezentują dobry poziom i mają zgraną ekipę, co zaowocowało dobrym filmem z klimatem i wesołymi wstawkami, aż nie oglądać. Nakręcił go i zmontował Paweł Prac, aka Hindus, który rzecz jasna sam jeździ i ma swój przejazd. W ekipie jest również starszy skajek Sławek Gliński - Steve, żywa legenda. Ma przejazd i to kozacki. Steve i cicha woda, wiem jakie umiejętności posiada, ale tu zaskoczył mnie zupełnie. Często widzujemy się w Jurzence, gdzie jeździ sobie na luzie, tam grindzik tu grindzik, a na filmie pokazał, na co go stać. Cała seria tricków z pięciu długich schodów: switch flip, switch f/s flip, fakie flip, 360 flip, fakie f/s ollie, nollie flip, b/s 360 ollie!! Podobnie na poręczy ze schodów z b/s lipslide włącznie. Następny przejazd należy do Macka Gogacza. Karol mówi, że Maciek chodzi trochę na siłkę, dlatego ma taki sztywny styl, cha, cha, dobre. Mi osobiście podoba się bardzo przejazd Piotra Kielbas, fajny styl, pewnie i na przedko. Szczególnie zaskoczył mnie switch lipslide na mniejszej rurce, trick trudny i rzadko spotykany. F/s flip przez białą z wybicia, również kozacki. Na koniec, oczywiście największy kozak - Karol Furmańczyk, hehe, pozdro Karol. Karol niszczy strome Banki w basenie na Bródnie całą serią heellipów. Sekwencje na poręczach w parku z switch crooks na rurce oraz pojedynczo na poręczy flip na b/s 50-50 i noselunt slide. Karol rzeczywiście jest kozakiem. Film jest zmontowany przyjemnie, przede wszystkim zgrana i fajna muzyka, wszystko do siebie pasuje, co daje końcowo dobry efekt. *Bródno Beje* to film osiedlowy, from homies by homies, wiecie o czym mówię. Odwiedźcie stronę www.brodno.com. - Kuba P.

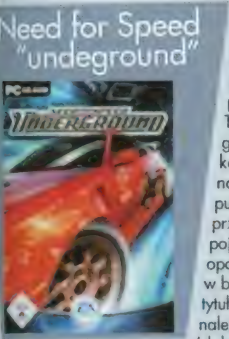

Opinie na temat tego filmu są różne. Ja byłam mile zaskoczona. Pomimo wielu banałów, m.in. przesadnej patetyczności i wyuzdanego wątku romantycznego, film warto zobaczyć, chociażby ze względu na perfekcyjnie zrealizowane sceny walk, zdjęcia, scenografię i kunsztowną muzykę Hansa Zimmera. Równie mile zaskakuje nas odwrócenie głównej roli - Tom Cruise, który prawdopodobnie przez swój niewinny, chłopięcawy wygląd (teraz już nie, bo do tego filmu nie tylko nauczył się japońskich sztuk walki, ale również zwiększył swoją masę mięśniową), skazany był do niedawna na role pogodnych i nieskomplikowanych amantów. To kolejny argument na "tak". W filmie przedstawiono przykład przemiany człowieka, jaka dokonuje się pod wpływem zderzenia dwóch różnych kultur. Wszakże twórcy nie wykazali się zbyt dużą inwencją, bo temat to nie nowy (wystarczy wspomnieć chociażby "Tańczącego z wilkami"), ale za to specyficzny i trudny. Wiele czasu poświęcili na studiowanie historii i kultury Kraju Kwitnącej Wiśni. Złośliwi twierdzą, że nauka poszła w las, bo nie widać tego na ekranie. Film jest, jak nie trudno się domyśleć, o ostatnich samurajach. Pokróćcie: samuraje od XII w. byli gwardią poboczną i szoguna ("samuraj" ten który służył), żyli według surowych zasad kodeksu Bushido ("Droga wojownika"). Wskutek modernizacji Japonii (XIX w.), ich era dobiegła końca, a oni stali się symbolem przestarzałych obyczajów. I tak oto amerykański oficer, alkoholik, dręczony wyrzutami sumienia po masakrze, której dokonał w indyjskiej wiosce. Nathan Algren (Tom C.), przybywa do Japonii, aby wraz z wyszkolonymi przez siebie żołnierzami cesarza Meiji, unicestwić "niedzisiejszych" samurajów. W czasie bitwy Algren trafia do niewoli wojowników Bushido, gdzie dokonuje się jego przemiana. Tam też spotyka kobietę - wątek romantyczny (...). I jak to w przypadku hollywoodzkiej produkcji bywa: sprzymierza się z dotychczasowym wrogiem, z którym w rytm pompacyjnej muzyki podejmuje walkę. Toczy się krwawa bitwa, podczas której wojownicy wcześniej zginęli kilka razy przez wroga, wstają i walczą do utraty tchu, a przeciwnicy padają jak mrówki. Może rzeczywiście jest to kolejny przykład komercyjnego amerykańskiego kina, zrobiony pod kolejne posiedzenie Amerykańskiej Akademii Filmowej, może temat został spłycony, a niektóre sceny mogą wywołać śmiech zamiast płaczu, jednak moim zdaniem film jest dobry, chociażby od strony technicznej. *-Monika W.*

Ostatnio dowiedziałem się o chilijskim filmie pod tytułem DESCARO. Zainteresowałem się tym, ponieważ bardzo ciekawi mnie deskorolka w wykonaniu ludzi nie tylko z USA. Poza tym, Chile to nie jakieś superznanne państwo. Zupełnie nie wiedziałem, czego się spodziewać, szczerze mówiąc, nastawiałem się trochę na biedę, ale zostałem miło zaskoczony. Już po samym odpaleniu filmu intro i zawarte w nim triki zrobiły na mnie takie wrażenie, jak niejedno intro z filmu amerykańskiego, no może być przesady, ale inaczej jednak się patrzy na film z Chile, a inaczej na kolejną produkcję z USA. Tutaj nagle, zupełnie nowe twarze, nazwiska, style, a triki bardzo zbliżone do amerykańskich. Myślę, że film jest na naprawdę porównywalnym poziomie. Ogólnie, prawie cały jest utrzymany w klimacie hardcore, ale chyba wszyscy o tym dobrze wiedzą, że warto obejrzeć film deskorolkowy tylko dla samej zjawy, zwracając uwagę głównie na styl i triki, a nie na to, kto jak się ubiera i jakiej słucha muzyki. Ja, na przykład, nie jestem zwolennikiem ciężkiej muzyki, mimo to obejrzałem DESCARO kilka razy bo jest po prostu dobre. Opiszę wam gości, którzy zrobili na mnie największe wrażenie.

Marcelo Castillo, jeździ pierwszy. Jak prawie wszyscy z tego filmu preferuje jazdę na poręczach, sporych schodach i murkach w dół typu hubba leg. Wymienię wam kilka, moim zdaniem, dobrych tricków, aby was zachęcić do oglądania, np.: tailslide na poręczy z kinkiem z naprawdę dużych schodów był czymś bardzo dobrym, oprócz tego heel nose slide na poręczy. Lipslide, smith i wszystkie odmiany tych podstawowych grindów i slideów na poręczach leżą sobie na luzie. Następny przejazd, chyba ten, który najbardziej mi się podoba w tym filmie, to Christain Dawson. Jeździ pod Iron Maiden i widać, że to też hardcorowiec, ale w wydaniu technicznym, świąteczny o tym triki: switch flip f/s board na poręczy (kozaki!) albo nollie kickflip crooks. Ostatni jego numer zostawiam wam, zobaczcie! Przejazd Diego Rojas'a pod względem stylu szczególnie przypadł mi do gustu, jeździ on naprawdę mięciutko i pewnie, oczywiście znowu tak, jak wszyscy na tym filmie głównie na poręczach, już przy bardziej spokojnej muzyce. Robi, między innymi, na rurce na ziemi f/s blunt zejście kickflip (wow!), nollie kickflip z dużych 4 klocków i naprawdę jeszcze dużo fajnych i trudnych tricków (polecam jego przejazd). Poza tym w filmie przejazdy mają jeszcze dwie osoby: Darwin Sagredo i Luis Castillo, obydwaj na naprawdę wysokim poziomie. W DESCARO są dwa chaosy, jeden to chyba przyjaciele, niestety nie wiem na pewno, bo wszystko jest po hiszpańsku, a ja nie znam tego języka. Drugi chaos to prawdopodobnie team, koleś, którym nie starczyło materiału na cały przejazd. Ogólnie, film naprawdę dobry, warty obejrzenia i refleksji nad tym, gdzie jeszcze mogą czytać deskorolkowcy, o których nic nie wiemy, a jeżdżą na tak wysokim poziomie. Zachęcam do oglądania nieznanymi filmów, a nuż trafi się na tak dobry, jak ten. *-Tadeusz Sz.*

Serial NFS cieszy się sporą popularnością, dlatego też kolejną częścią była to niecierpliwość wypatrywana przez fanów gatunku. Developerzy tym razem postawili na arcadeowy tryb jazdy, inspirowany filmem "Szybcy i Wściekli", którego klimat daje się we znaki już na samym początku gry. Przyjdzie nam więc wcielić się w kierowcę, którego stopniowo poprowadzimy do tytułu mastaha podziemnych, nielegalnych wyścigów. Tradycyjny pojedynek polega na śmiganiu po różnorodnych trasach, które głównie wyróżniają się liczbą okrążeń. To nie wszystko, jeśli o opcje konkurencji chodzi, gdyż panowie z Electronic Arts zafundowali nam dwa nowe tryby: Draft oraz Drag. Pierwszy polega na wprowadzaniu auta w punktowane, jak najdłuższe poślizgi. Drugi natomiast, umożliwia pędzenie przed siebie, spychając po drodze oponentów i uważając, by nie wpaść w pojazdy, pełniące rolę przeszkadzających. Najważniejszą jednak rzeczą w tej opcji, jest kontrola naszej skrzyni biegów, która nieumiejętnie sterowana, może w bardzo szybkim tempie zatrzeć silnik. Zajmijmy się sprawami technicznymi tytułu. Animacja jest płynna, choć czasem potrafi zachrupać. Tekstury nie należą do doskonałych, a brzozy obiektów sprawiają wrażenie ziarnistości (staby anti-aliasing). Muzyka bez wątpienia nadrobiła wyżej wymienione. Efekty dźwiękowe są bardzo realistyczne, a soundtrack przegrywający w tle został doskonale dobrany do całej oprawy streetracingu. Na koniec jeszcze pozostała opcja tuningowania, która niewątpliwie jest jednym z największych atutów tytułu. Fani większych przeróbek nie zawiodą się, gdyż możliwości jest multum, począwszy od wyposażonych wlotów powietrza, a kończąc na bajeranych winylach. Gdy gra się rozkręca, odkrywają się coraz to lepsze elementy, które prócz wizualności, dodają również mocy. Do przerobienia mamy 20 licencjonowanych wariantów, których modele zostały doskonale odwzorowane. NFS-U jest dobrym arcadeowym wyścigiem. Duża liczba smaczków przedłuża czas gry, która bez wątpienia nie zajmie jednego wieczoru. *-Tadeusz S.*

MÓJ SKATESHOP

FLASHBACK

www.flashback.pl

TYLKO 30 KROKÓW OD PIOTRKOWSKIEJ !!!

tel.630-62-18 ul. TRAUGUTTA 2 ŁÓDŹ

WWW.DESKOROLKI.PL

ZŁOŻ
SAM
DESKOROLKE

Trylogia deskorolkowa, dosłownie, klasyk. Cośmy się do czasów, kiedy deskorolka nie była tak znana, jak teraz. Jednak ja znalazłem te nazwiska z filmu i to bardzo dobrze. Lista jest imponująca, zaczniemy od początku. Pierwsza część filmu to przejazd riderów z firmy 101. Mało znana firma z bardzo dobrymi deskorolkowcami, to co lubię najbardziej: gwiazdzy pod publikę z przodu, prawdziwi zawodowcy po prostu jeżdżą. Marcius McBride dopiero się rozkręcał, ale niedługo byłby tak rozkręcać. Kto zna styl Marcius, wie, że kiedyś jeździł trochę wolniej. Jednak już pokazał kilka konkretnów, między innymi legendarny heel 30-50 na HUBBA HIDEOUT. Clyde Singleton był wtedy świeżym prosem. Jego 360 flip ze schodów na filmie dla wielu jest wzorem Irzyszuski, a f/s heel przez stół piknikowy robił wrażenie. Kolejny Jason Dill jakiego nie znacie, a raczej jakiego być może nie znaliście. Szerokie spodnie, czapeczki do tyłu. Po tym filmie jego image zaczął zupełnie się zmieniać. Ale ubranie to tylko ubranie, liczą się triki. Jason wyróżniał się, jak zawsze: nollie f/s switch 5-0 na poręczy został powtórzony dopiero przez Danny'ego Montoya'e w 1999 r. na filmie TW5 "The Reason". Gino lannucci zaprezentował 100% Gino, ten przejazd to definicja jego stylu. Podkładzik muzyczny GHOST FACE KILLAH i techniczne triki na boiskach LA (Lockwood). Po prostu piękne. Po firmie 101, właściciele Trylogi, Steve Rocco i Rodney Mullen, wstawili reklamówkę swojej nowej firmy prowadzonej przez samego Kareem'a Campbell'a, czyli MENACE. W dwuminiutowym chaosie jeżdżą: Joey Surriel, Fabian Alomar, Javier Nunez, Billy Valdez, Eric Pupecki. Sekcja BLIND zaczyna się od przejazdu Lavar'a McBride'a. Lavar był 16-latkim jeżdżącym jak 25-latek. Rozwalał wszystkich. Jego przejazd trwa około 5 min, składa się z

dwóch utworów i znajduje się tam cała gama różnych, nie powtarzających się tricków. Sekwencje i jeszcze raz sekwencje z murkami i filipami, pokazal, jak na obycaną deskę. Switch nosegrind rewert na Hubba. Gideon Hoi to skośnooki deskorolkowiec, którego przed filmem nie było widać nigdzie, a po filmie było słychać o nim dużo. Bardzo dobry technicznie przejazd, a z kolei switch 360 flip w jego wykonaniu, zapadł mi najbardziej w pamięć ze wszystkich switch 360-tek. Następny, Josh Kasper, był również świeżakiem, wykonał wiele konkretnych trików, między innymi na ogromnym, legendarnym gapie w Carlsbadzie, lecz moim zdaniem nie pasował do teamu. Za to prawie od zawsze w teamie był Ronnie Creager. Przejazd Ronnie'go Creager'a to gwarancja szkocki, dosłownie. Tricki trudne technicznie w przesadnie luźnym wykonaniu, coś niepowtarzalnego. Kto powtórzy w sekwencji switch flip nose manual a następnie switch 360 flip nose manual? Przechodzimy do ostatniej części filmu, działu firmy World Industries. Znak firmowy World Industries - Kareem Campbell jeździ pierwszy Kareem to Method Man deskorolkowców. Zarówno on, jak i jego sobowtór Lavar, to pełni jiggsa style. Krótko opisując styl tego człowieka, powiedziałbym: wysoko i na sztywne nogi, a następnie na zupełny luz. Przejazd klasyk. Jako kolejny mają przejazd Maurice Key i Sam Devlin. Po filmie ślad po nich zginął. Z kolei dla Enrique Loreza'a wszystko się dopiero zaczynało. Nikt nie wiedział kim jest i wszyscy byli w szoku. Nowy koleś z Barcelony, przyjechał do LA i z miejsca wciągnął go do World Industries. Zajeby pierwszy przejazd tego koleśki na amerykańskim filmie. Shiloh Greathouse trochę wówczas na chillu, bo wyszedł własnie z puszki po rocznej odsiadce. Ale kto zna jego umiejętności z poprzednich filmów, wie na co go stać. Na końcu magik Daewon Song. Zadzawia, jak zawsze, trzeba to zobaczyć. Trylogia i film poprzedzający ją, czyli "20 Shot Sequence" jak i następne filmy to klasyki. Te filmy zawsze wydawały produkcje razem, miały dobrych deskorolkowców i kamerzystów, po prostu sztab zajebych koleśki. Polecam obejrzeć wszystkie filmy World, 101, Blind, Deca. WARTO. -Kuba P.

Shyheim: mało znany, niedoceniany, ale my takich doceniamy, rozumiemy? W każdym razie nagral już trzy płyty: "Aka The Rugged Child", "The Lost Generation" i tę opisywaną. Zaczął wcześniej, bo w wieku 14 lat, i zachwylił wszystkich swoim talentem. Dołączył do rodziny WU jako jeden z żołnierzy. To taki żołnierz w rezerwie, chociaż ja bym go dał na front line, przynajmniej teraz. Ze względu na młody wiek można by go skojarzyć z Lil Bow Wow. A tacy często dorastają, wypadają z gry. Shyheim jednak nie był wstrząsany wtedy i nie jest wstrząsany teraz, zawsze był kozakiem, głos zmienił się nawet na lepszy, bardziej zachrypnięty. Nie uważa się za gwiazdę i robi dobry rap. Co więcej, jego trzecia płyta, czyli ta o której mowa, jest jego najlepszą według wielu krytyków i według mnie, który sra na krytyków. Naprawdę zajebyta płyta, zarzuć ją do metra na słuchawki albo do fury na przewoźkę, na pewno nie na party. Płyta składa się z 14 kawałków wyprodukowanych przez RZA-e i trwa 46 minut. Są i goście: Big L i Method Man, Infamous Bluesteel, Jamie Sommers, Superb, Lil' Vicious, Ray J. Ja polecam dać na full i rymować: Shyheimem najgłośniej jak się da pod utwór: "I Declare War" (przejazd Rob Welsh na filmie RIDE OR DIE firmy AESTHETICS), "Furious Anger" (sekcja DSK na filmie TRANSMISSION), "Spectacular", "Verses From The Arsenal", "One Life To Live". Shyheim pyta również wszystkich kozaków z gnatami: "Do you think they stop making guns when they made yours?" Spośród fajnych tekstów, polecam. Shyheim przeniesie was na Staten Island, chcecie poznać inne życie ONE. -Kuba P.

ManOwaR... ta nazwa mówi sama za siebie. Surowe brzmienie czystego i nieskrępowanego heavy metalu.

Każda produkcja samowystawczych królów metalu przynosi nam porcję muzyki najwyższych lotów i zawsze wiadomo, co kupujemy, bo Manowar gra heavy metal w tej samej niezmiennionej formie, przepelniony hymnami i kawałkami, które wlewają żar w serca fanów. To samo tyczy się ostatniego studyjnego albumu formacji. Krążek ujrzał światło dzienne w 2002 i święci triumf po dziś dzień! Płyta na naszym rynku ukazała się pod flagą Nuclear Blast i trwa równo 48 minut. Zespół zagrał w składzie ustalonym w 1996r. czyli: Eric Adams - wokół, Scott Columbus - bębny i perkusja, Karl Logan - gitary oraz klawisze, Joey DeMaio - piccolo, a także 4-i 8-strunowe gitary basowe oraz klawisze. To właśnie ci panowie są ojcami szaleństwa, które rozpoczyna się od porwijającego wezwania do broni - "Call To Arms". Ten ponad pięciominutowy kawałek emanuje taką energią i mocą, że ciężko mu się oprzeć i nie wnieść pięści ku niebu. Następnie, z głośników wydobywają się dźwięki kolejnych utworów, wszystkie porwijające i napelniające swoistym uczuciem, znanym tylko fanom Manowar'a. Po drodze płyta zwalnia w tym morderczym galopie i daje chwilę wytchnienia przy pięknej balladzie "Swords In The Wind" i nieco pompatycznym "An American Trilogy", który jest, moim zdaniem, najsłabszym kawałkiem na płycie. Po kilku minutach refleksji nadchodzi pora na kolejny atak i z

głośników dobywa się uderzenie perkusji... "Warriors of the World United". To chyba najbardziej porwijający utwór na całym albumie. Mimo, że nie ma szaleńczego tempa, jak np. wspomniany "Call To Arms", to słowa utworu, na długo zapadają w pamięci i w metalowym sercu miłośników ciężkiego brzmienia. To właśnie takimi kawałkami panowie z Manowar zdobyli tak oddanych fanów. Takie numery, jak "Warriors of the World United" tworzą tak magiczną więź pomiędzy fanami na całym świecie. Po tym monumentalnym kawałku, krążek dalej nabiera tempa i dociera do nas cios wymierzony przez "House Of Death". Ten utwór nie pozostawia najmniejszych wątpliwości co jest wcieleniem piekielnej potęgi. Na odchodnego, gdy serce rwie się do boju, a pięści wzniesiono ku niebu, rozbrzmiewa ostatnia ścieżka "Fight Until We Die". Tak jak poprzednio i tu nie ma odstępu od reguły, moc, chwala, dumy i honor. Każdy z tych elementów, w mniejszym bądź większym stopniu, zależnie od podejścia jest włączany w słuchacza, pokazując mu jego indywidualną potęgę. Tak samo, jak i w poprzednich kawałkach, i tu podkreślona została więź i jedność braci oraz siostr zjednoczonych pod znakiem Thor'a. Reasumując, płyta jest bardzo dobra, zawiera dokładnie to, czego oczekiwaliśmy i spodziewaliśmy się. I tu może być też jedyny chyba słaby punkt wydawnictwa, Manowar nagral kolejny album, który zasadniczo nie wnosi nic świeżego do ich dorobku. Można się pokusić o stwierdzenie, że "zjadają własny ogon". Pewnie jest jednak, że to nie przeszkadza maniakom kupować kolejnych wydań, a styl zespołu przysparza mu tyle samo oddanych fanów, co i wrogów. Jedno jest pewne, Manowar to najgłośniejszy zespół na świecie i nie pozwól się zepchnąć w cień i zapomnienie. Na koniec jeszcze jedna uwaga: my, polscy fani zostaliśmy potraktowani "po macoszemu" i na stylowej okładce albumu nie mogliśmy nigdzie dopatrzeć polskiej flagi! -Maciek L.

Wydawać by się mogło, że produkcji 411 nikomu nie trzeba bliżej przedstawiać. Ten magazyn video, jest związany z deskorolką już od ponad 10-ciu lat i pewnie znacznie wpłynął na dzisiejszą pozycję i wizerunek skateboardingu. Jednak w naszym kraju nie ma tradycji zakupu oryginalnych koset, tak też sporadycznie na sklepowych półkach można znaleźć tę i inną produkcję. Zatem skąd taki młody deskorolkowiec może wiedzieć co to jest 411? Postanowiłem zatem na przykładzie najnowszej części, mało zorientowanym troszeczkę przybliżyć tę pozycję. Tak, jak już wspomnieliśmy wcześniej, 411 jest wydawana od ponad 10-ciu lat i do tej pory wyszły 62 części. Na VHS/DVD można zobaczyć mnóstwo deskorolki z całego świata. Całość jest podzielona na sekcje tematyczne: Toury, Contest, Profile, Wheels of Fortune, Spot Check oraz wiele, wiele innych pozycji, znacznie przybliżających nam światową deskorolkę. Nie ma chyba Pro-skatera na świecie, który by nie miał chociażby jednego triku w tym magazynie. Również wiele z dzisiejszych "wielkich nazwisk" swoje pierwsze przejazdy miało właśnie na 411!!! 62. część w całości jest poświęcona wyjazdom, czyli tzw. tourom. Amerykanie starają się nam przybliżyć miejscówki Jamaiki, Rosji oraz różnych części Azji. Czy skutecznie? Przekonaj się, oglądając Four One One!!! -Andrzej S.

Tytuł promowany przez popularnego skatera trafia na półki sklepowe w czwartej już odsłonie serii. Jeśli o silnik gry chodzi, to deweloperzy wykorzystali już gołowy patent z "Brójki" Tonego, co bije w oczy już po paru minutach spędzonych ze szpilem. Nie myślcie jednak, że Activision poszło na łatwiznę, co to to nie! Pierwszą rzeczą, jaka działa na gracza pozytywnie są bardziej rozbudowane terytory do jazdy. Zostały one wykonane w jak najdrobniejszych szczegółach i większość z nich jest żywcem wzięta z prawdziwych miejscówek. Encyklopedia wykonywanych trików również znacznie się powiększyła, co bez wątpienia nie wpłynie negatywnie nawet najwybredniejszego gracza. Skoro mamy już za sobą formalności, najwyższy czas zająć się ogólną rozgrywką. Ołóż zostawiamy wrzuceni do danego terenu, gdzie ćwicząc sekwencje, będziemy spotykać ziomek. Od nich otrzymamy różnorakie zadania, których oczywiście graczem byłoby nie wykonać. Spotkamy się więc z tradycyjnymi zbiorami literek S.K.A.T.E., czy też bardziej oryginalnymi pomysłami, polegającymi między innymi na strącaniu do wody wymaganej ilości turystów. Po pomyślnie zakończonych misjach otrzymujemy punki, pozwalające statystyki, nowe terytory do jazdy, czy też hajs, który wydamy w sklepach. Karząc specjalne PRO Challenge'y z udziałem poszczególnych profesjonalistów, uzyskujemy dostęp do filmów z ich trickami w roli głównej. A sław tutaj co nie miara. Będziemy mogli wejść w takie osobowości, jak chociażby Bam Margera, czy też Rodney Mullen. Indywidualiści będą mogli stworzyć nawet własny skatepark czy też swoje odzwierciedlenie w specjalnym edytora skatera. Cały klimat gry dobudowuje doskonale dobrana play-lista, zawierająca różne odmiany gatunków muzycznych. Grafika jest bardzo ładna i płynna, a wszystkie śmigawki w największej rozdzielczości. Na temat nowego THPS nie mogę powiedzieć nic złego, prócz jednej rzeczy nie wprowadza żadnych większych zmian w stosunku do poprzedniczki. Gra jednak wcale nie należy do perełek spod znaku: MUSISZ JĄ MIEĆ! -Mateusz S.

Jones'a, naprawdę kozackie, esencja deskorolki, zabawa i przyjemność z jazdy. Pierwszy przejazd to Mike York. Mike to śmieszny gość, tak przedstawiający go koledy, że można by go uznać za wstawkę i dobry przejazd. Kenny Anderson to przede wszystkim styl - mięciutki i sprężynkacz, manuale oprowadane do perfekcji, zajebyście. Po nim, Gino, krótko, ale treściwie. Wszyscy trzej mają fajne muzyczki i zajeby montaż. Oglądam ich najciszej. Zanim Eldridge to nowe pokolenie utalentowanych wariatów w teamie. Jego specjalność to poręczanie i odzwierciedlenie, na rozgrzewkę, pokazano jego trick, czyli nollie nosegrind na pięciu rampach. Kolejna pozycja to wspólny przejazd, w którym wzięli udział: Chico Brenes, Dave Castillo, Richard Mulder i Scott Johnston. Wielkim zaskoczeniem był dla mnie Chris Brown. Wiedziałem, że jest dobry, ale zawsze niewiele było z nim nagranych. To, co wycynia na jego platformie na Corthouse, zdziwiło mnie bardzo (szczególnie ostatni i przedostatni trik). Zdradzę wam, co zrobił, mogę powiedzieć jedynie, że jest to trochę "cyrkowy" numer, ale takimi nie przepadam, ale ten mnie rozwalil, naprawdę! Na koniec Marc Johnson. Kolejny nowy przejazd to gwarancja, że zobaczycy trick, którego jeszcze nie widzieliśmy. To lubię i zawsze oczekuję i tak też jest tym razem. Nawet nie jeden nowy, a kilka nowych, na co? Na Johnsona to Marc Johnson, a Chocolate to Chocolate, co tu dużo pisać, takiego teamu nie ma reklamować, sami wiecie, że trzeba to obejrzeć. Do następnego. Kuba P.

No, chłopaki mi zaimponowali, zawsze tyle czekam na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskonałi deskorolkowcy. Relacja z tour-u przeplatane z normalnymi street'owymi przejazdami, które zgrabnie łączą się ze sobą. Nie brakuje także artystycznych wstawek. Spójrzmy na film, a tu tak szybko! Po "Yeah Right" wzięli się za ten. Mają zdaje się, kamerzystę na stałe i nie było jakiegoś samego Ty Evans'a, znanego nie od dziś, między innymi doskonałymi filmami Transworld'a. Dodatkowym plusem jest, że film nie jest do końca "tour-owy", jak moglibyśmy spodziewać po tytule. Ostatnio modna konwencja na film z tour-u nie zainteresowała twórców filmu. To nudne i ambientne. A Girl i Chocolate to zawsze ambientne produkcje. Chocolate Tour to ciekawe wypowiedzi deskorolkowców o temacie team-u, historii firmy i samego wyjazdu. Chłopaki o czymś nawijają, bo znają się jak bracia. Z tego też Chocolate. Dodatkowo każdy z nich to ciekawa osobowość, doskona

dystribucja uniform
ul. polska 25
00-703 warszawa, polska
tel/fucks 0-22 6510867
www.malita.com.pl
e-mail: malita@malita.com.pl

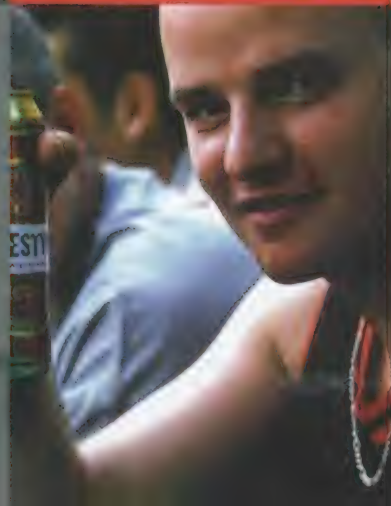
*model: desert storm

fol. Skrobenek

artur wojtonia

malita
skateboardclothing

GINO IANNUCI

[SWITCH B/S PIVOT GRIND 1996]

Czy marzyliście kiedyś o tym, aby pojeździć na znanych, często widywanych na filmach, stolikach piknikowych? Ja zawsze. Stoliki te nie są wcale male, a zrobić coś na nich nie jest łatwo. Jako murek są wysokie, trzeba wskoczyć od początku, a co za tym idzie przejechać całość, jeżeli chcesz wskoczyć od boku, trzeba wybić się wcześniej, by przelecieć nad siedzonkiem, co jest chyba jeszcze trudniejsze. Switch b/s pivot grind od boku to naprawdę niezwykle trudny trick a wykonanie go na "pikniku" sprawia, że jest jeszcze bardziej skomplikowany. Wyobraźcie sobie, jak to wy go próbujecie. Robi wrażenie? W tej chwili deskorolkowcy wykonują ten trick, co najwyżej w sekwencji na niższych murkach, nie robi go zbyt wiele osób, a na pewno wszyscy by chcieli, świetnie radzi sobie z nim Gino. Ci co znają jego styl, wiedzą, że jeździ on miękko, bez wysiłku, po prostu przyjemnie dla oka i bardzo charakterystycznie. Switch b/s pivot zrobiony był przez Gino na dużej prędkości i wysokości, momo to bez wysiłku. Staram się opisać to wszystko, ale oczywiście nic nie zastąpi obrazu na taśmie video. Trzeba zobaczyć to samemu. Polecam wam ten trick i cały film, bo jest tego wart, to po prostu klasyk. Więcej na temat TRYLOGY możecie się dowiedzieć w dziale recenzji.

Kuba P.

Krzysiek Gosiewski z Warszawy to taki typek, którego możecie nie znać, bo już nie jeździ. Ci starsi mogą go kojarzyć z pierwszych INFO VIDEO MAGAZYN-ów oraz przejazdu na filmie "DESKA, TRIKI I ŻYCIE". Ci, którzy go znali, wiedzą, że Krzysiek kończył i zaczynał jeździć ze sto razy. Miał przerwy, a mimo wszystko śmigał jak zły. Wielka szkoda jeśli po prostu stracił zajawkę. W każdy razie niewątpliwie miał talent, miękki styl i wysokie podbicie. Jego wspomniany przejazd na "DESKA, TRIKI I ŻYCIE" był bardzo dobry. Tam też właśnie wykonał trick, który opisuję, czyli flip b/s tailslide shovit out. Nie uczył się go długo i szczerze mówiąc wymyślił to nagle i zanim się zorientowałem, już miałem nagranie. Nawet nie widziałem wcześniej, żeby robił zwykły flip back tailslide. Wtedy pod Capitołem, tempo nauki trików było ogromne. Miejscówka na to pozwalała, pełno murków, nikt nie wyganiał, mnóstwo kolegów. Jazda non stop, po prostu 100% klimat deskorolkowy, który napędzał zajawkę. Co chwila szły jakieś nowe tricki. Być może wtedy tego nie doceniliśmy, ale z perspektywy czasu mogę powiedzieć, że to było dobre, a nawet cholera - bardzo dobre. Takiego tricku, jak ten zrobiony przez Krzyska, nie widuje się często, trzeba się namęczyć przy tej skomplikowanej technicznie sztuczce. Ale jaka satysfakcja. Musiał się Krzysiu cieszyć, widząc, że tylko paru umie b/s tailslide i może z jeden - flip b/s tailslide. Minęło siedem lat, trick jest nadal dobry i wciąż rzadko spotykany w Polsce. Zróbcie dziś coś, co zadziwiać będzie przez pięć lat, a za kolejnych pięć będzie nadal konkretnym trickiem. Do dzieła wizjonerzy!

Kuba P.

KRZYSIEK GOSIEWSKI

[FLIP B/S TAILSLIDE SHOVI OUT 1997]

Malita clothing

Skateboard Team

Team★

Artur Wojtania
Michał Krawczyk
Michał Włodarkiewicz
Paweł Gaj
Jakub Rzeszotek
Karol Furmanczyk
Michał Przybyłowicz★
Wojtek Jaworski
Jacek Pawłowski

e-mail: malita@malita.com.pl

Foto: Fabjan
Grafika: Michał Przybyłowicz

HISTORIA POLSKIEJ DESKOROLKI

— RODNEY MULLEN WARSZAWA 1991r —

Trudno uwierzyć tym, którzy tam nie byli i tym, co zaczęli jeździć na deskorolce dużo później, ale to prawda - Rodney był w Polsce. Mało tego, zrobił trzy dema, dwa w Warszawie i jedno w Gdańsku. Podstawowe pytanie, jakie może się wam nasunąć, to jak w ogóle do tego doszło i dlaczego? Częściową odpowiedź (i więcej szczegółów) mogliście już uzyskać w poprzednim

byłby wydarzeniem nawet teraz, a co dopiero wtedy. Jednak ze względu na to, że deskorolka w Polsce dopiero co się narodziła, wiele osób nie zdawało sobie sprawy z tego, że patrzy na kolesia, który wymyślił, między innymi, kickflipa. Ja niestety zaliczałem się do takich osób, wiedziałem, że to ktoś dobry i znany, znałem się na trickach, ale to co pokazał R.M., dziwiło nawet jego kolegę, który był mistrzem Europy we

osób jeździ na deskorolce w Warszawie. Było naprawdę wspaniale. Rodney i Per otworzyli skatepark symbolicznymi podpisami sprayem na jego powierzchni. Następnie odbyły się zawody, w których mógł startować każdy. Podzielono je na street i na freestyle. Te freestyleowe były dość śmieszne, bo startowało w nich dosłownie kilku koleżków, a wygrał Matej, który nie był wcale zajebisty, ale był po prostu najlepszy spośród pozostałych. I wcale się nie czepiam, po prostu freestyle powoli podupadał w

deskorolkowym: "Paranoja", który to niebawem wam bliżej przedstawimy. Po zawodach przyszedł czas na to, po co wszyscy tak naprawdę zjawili się tam owego dnia - pokaz Rodney'a. Ludzie otoczyli spory plac w kształcie prostokąta. Zaczęło się. Rodney jeździł przez jakieś 20 minut. To było niezwykle, prawie wszystko mu wychodziło. Gdy oglądałem to teraz z kasety, którą nagrał ojciec mojego kolegi, jestem w szoku. Tricky typu nollie b/s heelflip 360, bigspin flip z dokręceniem 180 b/s i verial heelflip,

udawały mu się prawie za pierwszym razem. Większa część tricków, które wykonywał, to sztuczki freestyleowe, których nawet teraz nie potrafię nazwać profesjonalnie. Wspaniała była też żywa reakcja naszej publiki, brawa po dobrych trikach odstresowywały na pewno Rodney'a i powodowały, że nie było napiętej atmosfery. To było niezapomniane przeżycie dla każdego deskorolkowca, wielki zaszczyt zobaczyć legendę. Po zawodach na torze Stegny Rodney następnego dnia dał kolejny pokaz na Pradze w parku "Krikoland", gdzie znajdowała się pierwsza w Polsce mini

rampa. Następnie udał się do Gdańska, gdzie było znacznie mniej deskorolkowców, ale podobno impreza była równie udana. Rodney wystąpił również w programie "Samy o Sobie", udzielił wywiadu i pokazał kilka tricków. Był pod wrażeniem jazdy naszych deskorolkowców, bo co by miał niby powiedzieć, nie? Cha, cha. Ale tak serio, to chyba mówił szczerze bo dodał, że na czas, jaki jeżdżą, są nieźli i jeśli tak dalej pójdzie, to będą prezentować niezły poziom. Podbudował nas i o to chyba chodziło w jego wizycie, dobry z niego ziom, trzymajta się.

Kuba P.

numerze INFO, w tym samym dziale. Współwłaściciele sklepu "Street Style", pan Wezdecki i Per Holmek (Szwed), który osobiście zna Rodney'a, zaprosili go do Polski, aby promować młodą jeszcze wtedy u nas deskorolkę. Rodney zrobił to bez wynagrodzenia. Sklep opłacił mu przelot i pobyt. Nasz gość i Per znali się prawdopodobnie z zawodów deskorolkowych we freestyle, w którym prezentował swoje umiejętności Mullen. U nas nie było wielu zajawkowiczów na ten styl, ale deskorolka to deskorolka, a taki gość to

freestylu. To było jak odwiedzić kogoś z przyszłości. Takie coś wpłynęło na ludzi, między innymi na mnie, wielką inspiracją i motywacją.

Pierwsze demo Rodney'a odbyło się na warszawskim torze łyżwiarskim "Stegny". To był dobry pomysł, naprawdę dużo miejsca do jazdy i dla widzów, oraz idealna nawierzchnia. Rozstawiono przeszkody z zawodów, które odbyły się w Pałacu Kultury i Nauki i każdy kto chciał mógł pojeździć. Pamiętam, że kiedy się tam znalazłem, nie wiedziałem, że aż tyle

Stanach, a co dopiero w Polsce. Coraz mniejsze zainteresowanie spowodowało, że wąskie deski freestyleowe przestawały się sprzedawać i w końcu wstrzymano ich produkcję. Powracając do zawodów, te w streetcie, cieszyły się ogromnym powodzeniem. Pierwsze miejsce zajął, podobnie jak na pierwszych Polskich zawodach, pan Arek Stępień. Odbiegał od reszty wyraźnie, po prostu zasłużył. Jego umiejętności w skateparku na "Stegnach" można obejrzeć na pierwszym polskim filmie

TENSOR

SYSTEM

SYSTEM PARTY HARD & SKATE DISTRIBUTION

ŁÓDŹ 90-562, UL. ŁAKOWA 7/9

TEL/FAX: (42) 637 00 84, GT500@GT500.PL

chcesz naklejki? przyslij nam zaadresowaną kopertę ze znaczkiem...

...i pamiętaj - skate for life!

SYSTEM

Nadeszła pora na naukę, w końcu tenie się skończyły i uczysz się trza, moi drodzy uczniowie. W tym numerze wyłożę wam pokrótce teorię wykonywania dwóch tricków. NIE będą one należały do tych najłatwiejszych, lecz jeśli już się ich nauczycie, będą wam sprawiały niemałą radość i trudno będzie je zapomnieć. A w nim: backside oraz frontside boardslide. Pamiętajcie, bądźcie wytrwali i konsekwentni w swoich naukach, a uzyskacie same dobre wyniki. DO NAUKI!

Ollie backside należy do grupy tricków tak zwanych podstawowych, lecz nie najłatwiejszych. Jego wykonanie polega na obróceniu się ciałem i deską o pełne 180 stopni, plecami do kierunku jazdy. "Legendy" mówią, że po perfekcyjnym opanowaniu tego tricku wydaje się on łatwiejszy, nawet od zwykłego frontside. A jak już uznacie za jest łatwy, to najwyższy czas atakować jakieś większe schody. Na koniec dodam, że jest to trick bardzo ładny.

1. Podjedź do przeszkody i przygotuj się do ollie. Ten trick już znasz.

2. Skoncentrowany, energicznie się przysys, aby uzyskać w fazie lotu jak najwyższy pułap.

3. No i następuje faza nieśmiertelnego ollie i jego najlepszego momentu, ciągnięcia. Ciało w tym momencie, od pasa w górę, zaczyna delikatnie obracać się w backside'ową stronę.

4. Ciągnij, ile Bożia mocy dała! Jak widać, nasz model został tą mocą obdarzony.

5. Jak najwyżej!!! Ciało, od psa w górę, dalej się obraca.

6. Jesteś nad przeszkodą i wyrównujesz lot (No01) lecz obracając deskę w stronę obrotu ciała.

7. Lecisz nad przeszkodą, ale teraz czujesz wspaniały obrót całego ciała!

8. Apogeum już minęło, pora na obniżenie pułapu. Zaczynasz zastanawiać się nad zetknięciem z ziemią, aby perfekcyjnie dokręcić 180 stopni, musisz, już teraz o tym myśleć, to zadanie dla twoich nóg.

9. Spadasz, twoje nogi zaczynają się okręcać bardziej niż ciało.

10. Wyprzedzają je tak, by osiągnąć magiczną barierę pełnych 180 stopni.

11. Wtem huk! Taaak! To właśnie powrócił na ziemię Eryk...

12. ...lecz szybko i perfekcyjnie odjeżdża.

Hard Core Skateboarding

LANDO BOARD CULTURE

is dedicated to all anonymous board riders gaining
day by day their board experience on their own level.

Enjoy every session, rip hard and be your own idol.

www.landoculture.com

058-344 74 87

Frontside boardslide (pokazuje Eryk Goj)

szkółka deski

Frontside boardslide przez old schoolowców zwany backside boardslide. Przypominam, że tricki na murkach czy rurkach nazywają się "frontside" jeżeli podjeżdżasz do przeszkody frontem, a "backside" - jeżeli backiem (plecami). No to chyba już wszystko jasne. Wiesz, jak powinieneś najeżdżać na rurkę lub inną przeszkodę, aby wykonać superfajny trick f/s boardslide!

1. Najeżdź pod lekkim kątem do przeszkody. Nogi ustaw dokładnie tak samo, jak do backside ollie. Jeżeli chcesz długo sliadować nie żałuj na prędkości. Eryk nigdy nie zwalnia!!!

2. Kiedy dojedziesz do celu i będziesz pewien, że dasz radę wykonać ollie na taką wysokość, jaką ma cel, ROB TO!

3. Nasz długowłósy to zrobił i właśnie leci w stronę murka, obracając się backsideowo.

4. Przednią nogą lekko "NAKŁADASZ" deskę na przeszkodę, równocześnie skręcając biodra w stronę rurki, murka.

5. Górna część ciała zwrócona jest w kierunku jazdy. Patrz gdzie jedziesz, obserwuj koniec przeszkody, aby w odpowiednim momencie zdecydować o zejściu.

6. Kontroluj, aby deska nie przekreśliła się za bardzo, bo zablokuje ci kółko albo truck i kłops murowany.

7. Przed samym końcem rurki, murka, zacznij przekreślać deskę w stronę jazdy.

8. Uważaj, aby spaść idealnie w tym samym kierunku jazdy.

9. Zamortyzuj nogami kontakt deski z MATKĄ ZIEMIĄ.

10. Energicznie machnij rękoma, aby uatrakcyjnij trick! Zartowałem. Po prostu rozkoszuj się jazdą!

11. I jedź, jedź jak Eryk.

12. Eryk, wraaaaaj!!! Pokaż nam coś jeszcze!!!

Boniek
SWITCH NOSESLIDE
MONTE CARLO
FOT. MARICK

BROTHERHOOD
SKATEBOARDING
c o m p a n y

Team:
Bartek Morawiec
Marcin Jakubowski
Boniek
Bartek Kotowicz
Kees
Marcin Kuźmiński
Mariusz Bugajny

Kuba Bączkowski

20 PYTA 'N

Twój najlepszy trick:

-Trudno powiedzieć, ale ostatnio nauczyłem się nollie heelflip noseslide... Ale, czy jest najlepszy? Nie wiem...

Twój najgorszy upadek:

-Každy, przy którym kręcę sobie kostkę lub... nabawiam się innej kontuzji...

Twoja najlepsza gadka do dziewczyny, na podryw:

-Taka, po której ląduję na kolacji ze śniadaniem...he,he.

Twoja najgorsza gadka do dziewczyny, na podryw:

-Patrz wyżej.

Twoja najlepsza miejscówka:

-STALIN w Pradze. To najlepsza miejscówka na jakiej jeździłem, poza tym Paderewa, Witos, Świdnik (Wrocław).

Twoja najgorsza miejscówka:

-Plac Wolności, tylko dlatego, że za każdym razem jak tam byłem, to skręciłem sobie kostkę... chyba z pięć razy...

Twoja złota myśl:

- "Carpe diem" czyli żyj chwilą...

Twoja najgłupsza myśl:

-Myśli destrukcyjne... są głupie.

Twoje największe marzenie:

-Jeździć jak najdłużej i utrzymywać się z tego... nierealne,...ale pomarzyć można.

Twój największy koszmar:

-Największym koszmarem jest dla mnie to, że kiedyś to wszystko się skończy, i że zacznę się PRACA, OBOWIAZKI... dorosłe życie...

Twoje najlepsze wakacje:

-Chorwacja 2003 (dziękuję Kasiu), i wiele innych.

Twoje najgorsze wakacje:

-Spędzone w domu, na szczęście rzadko się zdarzają.

Twój najlepszy zakup:

-Pierwsza deskorolka.

Twój najgorszy zakup:

-Dwa lewe buty "eS", w Dortmundzie po zawodach w 1999 roku. Nie pomyślałem, że taka akcja może mieć miejsce, i przymierzyłem tylko jednego, a potem...niespodziewanka, ale było śmiechu. 50 marek w plecy cha,cha,cha!

Twoje największe osiągnięcie:

-Hmm...nie wiem, może matura?

Twoje największe niepowodzenie:

-Też matura, bo zdałem za drugim...

Twoja najlepsza impreza:

- "SWINKS" w Sopocie... było ostro.

Twoja najgorsza impreza:

-Każdą, której nie pamiętam... wiadomo dlaczego...cha,cha,cha.

Twoja najbardziej szczerza wypowiedź:

-Wszystkie moje wypowiedzi są szczerze, bo...kłamstwo to zdrada...

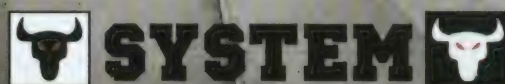
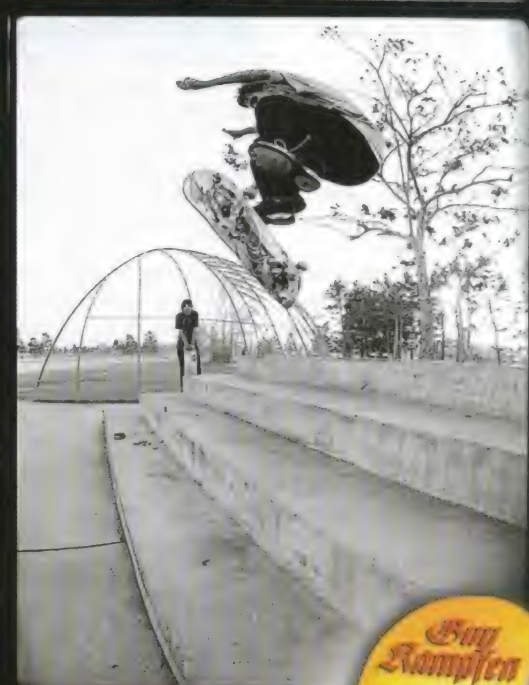
Twoja największa ściema:

-...hmm...ja przecież nie ściemniam... ELO CIASTO BABA

Mega Sklep internetowy

andegrand.pl

AL. Wojska Polskiego 49, Szczecin

SWITCH HEELFLIP BIGSPIN PHOTO: DOMINICK

DARKSTARWOOD.COM

SYSTEM SKATEBOARD DISTRIBUTION, Łódź 90-562, ul. Łakowa 7/9, tel/fax: (42) 637 00 84, gt500@gt500.pl
 chcesz naklejki? wyślij nam zaadresowaną kopertę ze znaczkiem. pozdro 600!

A więc tak, na pewno nie napiszę wam takiego uniwersyteckiego wstępu, jak zrobił to Mikołaj w poprzednim numerze. Nie jestem aż tak uzdolniony, ale wlotro przeczytać to, co napisał, bo zdefiniował to naprawdę spoko i w ogóle, Elo dla Mikołaja! Ja to widzę tak: zajawa jest dla mnie zajebistym uczuciem i stanem, w jakimś się ktoś znajduje. U mnie, na przykład, przejawia się to wtedy, kiedy coś jest dla mnie aż tak zajebiste, że sama myśl o tym sprawia mi dużą przyjemność, do tego stopnia, że aż ściska mnie w środku. Podstawową rzeczą, która jest dla mnie maksymalną zajawą, jest oczywiście deskorolka i wiele, ale to wiele czynników z tym związanych, np.:

* ZNAJOMI I PRZYJACIELE: jedna zajawa, jedna więź - przez deskorolkę. Poznałem naprawdę zajebistych ludzi i przyjaciół - to jest zajawa!

* DESKOROLKA JAKO PRZEDMIOT: nowa wygląda zajebicie, niskie Thundersy są po prostu kozackie, wyglądają mistrzowo, zwłaszcza przy koleczkach 49mm. Już tym się jaram. Do tego Deck, jeśli jeszcze pro model gościa, który jeździ zajebicie, to już wiem, że na takiej desce będzie mi się jeździło z zajawą.

* JAZDA NA DESKOROLCE: samo odpychanie się sprawia mi przyjemność, zrobienie jakiegoś tricku, o którym wcześniej się myślało i wreszcie to urzeczywistniło. Chillowanie kickflipami na ziemi, gra w S.K.A.T.E. ze znajomymi, nawet kiedy to piszę to już się jaram, jakie to jest zajebiste. Każdy, kto jeździ, wie chyba o co chodzi, po prostu: "jazda na deskorolce".

* FILMY DESKOROLKOWE: czekanie na nowy film (zajawa), oglądanie pierwszy raz tego filmu (zajwa), przejazdy ulubionych deskorolkowców (zajwa!). To temat rzeka, więc nie będę się rozpisywał, bo nigdy bym nie skończył!

* DESKOROLKOWCY MOTYWUJĄCY DO JAZDY: dla mnie to jest zajebista zajawa patrzeć jak ktoś dobry jeździ na żywo, na filmach też się jaram, ale jednak na żywo widzi się 100% stylu jazdy.

* STYL: to jest zajebiste, że chcąc nie chcąc każdy ma inny styl jazdy, dzięki temu każdy trick wygląda inaczej w wykonaniu różnych osób. Mark Appleyard!!!!, Rayan Gallant, P.J. Ladd, J.B. Gillet, Paul Rodriguez, Danny Renaud, Rodrigo TX, Kareeam Cambell, Gino Iannucci - to są właśnie różne style! Już w tej chwili myślę

ZAJAWA

zajawka [α:]

o wielu innych!

* MIEJSCÓWY: marmur, murki, schody, poręcze, wybitka. Jadę gdzieś samochodem i każda z tych rzeczy z zajawy przyciąga mój wzrok, podjeżdżam i sprawdzam, czy nadają się do jazdy. Jaka jest nawierzchnia i czy wszystko jest ogólnie OK. Tego nie robi normalny człowiek, trzeba się jarać, żeby widzieć takie rzeczy! Wyjazdy za granicę na znane i nieznanie miejscowy też są mistrzowe. Zamiast marzyć o wyjeździe na plażę do Barcelony, marzę o wyjeździe na miejscowy. OK, mógłbym jeszcze wymieniać i wymieniać, więc na tym zakończę co do deskorolki, a inne moje zajawy to np.:

* MUZYKA: bez niej nie mógłbym funkcjonować, maksymalna zajawa!!!

* SAMOCHODY: każdy kozacki samochód przyciąga mój wzrok i marzę sobie, jak chciałbym chociaż jeden dzień pojeździć Mitsubishi EVO 6 lub 7. To też jest dla mnie max zajawa.

* INTERNET: jestem już chyba uzależniony, nie, na pewno jestem, zajawa!! cha, cha!

* KINO: nie ma to, jak dobry film.

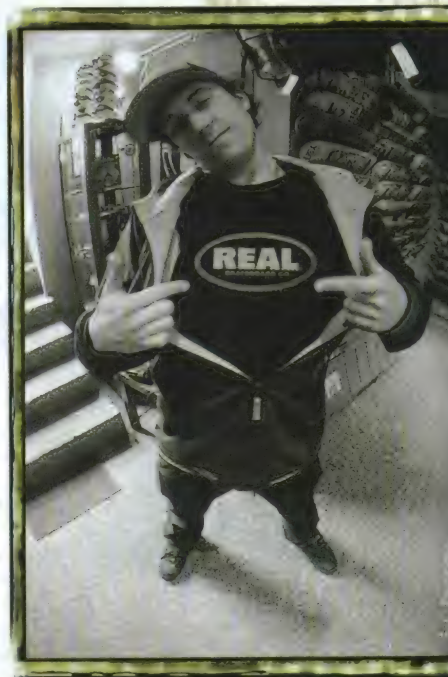
* BROWAR.

* WIEJNIAKIE teksty, sytuacje typu helloo, taki lekki High School, jaram się taką wioną!

* IMPREZY: w stałej ekipie. Pozdrawiam wszystkich, wiecie o kogo chodzi! elo! Dobra, koniec! To by był taki zarys mojej zajawy, może niekompletny w 100% bo przez to, że piszę szybko i bez zastanowienia mogłem coś pominąć, albo czegoś nie pisać. Ale obsryweczka, trudno, ja widzę to mniej więcej właśnie tak.

!! DSK CREW ZAJAWA !!

zajawka
IKA

tadeusz szymański

Stereo Sound Agents
Clint Peterson, Jason Lee,
Benny Fairfax & Chris Pastras

wylączny dystrybutor na Polskę:

polski team:
krzysiek
poskrobko

stereo
the symbol of quality.

raport:

ZIMA!!!

Okres zimowy dla polskiej deskorolki nie jest zbytnio Taskawy ! To jest pewne ! Jednak, czy biały puch za dnem oznacza całkowitą stagnację ? Czy to znak, że deskorolkę należy schować do szafy ? I w końcu, czy śnieg to znak zamknięcia sezonu? JAKIEGO K#&A "SEZONU" !!! Kto to w ogóle wymyślił, i kto używa takich sformułowań?! Sezon?! Wiem na pewno, że nie są to osoby, które jeżdżą, bądź kiedykolwiek jeździły na deskorolce. Nie ma takiego czegoś jak "sezon" w deskorolce!!! Głośno to mówimy i potwierdzamy nasze słowa poniższym raportem. Zaznaczamy również, że nie są to wszystkie miejsca, gdzie się jeździ. Wiemy o tym! W każdym mieście, gdzie są prawdziwi zajawkowicze, deskorolka towarzyszy im bez względu na porę roku !!!

Blazej Lewandowski - ollie grab - Białystok - fot. Skrobanski

Wit Szychawski - b/s 180 nosegrind - Warszawa - fot. Szkiela

raport:
ZIMA!!!

raport: ZIMA!!!

Nasz raport zaczniemy od miejsc, które powinny znajdować się w każdym mieście, w którym są deskorolkowcy. Powinny...Ale ich nie ma!!! A nie ma z tego względu, że nie jest to dochodowy interes, więc wszelkiej maści biznesmenów mamy z głowy. Któż by mógł jeszcze postawić nam skatepark? Powiecie: władze miasta. Właśnie! Nasze kochane władze, niemalże mają obowiązek zapewnić młodzieży miejsca, w których będą

mogła rozwijać swoje zainteresowania. Niestety w naszym kraju długo jeszcze nie otrzyma złotóweczki nikt, kto nie jest tzw. "siłą wyborczą".

Chociaż, jak zwykle, bywają chlubne wyjątki. Ja naliczyłem "aż" trzy. Pierwszy z nich to skatepark we Wrocławiu, o którym niestety nic wielkiego nie napiszę. Nie byłem tam, nie widziałem, więc nie będę zabierał głosu. Jednak byli tam znajomi koledzy i szczerze odradzali mi

wycieczki. Czy cokolwiek straciliśmy? Nie wiem. Dla nas ważne jest, że coś się zaczyna dziać. Nawet jeżeli nie jest to "cudo", warto takie inicjatywy wspierać.

Drugim miastem, gdzie coś w tym roku drgnęło jest Białystok.

W mieście tym, przy ogromnej współpracy miejscowych deskorolkarzy, a przede wszystkim BMX'owców, stała się rzecz niebywała. Powstało miejsce,

skatepark, które otrzymuje dotacje od władz miasta!!! Dziwne? Mnie też to dziwi, ale okazuje się, że jeżeli się chce, to można. Pomocną dłoń wysunęła...uwaga: "Bezrobotna Inicjatywa Ekonomiczna Dla Aktywnych", co w skrócie brzmi BIEDA. Bieda nie bieda, ale w sumie dzięki tej fundacji cała inicjatywa powiodła się i przy ul. Warszawskiej 59, w jakichś starych zakładach, powstał przyjemny skatepark. Nie będę go wnikliwie

Podziemia pod Mostem Poniatowskim w W-wa.

"Słoneczne Podziemia" w W-wa.

"...jest to jedynie prosta powierzchnia bez schodków bądź murków, czasem ustawiamy skocznie lub jakiś curb, ale wytrzymałe to tutaj 2-3 dni, nawet, gdy jest schowane"

Mały parking pod Akademią Rolniczą w Lublinie.

Mały parking pod Akademią Rolniczą w Lublinie.

Patryk Baran - ollie - Lublin - fot.Nagy

Bartek Morawiec - switch b/s tailslide - Katowice - fot. Skrobawski

raport:
ZIMA!!!

Krzysztof Skóra - nollie b/s tailslide - Katowice - fot. Skóra

opisywał, bo nie ma sensu. Zaznaczyć należy, iż jest to dość wymagające miejsce. Po pierwsze należy się zaopatrzyć w kask. Bez niego wycieczka do Białegostoku może okazać się bezowocna. Poza tym same przeszkody nie są małe i wymagają od jeżdżących jakiejś tam wprawy. Jednak będąc tam dwa dni, widziałem małaolatów, którzy po miesiącu jazdy, bez najmniejszego zawahania, zjeżdżali z najwyższych quarterów.

Ostatnim miastem z własnym krytym skateparkiem jest Warszawa.

[Lubuska]

[Lubuska]

O Jutrzence zostało powiedziane już prawie wszystko. Pominę całą historię powstawania skateparku i zmian, jakie w nim zaszły, bo pewnie większość z was o nich wie. Chciałem przedstawić Jutrzenkę taką, jaką ją widzę na co dzień. Ogólnie miejsce to nie jest takie złe, jak się je czasem opisuje. Największym problemem jest wilgoć. Kiedy temperatura jest dodatnia, niewiele ponad zero, i pada deszcz, w skateparku jest tak ślisko, że nie da się po prostu jeździć. To chyba jedyny moment w zimie, kiedy chcę, by było jeszcze zimniej. Niestety kiedy temperatura spadnie naprawdę bardzo, bardzo nisko, możemy jedynie mówić: "dobrze chociaż, że jest gdzie jeździć". I taka jest prawda, Jutrzenka chroni tylko przed wiatrem, co daje czasem różnice tylko o kilka

stopni na naszą korzyść, ale zawsze. To jedyne takie miejsce w Warszawie, przez co w weekendy jest tam naprawdę mnóstwo ludzi. Miło popatrzeć, że jest tylu zainteresowanych deskorolką. W tygodniu jest znacznie mniej osób, ale przez to jest zajebisty klimat. Ci stali bywalcy widują się codziennie, każdy się zna, tu grają chłopaki w S.K.A.T.E., tam siedzą i gadają, a jeszcze inni jeżdżą na mureczku. To są prawdziwi zajawkowicze. Jutrzenka ma jeszcze jeden duży plus. Mimo, że to tylko skatepark, którego nie można porównywać z zajawką jazdy na street, to można w nim poćwiczyć tricki których nie mielibyśmy okazji próbować normalnie. Są tu murki w dół, rurki, poręcze, murki różnych wysokości, quaterpipy. Nie ma chyba takiej miejscówki, z której by nas nie chciano wywalić. Tu jest wszystko i nikt nam nie przeszkodzi, skupiamy się tylko na tricku. Jest to dobra sprawa, szczególnie, że w polskich miastach ciężko jest znaleźć idealną poręcz lub murek w dół do nauki. Gdzieś trzeba tego spróbować, by potem, jak się nadarzy okazja, przenieść na street. Poziom w Jutrzence nieustannie się podnosi. Odzwierciedla to duży murek w dół na funboxie. Pamiętam pierwsze tricki na nim: crooks, b/s 5-0, f/s 5-0, noseslidy, ogólnie podstawy. W tej chwili zrobiono na nich naprawdę tak dużo, że wymienię tylko te, moim zdaniem najlepsze: nie

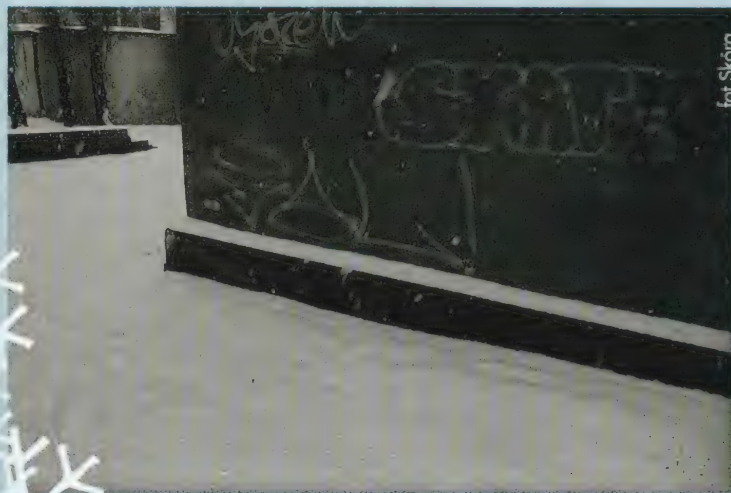
wątpliwie flip b/s noseblund Gutka, rozwalił wszystkich i to na długo; trick Tomka K., o którym pewnie niewiele osób wie, tj. fake flip b/s 5-0; Karol Furmańczyk noseblunt; również Karol flip crooks; znowu Tomek z switch b/s tailslide. Było ich naprawdę sporo, ale te mniej więcej dały wam pojęcie, co

tam się wyprawia. Mimo tego wysokiego już poziomu w Jutrzence jest coś dla każdego. Mi to bardzo odpowiada. Można się uczyć i próbować konkretnych tricków. W dodatku niektóre przeszkody, jak platformy, są przenośne i można k o m b i n o w a ć , g d y

Zasneżona "Paderewa"

"...jazda tam odbywa się raczej w "wyluzowanym" klimacie. Nikt nie porywa się na jakieś konkretne tricki, raczej spokojne flipki, slidy, grindy. Jazdę umilają pasjonujące gry w S.K.A.T.E., oczywiście za duże pieniądze"

for Skóra

for Skóra

raport:

ZIMA!!!

Kamil Piotrowski - b/s smithgrind - Poznań - fot. Skrobawski

Marek Latawiec - blunt to pivot - Brzeg - fot. Skóra

raport: ZIMA!!!

komuś się nudzi lub ma dobry pomysł na nowy numer. Jest ciekawie. Wpadnijcie i zobaczcie sami. Wstęp 5 zł. ONE.

Teraz jest Jutrzenka, jednak kilka lat temu nie było tak wesoło i deskorolkowcy ze stolicy musieli tak, jak w każdym innym mieście, szukać miejsc, w których mogliby pojeździć. Przybliżmy niektóre z nich.

To pierwsze miejsce w

wówczas tak bardzo. Były problemy, ale nie to, co teraz. Pamiętam, jak się tam wybrałem z moimi kolegami. Wiecie, "wybrałem", bo kiedyś przejażdżka do centrum wydawała się sporym dystansem. No ale, jak już tam byliśmy, nie czuliśmy się zbyt bezpiecznie. Wiadomo, to nigdy się nie zmieni, dresiarze i krojarze będą zawsze. Pamiętam też, że byłem w szoku. Natrafiliśmy tam na ogromną brygadę, razem wszyscy śmigali

Poniatowskiego mieszczą się po stronie Śródmieścia, tj. na Powiślu. I szczęście, że nie na Pradze, chociaż i tu nie jest za ciekawie. Szpońciarze ze stadionu, ogólnie Queens Bridge. Sam teren, jako miejscówka, jest bardzo ciekawy. Schody, małe poręcze, śmietnik, a nawet banki - takich naturalnych przeszkód nie spotyka się często, szczególnie w podziemiach. Niestety zawsze coś. Jedynie schody są tak naprawdę do

sporadycznie, ciężko było stwierdzić, czy będzie sucho, czy nie. Ale na pewno podziemia te przysłużyły się polskiej, a szczególnie warszawskiej deskorolce. Tricki z Poniatowskiego możecie obejrzeć na filmie "Deska, Triki i Życie".

Głównie tu jeździło się w Warszawie, zanim powstała Jutrzenka. Tak to wyglądało: dosyć niebezpiecznie, szczególnie dla

fol. Skóra

"Secret Skatepark" - Brzeg

fol. Skrobaniski

"Kinepolis" - Poznań

"konstrukcje [...] są sklepane z czego się tylko da, ale zapewniam, że są mocne i stabilne. Całość pod dachem, jednak ściany nie są zbyt ostrożne, więc zimą, gdy pada śnieg i dodatkowo wieje wiatr, jazda nie była przyjemna, a czasami nawet całkiem niemożliwa"

Warszawie i prawdopodobnie w Polsce, gdzie deskorolkowcy chowali się przed zimą. To były same początki 1988, 1989 roku. Jak się domyślacie, Centralny kiedyś wyglądał inaczej, tj. był bardziej do jazdy. Przede wszystkim nie było tam sklepików, które teraz po prostu zawalają cały labirynt podziemi na dworcu. Właśnie labirynt, kto był na Centralnym, wie jak dużo jest tych korytarzy, pełno miejsca do jazdy. W dodatku policja nie przeganiała

przez te korytarze, w grupie było rażniej, po prostu kozacko. Od strony Mariottu była fontanna, wręcz idealna tylko, że wtedy raczej bym się raczej obsrał niż coś na niej zrobił. Ogólnie rzecz biorąc, Centralny był supermiejscówką: murki, schody, wybicia, po prostu zabijacie. No nie trudno się domyśleć, zwyczajnie wywalili nas raz na dobre, no i trudno!

Podziemia pod Mostem

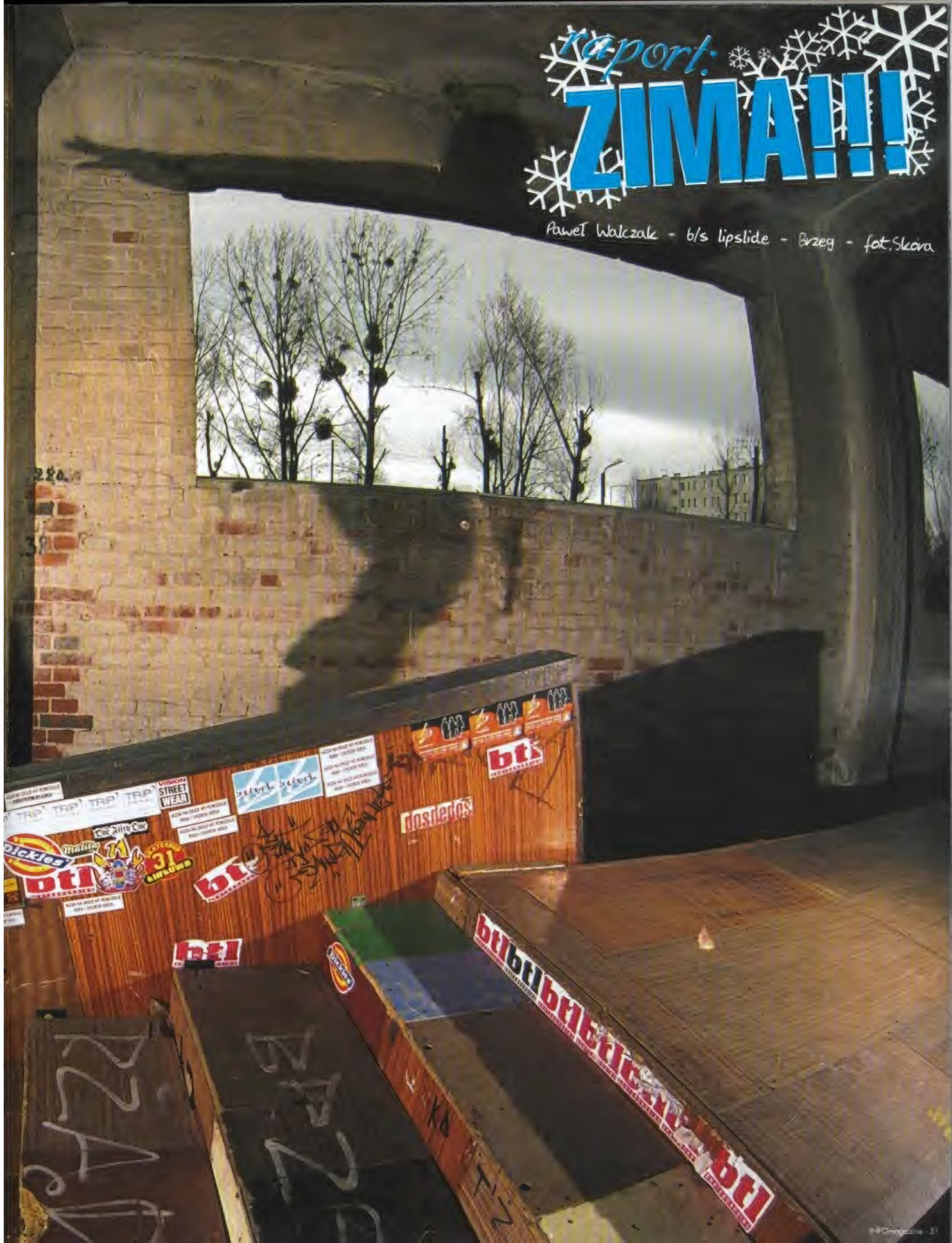
pojeżdżenia. Bank jest fajny, ale trzeba podskoczyć przed najazdem, bo jest krawężnik, a poręcze są krótkie. W dodatku kręci się tam dużo ludzi, którzy roznoszą śnieg i wodę. Pierwszy raz pod Poniatowskim jeździłem w 1991 roku. Zgadza się, taki jestem stary. Widziałem tam pierwsze ekipy deskorolkowe, chłopaki atakowali nawet poręcz, było niezłe. Potem przez dłuższy czas jeździło się w Słonecznych Podziemiach. Pod most zaglądaliśmy

małolata, jakim byłem ja i moi kumple. Ale się jeździło, a co tam, nie? Kombinowaliśmy jakieś przeszkody jak każdy, skrzynie itp. Aż stał się cud. Któregoś dnia ktoś wstawił drzwi, pomalował ściany i odpowiednio oświetlił. Pomyśleliśmy: "what tha fuck?". Tak powstało Słoneczne Podziemie przy wyścigach pod ul. Puławską. "Monar" zorganizował tam schronienie dla bezdomnych ludzi. Na szczęście

raport: **ZIMA!!!**

Paweł Walczak - b/s lipslide - Brzeg - fot. Skóra

raport: ZIMA!!!

"...osobiście pamiętam osiedlowe miejscówki, pod matowymi daszkami, jeździliśmy ile się dało. Jak spadł śnieg, na zamku odśnieżali ścieżkę dla przechodniów i na takim odcinku można było katać (skakać przez zaspy itp.)"

ludzie ci okazali się tak życzliwi, że nas nie przeganiali, chociaż mogli, bo robiliśmy dużo hałasu. Tak to jest w zamkniętych pomieszczeniach - echo i w ogóle. Miejsca nie brakowało, w dodatku cały czas zwożono jakieś materiały do rozbudowy schroniska. Ogromne płyty wiórowe i palety, budowaliśmy dosłownie skateparki, codziennie inny, to było piękne. Video z tego miejsca możecie obejrzeć na starych polskich filmach deskorolkowych, takich jak: "Niebezpieczne Ujęcia", "ABC deskorolki", "Ulice Warszawy" i "Film". Było to w latach 1995-96 nasze schronienie na zimę, przychodziło tam naprawdę dużo osób i każdy to mile wspomina. W numerze INFOmagazine No01, możecie zobaczyć trick Adama Kalibabskiego w dziale "historyczne tricki", wykonany właśnie na jednej z

naszych platform w Słonecznym Podziemi. W razie co, kiedy skateboarding przestanie być popularny (i zamkną Jutrzenkę), wrócimy do podziemia, cha,cha. Keep it underground dog.

[Lublin]

O sytuacji deskorolki w tym mieście dużo nie da się napisać. Jest to przykład miejsca, jakich zapewne bardzo wiele w naszym kraju. Czyli takich, że pomimo ciężkich mrozów, zwalów śniegu, całkowitej ignorancji władz miasta, na deskorolce się jeździ i zawsze jeździło. W Lublinie akurat chłopaki zaadoptowali sobie skrawek parkingu pod Akademią Rolniczą. Jest to niewielki, zadaszony parking, jednak z idealnym podłożem. Zero murków, zero schodków. Nic!!! Po prostu równa nawierzchnia. Dla uatrakcyjnienia jazdy, skonstruowali

sobie małe wybicie, które chowali pod schody. Wytrzymało tam zaledwie... dwa dni. Co dziwne, ktoś sobie zadał niemało trudu, bo żeby je chować i wyciągać chłopaki musieli być przynajmniej w trójkę. No, ale to kolejny fenomen naszego kraju.

[Katowice]

Sytuację deskorolkowego życia zimą, w mieście Katowice, opisuje wam "tubylec", Bartek Morawiec:

"Katowice, pomimo usilnych starań, nie doczekały się tej zimy wymarzonego skateparku w hali. Deskorolka zimą w Katowicach jednak nie umiera, dzięki znanym zimowym miejscówkom, na których można pojeździć. Oto one:

[Katowice]

Niestety, na najlepszej katowickiej zimowej miejscówce jazda na deskorolce została surowo

zabroniona. Skutecznie wcielają ten zakaz w życie ochroniarze. Miejscówka ta posiada wiele murków, dość sporej wysokości, baardzo śliskich i z dobrym najazdem. W czasach świetności była również długa rurka i grindbox. Niestety zostały skonfiskowane. Jazda w Geancie nie jest niemożliwa. Jednak jedyna odpowiednia pora to późny wieczór, tak od godziny 22:00. Pojawił się drugi problem, a mianowicie: wyłączane są światła oświetlające murki i tym sposobem jazda staje się znacznie trudniejsza. Sporadycznie, niektóre murki są oświetlone, więc można pośmigać. Szczęściarze mogą próbować atakować miejscówkę w ciągu dnia, czasem, gdy panowie z ochrony mają dobry dzień, przymykają oko na deskorolkowców.

"...ktoś wezwał policję, Gliniarze wpadli, pospisywali, dali jakieś mandaty i zakazali tam jeździć. Ale co innego mamy robić, grać w warcaby? NIEEEE!!! Dalej będziemy jeździć, nikt nam tego nie zabroni."

"Wejście Smoka" - Szczecin

Artur Woitania - kickflip - Szczecin - fot. Skarbaniscki

Enik Gaj - kickflip f/s boardslide - Szczecin - fot. Skarbaniski

Report
ZIMA!!!

raport: **ZIMA!!!**

Kuba Linowski - b/s nosegrind - Toruń - fot. Skrobariski

byłoby to?

Miejscówka odkryta na nowo, dobra nawierzchnia, średniej wysokości murki, małe schodki. Jedyne minus to obfite opady śniegu, które mogą zasypać miejscówkę, ale to zdarza się rzadko. Jest to dość specyficzna miejscówka, jazda tam odbywa się raczej w "wyluzowanym" klimacie. Nikt nie porywa się na jakieś konkretne tricki, raczej spokojne flipy, slidy i grindy. Jazdę umilają pasjonujące gry w S.K.A.T.E., oczywiście za duże pieniądze (ostatnio Paweł Krężel wygrał 100 zł).

Supermarket ten posiada miły i przystępny parking o świetnej nawierzchni, jest dobrze oświetlony, a ochroniarze nie wyganiają za często.

tygodnie w wilgotnych brudnych przejściach, bądź krytych parkingach, z których będziemy od razu usuwani. A tu proszę, nagle dowiadujemy się o istnieniu gigantycznego oświetlonego oraz posiadającego supergładką nawierzchnię parkingu, mieszczącego się pod największym kinem w Polsce: Kinopolis. Pierwsza myśl: "O...super, ale pewnie po 10-ciu minutach usłyszymy: Do widzenia." Lecz tak się nie stało dzięki uprzejmości (w tym miejscu chciałbym bardzo podziękować) Pani Kierowniczkę, dyrektorkę Kina oraz wielu wysiłkom naszych kolegów. Miejsce mamy a skoro tak, to figury też muszą się pojawić (oczywiście nie same, ale okupione ciężką pracą

Czy taki budynek może kryć w sobie "Secret Training Spot"? Oj może! W małej wiosce pod Toruniem jeden z takich opuszczonych budynków został zamieniony w zimową miejscówkę. Na razie jest podciągnięte tylko światło, ale w planach jest również woda i energia cieplna. Cha, cha. fot. Skrobański

"Co ma robić biedny polski skejt, długimi zimowymi miesiącami? W tym roku toniwiści skejci wiazali wielkie nadzieje ze skateparkiem Mentara. No ale coś nie wyszło... a szkoda."

Brak murków i innych przeszkód to duży minus. Można jednak skutecznie ćwiczyć flipy i stać się polskim P.J. Ladd'em.

Jest jeszcze wiele drobnych miejsc do jazdy na osiedlach, przejściach podziemnych, jednak wymienię najpopularniejsze i najczęściej odwiedzane przez katowickie skate crew's. Ostatnio mile zaskoczyła mnie hala w Bielsku i tam od jakiegoś czasu jeżdżę na deskorolkę. Ciepło, bezwietrznie jak latem."

[Poznań]

Sytuację w Poznaniu krótko, ale treściwie przedstawił nam Jacek Pawłowski:

"Wszystko zaczęło się pewnego smutnego jesienno-popołudnia roku 2002, gdy pewnym było już to, iż niedługo spadnie śnieg i nastanie deskorolkowy sen zimowy, podczas którego będziemy jeździć raz na dwa

tygodnie w wilgotnych brudnych przejściach, bądź krytych parkingach, z których będziemy od razu usuwani. A tu proszę, nagle dowiadujemy się o istnieniu gigantycznego oświetlonego oraz posiadającego supergładką nawierzchnię parkingu, mieszczącego się pod największym kinem w Polsce: Kinopolis. Pierwsza myśl: "O...super, ale pewnie po 10-ciu minutach usłyszymy: Do widzenia." Lecz tak się nie stało dzięki uprzejmości (w tym miejscu chciałbym bardzo podziękować) Pani Kierowniczkę, dyrektorkę Kina oraz wielu wysiłkom naszych kolegów. Miejsce mamy a skoro tak, to figury też muszą się pojawić (oczywiście nie same, ale okupione ciężką pracą

BRZEG

Wielu z Was pewnie zadaje sobie

pytanie, gdzie jest w ogóle ten Brzeg?

Tyle o nim co chwila słychać, a na mapie jakoś ciężko znaleźć. Ja radzę, byście zerkali na południe naszego kraju, a dokładniej w połowę drogi między Wrocławiem a Opolem. Tam właśnie jest to małe miasteczko. Stamtąd pochodzi POGOskater Mikołaj Baranowski oraz powstały tanim kosztem skatepark na tzw. "nielegalu". Konstrukcje, jak widzicie na zdjęciach, są sklepane z czego się tylko da, ale zapewniam, że są mocne i stabilne. Całość pod dachem, jednak ściany nie są zbyt osłonięte, więc zimą, gdy pada śnieg i dodatkowo wieje wiatr, jazda nie jest przyjemna, a czasami nawet całkiem niemożliwa. Mimo wszystko od jakiegoś czasu to tam miejscowi deskorolkowcy podnoszą swoje umiejętności i to nie tylko w okresie zimowym.

[Zdjęcia]

O Szczecinie Artur Wojtania:

"Od kiedy pamiętam zawsze był problem z jazdą na deskorolce zimą. W latach 1992-96 odbywały się częste jazdy w jedynym przejściu podziemnym w Szczecinie. Niestety nie podobało się to przechodniom, sklepikarzom (którzy często dzwonili po policję), a najczęściej były zatargi z osiedlowymi wieśniakami. Zakończyło się to zakazami jazdy na "rowerach, rolkach i deskorolkach". Teraz powstał obok podziemia market, pełno wiary tam chodzi i jest zbyt duży tłok. Ja osobiście pamiętam osiedlowe miejscówki, pod małymi daszkami jeździliśmy ile się dało. Jak spadł śnieg, na zamku odśnieżali ścieżkę dla przechodniów i na takim odcinku można było katać (skakać przez zasypy itp.).

Od dwóch lat w Szczecinie mamy nową miejscówkę, zwaną

"Największym zaangażowaniem w cały ten pomysł, ku mojemu miłemu zaskoczeniu, wykazał się ojciec sprawcy całego zamieszania. Papa tak zadziałał, że podciągnął prąd, założył licznik wraz z całą instalacją elektryczną i w pełni wspierał syna w tym co robił..."

"Koszary Wojskowe" albo jak kto woli "Rusek". Jest to opuszczony budynek wojskowy na terenie uczelni (US, AR, ZSZB). Okna są zamurowane, a drzwi zabite dechami tak, by intruzy nie mogli się dostać do środka (hehe). Znajdują się tam trzy piętra i poddasze. Na parterze, pierwszym i drugim piętrze jest samopieczony asfalt - około 50m². Zrobiliśmy sobie skrzynkę z kątownikiem, jakiś hardcorowy podjazd i barierkę do slidowania. Zdarzyło się, że ktoś wezwał policję. Gliniarze wpadli, pospisywali, dali jakieś mandaty i zakazali tam jeździć. Ale co innego mamy robić, grać w warcaby? NIEEEE!!! Dalej będziemy jeździć, nikt nam tego nie zabroni! Jest jeszcze strych, a na nim strasznie dużo kurzu,

prawdziwy kryty skatepark (byłoby SUUPER)." *[toruń]*

Czy zimą w Toruniu skateboarding zapada w sen zimowy? O nie!!! Udowadnia to Michał Krawczyk:

"Kiedyś ktoś spytał moją dziewczynę: -Czy twój chłopak idzie z nami na łyżwy?"

Ona ze zdziwioną odpowiedziała:

-Dlaczego na łyżwy?

-No a co on robi zimą?

No właśnie. Co ma robić biedny polski skejt, długimi zimowymi miesiącami? W tym roku toruńscy skejci wiązali wielkie nadzieje ze skateparkiem Mentora. No ale coś nie wyszło i szkoda. Myślałem, że na wiosnę będę musiał się na nowo uczyć

raport:

ZIMA!!!

Nie jeden by tak chciał. A adresu wam nie zdradzę, bo nie jest to w pełni legalna impreza. Możecie na zdjęciach podziwiać, że Polak potrafi. Ale zaznaczam, że jak na dworze było 10 C, to na spocie nie było dużo cieplej. Ale ci co przyszli z zajawką, nie czuli niczego prócz zamarzających palców i nosa. SK8orDIE!" *[Łódź]*

Pogłoski chodziły, że w

to taka alternatywa dla deskorolki i sprawa załatwiona. Jednak, jak już wcześniej wspomniałem, w każdym mieście są deskorolkowcy na dobre i na złe. Krakowskim przykładem niewątpliwie jest Tomek Dworzak. Otóż nie wiem, czy mogę o tym tak oficjalnie pisać, ale kolega Tomek sprytnie wykombinował sobie, że skatepark ze wspomnianych powyżej zawodów jest składowany w hali, która po lekkim ogarnięciu doskonale może nadać się do jazdy. Wziął sobie

Kurnik "PRZED"

Kurnik "PO"

"...choćby z racji swojego "biznesu" mogliby coś zrobić dla swoich deskorolkawców. Jednak bywa inaczej. Nie ma w sumie co się dziwić. Góry blisko, więc tym łatwiej zatem sobie tłumaczyć, że snowboard to taka alternatywa dla deskorolki i sprawa załatwiona"

ale jest fajny gapik, przez który można poskakać. Jednak jest jedno "ale": mamy rozpęd i jeszcze mniejszy odjazd. Fajna zabawa, uwierzcie mi, jest zajebiście wtedy, kiedy można postuchać jak jeździ kilka osób i jak trzaskają deski. Budynek ma jednak parę minusów:

*wejście przez małe okienko (drzwi są zamurowane),

*gdy robi się ciemno, to trzeba iść do domu, bo nic nie widać,

*miejscowi czasem wpadają i niszczą nasze rzeczy.

*gdy jest odwilż, to tam też jest mokro.

Podsumowując: Szczecin to taka wielka wioska z tramwajami. Tak było, jest, lecz mam nadzieję, że to się zmieni. Może powstanie jakiś

wszystkich tricków, a tu taka miła niespodzianka. Znajomy mi powiedział o tajemniczym miejscu pod Toruniem, które można przemienić w miły zimowy spocik. Wspólnymi siłami brudny opuszczony budynek, który chyba był kiedyś kurnikiem, zamieniliśmy się w secret training spot! Powstały fajne rurki, wybiegi i parę innych sprzętów znalezionych w opuszczonych pomieszczeniach. Najbardziej zaangażowany w cały ten pomysł, ku mojemu milemu zaskoczeniu, był ojciec sprawcy całego zamieszania. Papa tak zadziałał, że podciągnął prąd, założył licznik wraz z matą instalacją elektryczną i w pełni wspierał syna w tym, co robił, a właściwie robiliśmy. Wielkie Jot!

Krakowie ma powstać pierwszy, z prawdziwego zdarzenia, kryty skatepark. Po frekwencji jaką widziałem na zawodach pod M1 (opisywane w poprzednim INFOmagazynie) myślałem, że owe pogłoski mogą faktycznie się sprawdzić. Jednak niestety. Jak zwykle, gdy przyszła zima, okazało się, że o deskorolce w tym mieście zapomina się tak samo szybko, jak w innych. Nie mam tu oczywiście na myśli deskorolkowców, bo oni, jak wiemy jeżdżą zawsze. Chodzi o ludzi, którzy chociażby z racji swojego "biznesu" mogliby coś zrobić dla swoich deskorolkowców. Jednak bywa inaczej. Nie ma w sumie co się dziwić. Góry blisko, więc tym łatwiej zatem sobie tłumaczyć, że snowboard

do pomocy kompanów, "pożyczył" klucze i efekt widzicie na zdjęciu.

I tak to wszystko mniej więcej wygląda. Po raz kolejny podkreślam: nie są to wszystkie miejsca, w których jeździ się zimą w naszym kraju. Jednak do opisanego pozostałych potrzebowałbym znacznie więcej papierowej przestrzeni. Mam nadzieję, że mimo to po tych kilku stronach przekonał się wszystkich do tej pory nieprzekonanych, iż okres zimowy to nie jest pora roku, gdy deskorolkę odkłada się w kąt. Chciałbym również, aby w przyszłości podobny raport miał trochę inny charakter i prezentował tylko ciepłe i czyste skateparki z prawdziwego zdarzenia. Hmm, Dyzio Marzyciel.

Amadeusz Jóźwiak - pop shove-it - Toruń - fot. Skrobawski

raport:

ZIMA!!!

Tomek Dworzak - kickeflip - Kraków - fot. Brzozowski

koniec

Kuba Bączkowski - frontside nosedrive - Grób Nieznanego Żołnierza - Warszawa

Ciężko jest napisać coś nowego na temat wyjazdu, który odbył się jakiś czas temu. O pewnych szczegółach już się nie pamięta, o innych chciałoby się zapomnieć, a z niektórych śmieję się do dziś. Pisząc tę relację, postanowiłem tylko z grubsza przedstawić to, co robiliśmy, i tym komentarzem uzupełnić zdjęcia. Mam nadzieję, że się wam spodoba. Miłego czytania.

Trójmiasto pełne skaterów

Na naszej drodze pierwsze było Trójmiasto. Sięgając wstecz, do czasów kiedy jeszcze tu nie mieszkalem, zawsze kojarzyło mi się z dwoma rzeczami - plażą i imprezami. Mieszkam tu już prawie 5 lat i moje skojarzenia niewiele się zmieniły. Na pewno nie myślałem, że jest to miejsce, gdzie jakoś szczególnie rozwija się skateboarding. Jednak po pobycie Cormaxa pod Teatrem Muzycznym w Gdyni, muszę zmienić zdanie. Na spotkaniu przyszła brygada około sześćdziesięciu osób z deskami! Szkol! Takiej ilości ludzi to nigdzie się nie spodziewaliśmy! Aż miło było patrzeć, jak młody, ośmioletni narybek deskorolkowy, widząc Marcina Tworowskiego robiącego kickflipa przez 2,5-metrowy gap, próbuje go

naśladować... oczywiście na mniejszych przeszkodach. Poza wspomnianym teatrem pojeździliśmy jeszcze na skwerze, gdzie publika bardziej się przerzedziła, więc w spokoju można było pojeździć i porobić fotki. Wieczorem przyszedł czas na Sopot. Kto był, ten wie, jaki klimat wieczorem ma to miasto.

Marmurowa Warszawa

W Warszawie byłem nie raz i nie dwa, ale jakoś nigdy nie miałem okazji spędzić tam całego dnia na jeździe i robieniu zdjęć na miejscówkach. Zawsze, kiedy przyjeżdżałem do stolicy to albo w sprawach poza skate'owych, albo na zawody do Jutrzenki. W sumie, to nigdy nie spędziłem chyba więcej niż 15 minut na żadnej z warszawskich miejscówek. Osobiście znałem tylko

Witosa, Capitol i Grób, ale dzięki mapie miejscówek, ze skateshopu Kuby i zwyktemu zwiedzaniu przekonałem się, że Warszawa jest pełna marmurowych spotów. Przez 2 dni nie udało się nam pojeździć na zbyt wielu, bo może na 5-6 spotach. Widząc jednak ponad 20 miejscówek na mapie, jadąc samochodem przez miasto i znajdując kolejne, które nie były zaznaczone, przekonałem się do jednego: Warszawa to polska Barcelona! Może obecnie brak tu dużego spotu z murkami, jak Paderewa z Katowic, czy Motława z Gdańska, że nie wspomnę o Stalinie z czeskiej Pragi, ale i tak jest zdecydowanie najlepiej, jeśli chodzi o Polskę.

Imprezowa tódz - tódz jest miastem mocno kontrastującym z Warszawą. W-wa ma

klimat nowoczesnej metropolii, a w tódzi czujesz się, jakby czas zatrzymano w XIX wieku. Ciasne uliczki, wąskotorowe tramwaje, wszędzie stare kamienice... Niestety, prawie zupełnie brak tu skate-miejscówek, za to jest kilka (jeśli nie kilkanaście) skateparków. My odwiedziliśmy dwa. Jedyne, czego w tódzi nie brakuje to imprezy. Pubów i klubów jest tu chyba tysięcy, a może nawet więcej. Impreza jaką tego dnia zaliczyliśmy to... inna historia.

Poznań i koniec

Poznań był ostatnim miastem na naszej drodze. Po całym tygodniu jazdy byliśmy już tak zmęczeni, że chyba wszyscy z nas cieszyli się, że to już koniec. Ja pamiętam niewiele... w sumie tylko tyle, że pl. Wolności nie jest już w takim stanie jak kiedyś, że było strasznie gorąco, że parkowanie w centrum jest strasznie drogie i... to, że Kuba po dwóch godzinach jazdy skręcił sobie kostkę. To nie był zbyt udany dzień, więc trzeba było go szybko skończyć. Po krótkim pożegnaniu chłopaki załadowali się w pociąg, a ja skierowałem się na drogę wylotową w kierunku Trójmiasta.

Do następnego touru - Szymon

tour cormax shoes con "wspomnienia Z wakacji"

foto i text: Szymon Jaros

Marcin Tworkowski - nosegrind 180 out - Skwer Kościuszki - Gdynia.

SPIT DA FIRE

tekst: Zbyszek Kieliszek fot: Mariusz Sarzyński

ex **DEBILITATE**

"W sobotni wieczór ustawiłem się na wywiad z chłopakami z zespołu Spit Da Fire, w jednej z poznańskich knajp przy Starym Rynku. Zjawił się tylko Łukasz (frontman, wokalista). Próbowałem z niego wyciągnąć jakieś szczegółowe informacje, ale był cholernie tajemniczy i małomówny... Zresztą zobaczcie sami..."

Witam serdecznie, sam?!
Gdzie reszta?!

Chłopacy są na próbie i pracują ciężko nad numerami na nową płytę.

Ty nie musisz?!

Chłopaki grają sobie na gitarach, nie chcę im przeszkadzać

Na wstępie zapytam, co to za zamieszanie z nową nazwą?!
Nie ukrywam, że ta wiadomość trochę mnie zaniepokoiła...

My też jesteśmy zaniepokojeni ... Widzieliśmy klip DEADLINE na VIVIE, słabo tam wyszliśmy. A poważnie, nagle okazało się, że kilka zespołów już

funkcjonuje pod tą nazwą: w Niemczech, Anglii, Holandii, a ponieważ wchodzimy do UE, to sam rozumiesz... Nie chcemy prowokować niepotrzebnych konfliktów międzynarodowych.

To faktycznie paskudna sytuacja, ale przecież zgromadziliście niemałe grono fanów funkcjonując pod nazwą DEADLINE. Czy to znaczy, że odcinacie się kompletnie od przeszłości?!

Nic z tych rzeczy, zespół się rozwija, podnosimy coraz wyżej poprzeczkę. To, co robimy teraz to naturalne rozwinięcie

tego, co było wcześniej i jest wynikiem naszych działań na coraz szerszą skalę. Mamy pewne plany, postawiliśmy przed sobą cele, a nasze działania mają spowodować ich jak najszybsze osiągnięcie. Mamy wiele dobrych wspomnień z czasów DEADLINE, ale nazwa ta mogłaby w przyszłości stać się problemem, a jej zmiana w dalszej przyszłości byłaby prawdopodobnie nieunikniona i spowodowałaby jeszcze większe, niepotrzebne zamieszanie.

Plany na bieżący rok?!

W ciągu najbliższych

tygodni, nakładem Salmonella Records, zostanie wydany nasz debiutancki album "piss or love (or shit if ya need 2)". Poza tym, chcemy grać jak najwięcej koncertów.

No właśnie, powiedz coś więcej o tej płycie, jak długo pracowaliście nad tym krążkiem, gdzie nagrywaliście?!

Album powstawał przez ok. 2,5 roku. Pracowaliśmy wtedy w sześciuosobowym składzie. Nagrywaliśmy latem 2002 w Studiu Q, a realizatorem był Tom Horn.

2,5 roku? Szmata czasu.

Wiesz... to były początki zespołu. Próbowaliśmy w całość połączyć wiele elementów, charakterystycznych dla różnych gatunków muzycznych. Każdy z

rynek muzyczny jest dość szczerze chroniony przed nowymi zespołami. Wiesz, nikt z tych, co już dorwali się do koryta nie chce dopuścić konkurencji. Próbowaliśmy w dużych wytwórniach, ale niestety zawsze

porozumienia z Salmonella Records.

Poważni ludzie. Dali nam wolną rękę. Ale płyty by nie było, gdyby nie sponsorzy (dzięki za wsparcie i zaufanie dla Roberta i

No dobra, dość o muzyce... Pochwalcie się teraz wszystkim jakie sporty uprawiacie?!

Tenis (wtajemniczeni wiedzą, o co chodzi), lubimy łupać w piłę i w kosza, ale praktycznie każdy z nas, w przeszłości złamał jakiegoś decka, albo obił sobie dupę na snowboardzie. W sezonie wiosenno-letnim dajemy też ostro na rowerach.

To Wy jednak jeszcze do reszty nie zdziadzieliście...

Do reszty jeszcze nie, hehe...

Kilka słów do czytelników INFOmagazine proszę.

Czytajcie INFO..., bo to

"Koncerty są naszym żywiołem, to jest to co tygrysy lubią najbardziej, hehe..."

nas jest trochę z innej bajki, jedni lubią to, drudzy co innego. Ciężko było pójść na kompromis.

Obecnie jest was pięciu, nad albumem pracowało sześć osób, skąd te zmiany?!

Przez około 2 lata śpiewał z nami drugi wokalista - Zyhus (piss), ale życie zmusiło go niestety do podjęcia decyzji o odejściu z zespołu (żyje i ma się dobrze). A co do liczb, to tak naprawdę w nagraniu płyty uczestniczyło około osiemnastu osobników.

Nie mieliście problemów ze znalezieniem odpowiedniej wytwórni?!

Mieliśmy... W Polsce

znalazło się jakieś "ale..." Problemem były np. angielskie teksty. Otrzymaliśmy pewną propozycję, ale była nie do przyjęcia. To jest dla mnie niezrozumiałe, dlaczego tak jest, że nowy zespół traktuje się jak

chłopaków z łodzi - Piotra i Ryśka).

Kiedy ten krążek ma się ukazać?!

Myślę, że pod koniec marca, o ile wszystko pójdzie zgodnie z naszym planem.

"...ale praktycznie każdy z nas w przeszłości dalszej bądź bliższej złamał jakiegoś decka..."

wroga i skutecznie próbuje się go zwalczyć. Problemy z wydawnictwem spowodowały, że od nagrania do wydania płyty minęło 1,5 roku.

Mówiłeś jednak, że w końcu udało wam się dojść do

I to ma swoje uzasadnienie. Jak u was wygląda sytuacja z koncertami?! Dużo gracie?!

Ciągle za mało. Koncerty są naszym żywiołem, to jest to, co tygrysy lubią najbardziej, hehe...

świetna gazeta, tworzona przez rzetelnych i konkretnych ludzi. A my widzimy się na koncertach!

Dzięki za rozmowę! Trzymam za Was kciuki!

Damy radę! Piss!

bluntslide - poznań - fot. skrobanski

Paweł mówi, że jeździ 2,5 roku na desce. Wierzę mu, bo widzę jak szybko uczy się trików. Też byście mu uwierzyli widząc co robi na desce. F/s flip z 7 pod Witosem, na poręczach cała seria tricków z bluntslidem włącznie. Flipy na swoją i drugą nogę, murki, rurki, wszystko. Po takim czasie jeździ pewnie, nawet z takimi trickami. Niewątpliwie jest talentem jakich mało i to bez przesady. Nie jest to tylko zwykłe gadanie i wychwalanie. Jedyne, o co możemy się martwić, to żeby nie znudziła mu się ta cała deskorolkowa gra, bo nic go nie powstrzyma przed tym, co chce osiągnąć. Na razie się na to nie zaniósł, ponieważ jest mocno zajarany i dużo jeździ u siebie na osiedlu w Legionowie. W wolne dni dojeżdża na miejscowy do centrum Warszawy, aby z nami pojeździć. Paweł się nie opieprza i jest spoko ziom, elo rap, trzym się Paweł.

Kuba Perzyna

miasto: Legionowo
wiek: 17 lat
na desce: 2,5 roku
sponsor: MITT, CORTOZ

Paweł Kopczyński

OBOZ WOODCAMP 2004 SUPER PARK

RIDER: TOMIEK KOTRYCH

WOODCAMP
OBOZ DESKOROLKOWY
ZORGANIZOWANY NA TERENIE SUPERPARKU W GOLDAP

**SYPER
PARK**

MIEJSCE: GOLDAP-MAZURY

TERMINY: 03.07-16.07.2004 / 17.07-30.07.2004
31.07-13.08.2004 / 14.08-27.08.2004

WYŻYWIENIE: 3 POSILKI DZIENNE

ZAKWATEROWANIE: 13 NOCLEGÓW W OBIEKCIE TURYST.

TRANSPORT: AUTOKAR TURYSTYCZNY

UBEZPIECZENIE: NNW

**OPIEKA: WYKWALIFIKOWANI WYCHOWAWCY I INSTRUKTORZY
W PROGRAMIE:**

NAUKA I DOSKONALENIE JAZDY NA DESCE

W SUPERPARKU ZAPROJEKTOWANYM PRZEZ NAJLEPSZYCH SKATERÓW

W POLSCE, ZAWODY Z NAGRODAMI, POKAZY PROSÓW,

VIDEO COACHING, KONCERTY, OGNISKO, SEANSE VIDEO,

DYSKOTEKA, GRAFFITI, SKATESHOP Z PROMOCYJNYMI

CENAMI, ANIMACJE.

KONTAKT: BIURO PODRÓŻY MOJE WAKACJE

TEL: 22-826-37-68 LUB 828-36-35

E.MAIL: REZERWACJE@MOJEWAKACJE.PL

CENA OBOZU: 1.299,- ZŁ

CENA OBOZU W TERMINIE 14-27.08 WYNOŚI 1.099,-

SPRAWDŹ WWW.WOODCAMP.COM.PL

S
STORMSRS
PREMIUM TEAM

Malita

MOJE WAKACJE
BIURO PODRÓŻY

INFO
Magazine

DESIGN

OFORMIX

Tomek Brzozowski

miasto: Krzeszowice
wiek: 24 lata
na desce: 7 lat

Tomo poznałem w zeszłe lato, jak jeździł ze swoim ziomkiem po Polsce. Oczywiście z deskami w bagażniku. Od razu spodobała mi się jego luzne podejście do skateboardingu i styl jazdy. Mieszka on w Krzeszowicach i nic dziwnego, że często odwiedza pobliskie Paderewy Spot oraz betonowy skatepark w Chrzanowie. Tak, tak. Tam skąd pochodzi babuszka, mieści się całkiem fajny skatepark. Tomek pokazał nam to miejsce, kiedy odwiedziliśmy go w czasie krakowskich zawodów. Zobaczyłem niesamowite wallride'y w jego wykonaniu na bardzo wysokiej ścianie.

Od razu było widać, że często odwiedza ten teren. Płynna i czysta jazda imponowała każdemu z nas. Nie mogę się doczekać ciepłych dni, kiedy będziemy mogli pojeździć i razem poczuć - na skejt spotach oczywiście! SK8orDIE!

Michał Krawczyk

3rd 25-27 CZERWIEC 2004 TORUŃ

3rd MENTOR SKATEBOARDING SESSION

w hali:
największe zawody w europie środkowej
profesjonalny skatepark
najlepsi polscy deskorolkowcy
międzynarodowa obsada
"best trick" contest
d'j na żywo

na zewnątrz:

- konkursy z wieloma atrakcyjnymi nagrodami
- stoiska z promocyjnymi cenami
- wiele pokazów i atrakcji
- gastronomia
- skatepark otwarty dla wszystkich chętnych
- kapele i d'j na żywo
- fingerboard skatepark

baza tanich noclegów:

**Ośrodek Informacji
Turystycznej w Toruniu**

Rynek Staromiejski 1 - Ratusz, 87-100 Toruń
 tel. (+48 56) 621 09 31, 651 08 12, fax (+48 56) 621 09 30

www.it.torun.pl e-mail: it@it.torun.pl

INFORMACJE NA BIEŻĄCO:

WWW.MENTORSESSION.COM

Malita
 SKATEBOARD KULTURA

**VISION
STREET
WEAR**

VANS

EASTPAK

PREMIERA KWIECIEŃ 2004

VIDEO VHS

GARAZ #2

VIDEO: GARAZ DWA, PRODUKCJA 2004 FILM KUBY KACZMARCZYKA & PAWŁA PRZYBYŁA

WYSTĘPUJĄ: TEAM FENIX ATHLETIC (TOMEK KOTRYCH, TADEUSZ SZYMAŃSKI, ZBYSZEK KACZMAREK, BENIAMIN KOJŁO)

KRZYSZTOF POSKROBKO, WOJCIECH JAWORSKI ORAZ ERYK GAJ, BŁAŻEJ LEWANDOWSKI, MARCIN HACKIEWICZ

JACEK JAKUBOWSKI, JACEK PAWŁOWSKI ... FILM PRODUKCJI POLSKIEJ

Fenixtm
Athletico
fenixatl.com

Kuchnia Wegetariańska

SŁONIKA

"LECZO" parykowa-sojowe

Przed podaniem tego przepisu zastanawiałem się nad sensem działu kulinarnego w deskorolkowej gazecie, ale jeśli jest choć kilka osób, które zabawiły się w kucharza i przyrządziły coś według moich wskazań, to już jest mi lżej na sercu, a jeśli dodatkowo rozważa możliwość przejścia na wegetarianizm, to mój dział odniósł zamierzony cel. Jeśli tak się stało, to dajcie znać. Dziękuję!

Przepis w tym numerze nie należy do skomplikowanych, jak i poprzednie, a cała tajemnica tkwi w przyprawach i waszych kubkach smakowych. Jeśli posiadacie te dwie rzeczy, no i oczywiście dobre chęci, to do dzieła!

POTRZEBNE SKŁADNIKI TO:

- 3 średnie papryki, najlepiej mix kolorów,
- 1 duża cebula lub 2 średnie,
- koncentrat pomidorowy - 3 łyżki stołowe,
- 1 szklanka proteiny sojowej, najlepiej kostka lub paseczki,
- oliwa,
- przyprawy według gustu, ja polecam wegetę, pieprz oraz mieloną słodką paprykę.

SPOSÓB PRZYGOTOWANIA

Proteinę sojową wrzuc do miseczki, załóż wrzątkiem i odstaw na około 10 minut. W tym czasie pokrój cebulę w talarki, a paprykę w paseczki, oczywiście części niejedalne usun.

Znajdź dobry garnek, najlepiej z grubym dnem, wlej na dno oliwę i rozgrzej ją, a następnie wrzuc pokrojoną cebulę i chwilę podsmaż. Dorzuc już miękką, odsączoną proteinę, którą, mieszając wraz z cebulą przyrumień. Dodaj koncentrat oraz paprykę i dolej odrobinę wody.

Przykryj gaz i dół leczy pod przykryciem, co jakiś czas mieszaj i dolewaj wodę, aby się nie przypaliło, no i oczywiście nie zapomnij przyprawić według gustu. Duś tak długo, aż proteina i warzywa będą miękkie, pamiętaj tylko, żeby nie dolewać zbyt dużo wody, by leczy było gęste a nie wodniste. Taką smaczną potrawę możesz skosztować z pieczywem lub, tak jak na zdjęciu, z ryżem i osobście tę wersję polecam najbardziej!

Przy tym całym pędwieniu pamiętaj, że przepis pochodzi z pisma deskorolkowego i to jest w tym wszystkim najważniejsze, ale żeby trząść supertricki, to trzeba mieć siłę, a po takim posiłku gwarantuję ci ją. Więc deski pod pachę i do spotkania na jakimś fajnym spacerze.

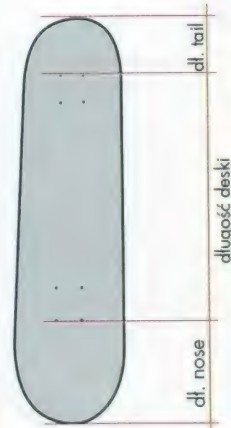
Życzę smacznego posiłku oraz wglębnienia się w kuchnię bezmięsną. Pozdrowienia GO VEGETARIAN i do spotkania na desce !!!!!!!

porad kilka... porad kilka... porad kilka... porad kilka... porad kilka...

Dobór deski

Dobór deski był i zawsze będzie bardzo indywidualną sprawą. Kolesie w przeróżny sposób argumentują to, co jest dla nich lepsze. Dla jednych tricki na poręczach, można zdusić tylko na deckach z napisem Zero a z kolei inni twierdzą, że nollie flip klei tylko drewno Girla. Och! Jak wielka jest moc autosugestii,

wie niejednego oldboy skateboardingu! Ale my, starszy wyjadacze, dajemy rady zielonym w temacie, więc razem wybierzemy deskę dla ciebie. Pomoże nam zamieszczony obok schemat. Wszystkie rozmiary decków są podane w

calach, ale ponieważ w Polsce "rządzią" centymetry, tą skalą będę operował. Jeżeli nie przekroczyłeś wzrostu 140cm (około) i masz małą stopę - 38 (około) szukaj deski

1 in(cal) = 2,54cm(centymetr)

WORLD "MICRO" SZER 16,5 cm, Dł 68 cm.

AESTHETICS "SMALL" SZER 17,9 cm Dł 74cm

BLACK LABEL "MID" SZER. 18,5 Dł. 77,5

krótszego - około 70cm (27.5 cal) długości. Występują one najczęściej pod nazwą MINI lub KIDS SERIES. Ich wybór na rynku nie jest duży, ale w dobrym skateshopie je znajdziesz. Jeżeli jednak należysz do tych, którzy już lekko wystają ponad ladę, wybór jest ogromny. Wspólną cechą prawie każdego decka jest jego długość, około - 81cm (31cal). Jednak różnice zaledwie kilku centymetrów, mogą wywrzeć znaczący wpływ na twoją jazdę. Ogólna zasada: deski wąskie 18-19.5cm szerokości (7-7.6 cal) będą na pewno łatwiej obracały się przy flipach, będą lżejsze, ale zarazem mniej stabilne i wytrzymałe, od tych szerokich 19.5-22 cm (7.6 - 8.6 cal). Trzeba też wziąć

pod uwagę, że dla jednej osoby (przykładowo 150cm/40kg/40but) deska "dziewiętnastka" może być w sam raz, a dla skępta o znacznie większym wzroście, wadze i większej stopie, deck ten może okazać się za wąski i za słaby. Maluchowi będzie się łatwiej (lżej) wykonywać tricki, a starszak nie będzie na takiej desce mógł złapać równowagi (będzie mu trudniej). Kolejną rzeczą jest zwracanie uwagi na kształt i długość nosa i taila. Wiadomo, że na początku trudno jest stwierdzić, co jest dla ciebie lepsze. Na pewno jeżeli powierzchnia danego końca deski jest dosyć duża, wykonanie na niej slidów będzie pewniejsze i stabilniejsze zapewne bardziej, niż na

krótkim i wąskim tailu/nose. Według mnie, jeśli dopiero zagłębiasz się w tajniki skejtingu, powinienes kłaść nacisk na płynną i stabilną jazdę. Daje ona najwięcej satysfakcji, przynajmniej nam z INFOmag. No i oczywiście wyraża styl, który jest ogromnie ważny w deskorolce. Bo przecież, kiedy widzisz jak jeździ Mike Carroll, Karl Watson albo inny mistrzunio, to trudno się nie zachwycić! Do zobaczenia na desce!

TWIGS
element mini-featherlights. because size does matter.

Michał

REALNESS

Street Apparel

REALNESS SOLDIERS : TOMEK KOTRYCH ŁUKASZ RZESZOTEK KUBA PERZYNA

*Fuck business, be the realness....
ubrania dla prawdziwych, holla...*

REALNESS STREET APPAREL
tel. 604 584 789 505 170 163
fax. 622 16 79

Ludzie listy piszą...

Ogromnie cieszymy się z faktu, że przysyłacie nam tak dużo listów. Za wszystkie oczywiście serdecznie dziękujemy. Staramy się czytać każdy z nich bardzo wnikliwie i jest nam strasznie miło, że tak pozytywnie odbieracie INFOmagazine. W ogromnej ilości listów przewija się wątek gratulacji, wszyscy piszą nam, że jesteśmy zajeżdżeni. Postanowiliśmy zatem w przytoczonych listach wyciąć te fragmenty i wstawić znak "[...]", by zmieścić jak najwięcej trapiących was problemów oraz oczywiście naszych odpowiedzi. Mam nadzieję, że nie będziecie mieli nam tego za złe. Ilość nadesłanych listów nie pozwala nam na udzielenie odpowiedzi wszystkim. Nadal czekamy na kolejne i jeżeli ich ilość będzie się zwiększać jak do tej pory, rozszerzymy ten dział o kolejną stronę.

Do Redakcji!!!!

Mam 13 lat i jeżdżę na desce od dwóch lat, nie muszę pisać jak ona dla mnie wiele znaczy, bo ten, kto miał z nią styczność o tym wie. [...] Brakuje mi tylko w niej takiego działu jak - Pro, w którym byście przybliżali nam sylwetki różnych znanych deskorolkowców. [...] Ali Boulala - jest najlepszym hardcorowcem jakiego świat widział. Tracę się rozpisałem, ale teraz idę namawiać rodziców, żeby mnie zasponsorowali na prenumeratę tej gazety, która jest [...] chciałem jeszcze powiedzieć tym osobom, które piszą, że jest za dużo błędów - może są błędy, ale wy nie macie się o co czepiać, bo INFO to jest gazeta, a nie wypracowanie!!!!!! Mateusz Przybyła

Chyba dla każdego naszego czytelnika deskorolka znaczy tyle, ile dla Ciebie. To nie ulega wątpliwości. Co do Prośów ze Stanów - już pracujemy nad tym działem. Wypatruj go w kolejnych numerach.

Cześć.

INFOmagazine [...] nie dorównują jej jakieś Ślizgi, w których jest tylko hip-hop, a o desce 10 stron na 70. tączą hip-hop z deskorolką, co w ogóle się nie wiąże, zmieniając pogląd na skaterów i bardzo dobrze. Jestem dumny, że Polska ma gazetę, która dorównuje Transworldowi (nie licząc objętości i ceny) pod wieloma względami, np. wspaniałymi zdjęciami. Jest super i robicie to dalej.

Paweł Mydło, Olsztyn

A my jesteśmy naprawdę dumni, że INFOmagazine ma takich czytelników jak Ty. Na takich właśnie bardzo liczyliśmy.

Wasza gazeta jest po prostu zajeżdża, pierwszy numer mnie zającieł, bo w nim jest tylko o desce, a drugi zmiażdżył mnie z powierzchni ziemi. Na taką gazetę czekał pokolenie skatów, dla tej gazety dołbym się na głosło przeciągnąć po szkło, pokazywać piękno dechy, aby tak dalej.

Paweł J.

Podobnie jak po liście Pawła (powyżej) tak i przy Twym, mamy ogromną motywację do dalszej pracy. Jednak słowa nam stykają i prosimy bez żadnych samoocenań!

Siema!

Nie chciałem wam za bardzo słodzić, bo wszyscy czytelnicy waszego pisma tak robią, ale z racji tego, iż jestem chyba pierwszą dziewczyną, która ten magazyn kupiła, pozwalam sobie pochwalić robotę waszej redakcji. Macie ciekawe artykuły, zdjęcia są w miarę przystępne, dobrej jakości i w ogóle dobrze, że w końcu wyszła w Polsce gazeta, gdzie jest 100% DH, bo ten Transworld kosztuje 37 zeta.

Kamila - Kolbudy-Bąkowo

Zgadza się. Większość listów, jak nie wszystkie, zawierają pochwały i gratulacje. Jednak w żadnym wypadku nie odbieramy tego jako SKODZENIE!!! Nikt nam nie musi słodzić. Nie ma po co tego robić. Cieszymy się, że w Polsce deskę interesują się również dziewczyny, ponieważ na świecie jest to normalna. Wiemy to, bo kupujemy TWS mimo, że kosztuje 37 zł.

Siemano!

[...] Nie przejmujcie się takimi listami jak napisał w drugim nr Bogacz aka bgs- Spoko odpowiedź dla tego typu. Ja się nie przejmuję błędami bo sam jestem dydaktykiem!

Damian z Pabianic

Podając wyzwanie tworzenia tego magazynu, postanowiliśmy zrobić wszystko najlepiej, jak tylko będziemy mogli i potrafili. W trakcie lektury dwóch pierwszych numerów, właśnie dzięki naszym wnikliwym czytelnikom wyszło, że korekta jest poważnym problemem. Nie zamierzamy jednak tak

tego pozostawić i mamy ogromną przyjemność powitać w składzie redakcyjnym panią Agnieszkę, która naprawdę dzielnie walczy z naszymi "bykami". Każde wytknięcie naszych "drobnych" polknięć traktujemy poważnie.

[...] chciałbym zasugerować, że skoro wydajecie Info na kasetach, a obok tego jako magazyn prasowy, to może powiązaliście jedno z drugim wydając, np. co drugi numer wydanie z płytką, na której można by znaleźć materiały z kaset. Można by wtedy robić dwie wersje magazynu - jeden z płytką droższy trochę, i drugi bez płytki tańszy - czytelnicy mieliby wybór. Naprawdę fajnie byłoby móc kupić taki magazyn z filmem VHS za rozsądną cenę - bo jeśli chodzi o samą kasę, to przeciętny skateboarder prędzej będzie oszczędzał na nowego deka, niż na taką kasę...

Fredzisz z ŁBN

Dosyć poważnie myślimy o dołączeniu jakichś insertów do naszego magazynu. Czy to będzie kaseca? Hmm... Zaczynamy może od naklejek w przyszłym numerze!

Siema!

Mam 15 lat i jeżdżę od 2 lat. Napisałem do Was, bo miałem dosyć opinii koleśków, którzy "czytali" wasze pismo z obrzydzeniem, tak samo jak czytają Ślizg, którego autorzy próbowali przedstawić skateboarding, snowboarding i kulturę Hip-Hopu na ok. 80 stronach [...]. No to wracając do sprawy, ci anty nastawieni do kultury polskiej deskorolki kolesie, śmiali się z tego pisma mówiąc, że to syf, moim zdaniem po prostu za dużo naczytali się Trasher'a i innych amerykańskich pism, zapomnieli o tym, że amerykańska deskorolka powstała w latach 70-80, a polska na początku lat 90, a po trzecie powinni się cieszyć, że polska deskorolka nadal się rozwija, a oni nieśledzący do tego nie przyczyniają. Powinniście pisać dalej nie zwążając na to, co mówią inni, jesteście zajeżdżeni i tyle! CH.W.D.P. jak by co, to znaczy Hugo Wraca Do Polsatu. Nie mogę się doczekać waszego następnego numeru. Nara!

Konrad z Gdyni

Myślę, że każdy ma prawo do wypowiedzenia swojej opinii. Jeżeli magazyn im się nie podoba, to trudno. Ich sprawa. Ważne, że Tobie się podoba.

ELO ziomki!

Mam 24 lata, pierwszą zająwkę na deskę złapałem, gdy miałem 10 lat. [...] kupiłem pierwszą deskę w Skate-Shopie na Rakowieckiej. Pamiętam to jak dziś, poszedłem z tatą. Tata wyłożył całą kasę (540 złn czy 740) Decha Foundation, traki Orion, kółka Pigi 54mm. I zaczął się sezon, od lutego do września czesałem double-hellpity. Lecz niestety dalej nie było różowo, wj***m się w drągi i na desce śmigałem do diler'a. Po półtora roku nadszedł czas na odbicie się od dna, lecz postępy na desce nie przychodziły zbyt łatwo. Nadszedł rok 2000. Poznałem moją dziewczynę, człowiek pozbierał się i dostał wiatru w skrzydła. Deska to dla mnie wolność, wielka frajda. Uczucie stania na desce, to dla mnie wszystko. Nieważne są ciuchy. Jedyna rzecz, która się liczy, to deska.

Sebastian z Warszawy

Rzeczywiście, przesada z narkotykami, nie są one dobrym rozwiązaniem dla młodych ludzi. Takich osób jak Ty, które miały ostre kłopoty ze sobą po używkach, znamy bardzo dużo. Dziękujemy, że poruszyłeś ten trudny temat, a wam radzimy: nim zaczniesz czegokolwiek zażywać, dobrze się zastanów! Niech historia Sebastiana będzie dla ciebie przykładem. A Ty Sebastianie możesz przeczytać poniżej, jaką masz kochającą dziewczynę.

Witam!

Mam na imię Alina i nie jeżdżę na desce. Nie potrafię. Może się jeszcze nauczę w przyszłości (niezbyt bliskiej, bo mam kontuzję stopy, bolesną). Pismo wasze czytuję. Gratuluje w ogóle, bo złe nie jest. Tylko, czy to komplement był? Bo jako dyletantka w dziedzinie, mogę się znać raczej średnio. W każdym razie mój chłopak się zaczytuje. On jeździ, podskakuje itd. Czasami, to wydawać by się mogło, że ta deska jest dla niego prawie taka ważna jak ja. Prawie. O czym to ja chciałem... No tak: ten mój facet, Sebastian, kazał sobie niedawno zrobić zdjęcia. A właściwie nie tyle sobie, co swoim nogom i desce. Posłał te swoje nogi do was. No i dlatego piszę, żeby prosić, np. o wydrukowanie chociaż kawałka jednej nogi, gdzieś na przedostatniej stronie. On ma niedługo (w kwietniu) urodziny i na pewno będzie cały szczęśliwy. I ja przy okazji. Pozdro i szacunek.

Anna z Warszawy

Również Cię pozdrawiamy i wyganiam! Sebastiana jak najczęściej na deskę. Bo daje mu ona dużo przyjemności. Zdjęcie już pewnie widzieliście?

SIEMANKO!

Na początku mojego listu gratuluje zajeżdżistę i faniej gazety. Taniej, bo to dla mnie bardzo ważne. Myślicie dlaczego? Dlatego, że jestem mniej zamożnym skejtkiem. Na sprzel zbieram sam. Dlatego, że moi rodzice są tzw. Dozorcami, czyli sprzątają ulice, a z tej roboty "kokosów" nie ma. Dobra, koniec narzekania. Mam do Was konkretną sprawę (nie ma to jak zapytać). Proszę, abyście napisali mi o tanich, a zarazem dobrych deckach, deskorolkach, kółkach i trackach.

Paweł - Koziegłowy koło Poznania

O jakich deskach piszemy, między innymi, w "skateshop news". Polecam śledzić tę rubrykę uważnie, ponieważ w kolejnych numerach na pewno będziemy o takim sprzecie pisali więcej.

ELO ZIOMALE!!!

[...] wasza gazetka jest wyj***na w kosmos. Sorry za pismo bo się spieszę, bo piszę na lekcji polaka. Jeżdżę niedługo, ale w poro mi idzie. Niedługo moje faki was zasypią. Mieszkam w małej miejscowości i bardzo zależy mi na rozwinięciu deskowej plagi i zbudowaniu skate parku. Była już petycja do wójta i on wyraził na to zgodę, ale zabrakło nam sponsora. Mamy z kolegami nadzieję, że ten pomysł kiedyś wypali (oby)!!!

Gibon z Rogowa

Z niecierpliwością czekamy na twoje foty i życzymy powodzenia w walce o skatepark. Jak już coś powstanie, napisz, a postaramy się przyjechać i opisać waszą inicjatywę.

Teraz słowa krytyki, co do waszej gazety. Praktycznie, teoretycznie krytycznym okiem na to patrząc można powiedzieć, że jest ona tym, na co czekałem od kilku miesięcy. Zaden hip-hopowy Ślizg, tylko 100% deski. A tak na boku - trochę dużo reklam, ale na początku to zrozumiałe, przy takiej cenie, to wiadomo.

Artur "Musiek" Musiał

Cóż mogę napisać? Pisałem o tym przy listach, w poprzednim numerze. Obiecuję, że ilość stron z reklamami będzie szła proporcjonalnie do ilości stron poświęconych deskorolce.

Siema!

Wasza gazeta jest niemal perfekcyjna, jest w niej wszystko czego dusza pragnie. Wywiady, superzdjęcia i ciekawe artykuły. Tak sobie pomyślałem, że możecie dodać jakąś stronkę z humorem. Trochę dźwięnie rozwiązałem sprawę newsów. Ciężko znaleźć fragment o produkcji, który mnie akurat interesuje.

Mateusz z Biłogostu

Nie pozostaje Ci nic innego tylko czytać INFOmagazine od dechy do dechy, wtedy nie będziesz miał problemów ze znalezieniem interesującego Cię fragmentu. Nawiasem mówiąc, to super jest złożona, skoro wymusza na czytelnikach przeczytanie wszystkiego.

Siema

Wasza gazeta jest zajeżdża (cała o desce)!!! Mimo to mam parę uwag. Zrobić dział "Wielcy ludzie związani z deską", czy coś takiego, a nie wściskanie Andrzeja Skrobańskiego do działu "Gościu". Trochę więcej o sprzecie, bo tyle co o

deskorolce w dziale "porad kilka", to trochę za mało. Poza tym jest spoko. Mam jeszcze parę pytań. Czy w Polsce można (legalnie) nabyć jakieś filmy z Rodneyem Mullenem? Czy moglibyście napisać coś o butach na deskę (jakie dobre dla kogo?) Czy jest szansa nabycia 1 numeru?

Michał z Jurawic

Też nie wiem, po co ten Skrobański w tym "Gościu". Ale zastępcą nocnego jednak się uparł i trzeba było uszanować jego zdanie. Co do filmów - szukał w dobrych skateshopach, tam powinna być jeszcze seria On video, w której był przedstawiany Rodney. No! I oczywiście możecie zakupić, chociażby zamawiając prenumeratę.

Elo

Witam całą redakcję INFOmagazine! Wasza gazeta to jest [...], bo deskorolka jest jedną rzeczą, którą się interesuję we wszystkich stronach. Nie tylko jazda, ale robieniem zdjęć, filmowaniem, kupowaniem odzieży skateboardowej i w ogóle wszystkim, oglądaniem video-skate, czytaniem gazet (między innymi waszej...) piszcie dalej, nie ująć - więcej deskorolki! Jak byście mogli, to pozdrowicie ode mnie polskich skaterów m.in.: Gutka, Kotiego, Benka, Gołotę! He,he i w ogóle Was. HE! A tam, chrzącicie wszystko. Tylko skateboarding. Na razie.

Paweł

A więc: nie musiałem ich pozdrawiać, bo miałem teraz ku temu okazję! Myślę, że oni również Ciebie pozdrawiają.

Siema!!!

Piszę do was, bo dręczą mnie dwa problemy. Pierwszym z nich jest zima, która wku. wia chyba wszystkich skaterów, a tak w ogóle to nikt nie wie, po co ona jest. Ale mniejsza o to, ważniejszym

problemem jest brak miejscówek w moim mieście. Nie mówię, że ich w ogóle nie ma, ale jest ich stanowczo za mało. Z braku miejscówek tak się zdenerwowałem, że aż normalnie nie mogę wytrzymać, a przecież bez miejscówek nie ma gdzie jeździć. Na tym skrócie mógł list i dołączyć wam spoko rysunek. -Gaba z Kielc

Myślę, że chociaż wstępnie przewertowałeś No03 i już się troszkę uspokoiłeś. Wiesz, że zimą deskorolka nie umiera i jak się ładnie jeździć, to robi się to zawsze. Tym bardziej zimą. Zc rysunek dziękujemy i oczywiście czekamy na następne. Może kiedyś, jak się zbiera tego troszkę więcej, otworzymy jakąś galerię waszych prac.

Witka

Jak już wiadomo, jeżdżę na desce, ale coś to by była za jazda bez kumpli. Razem z ziomami założyliśmy osiedlowy, deskorolkowy team. Nazwyc się "Dom Ptaka". W jego skład wchodzi: Mały, Rafał, Bron, Wiśnia i ja. Latem na ulicy Rafała powstanie miniskatepark. Przyjeżdżamy tam codziennie i bez końca katujemy palety i wyskocznie. Gdy zimą nie ma gdzie jeździć, przechodzimy do piwnicy Rafała lub pozostaje nam jeździć na fingerboardach (małe deskorolki na palce). Zwracam się teraz do wszystkich (nie tylko młodych) deskorolkowców, żeby tworzyli także swoje małe teamy. Jest przy tym dużo zabawy i można lepiej poznać swoich kumpli. Pozdro dla wszystkich jeżdżących na desce. Uczcie się szybko nowych tricków. Przyjeżdżcie czasem do Poznania pojeździć na Placu Wolności. Do zobaczenia na desce!

Paweł z Poznania

Ciekawa nazwa jak na CREW. "Dom Ptaka"? Hmm... Czy ma jakiś związek z firmą Birdhouse? Jeżeli miałbyś jeszcze ochotę, to napisz nam, dlaczego akurat taka nazwa i jak na nią wpadłeś. Pewnie wiąże się z tym jakaś historia. Czekamy z niecierpliwością.

PRENUMERATA !!!

INFO
magazine
skateboard

ZAMÓW PRENUMERATĘ NA **1** rok
(czyli **6** numerów) a **7** MASZ ZA

FREE !!!

☒ **TAK** pragnę otrzymać **7** numer za darmo !!!

☒ **TAK** pragnę wziąć udział w losowaniu nagród
czapki **Malita. Fenix. Empire.**

☒ **TAK** zamawiam roczną prenumeratę
INFOmagazine (czyli **6** kolejnych numerów) za jedyne **54pln**

Pierwsze czapeczki:

wędrują do:

Antczak Arkadiusz - Opinogóra
Marczuk Thomas - Szamotuły
Pietkun Konrad - Pawtów

GRATULUJEMY i czekamy na kolejne losowanie !!!

↓ jak zaprenumerować ??? ↓

* Udaj się do najbliższego banku lub urzędu pocztowego i wpłać 54pln na konto:

SHOWBIZ productions ul. Na zboczu 22 80-110 Gdańsk ING Bank Śląski S.A. o/Toruń 2110501979100000224830048

* Wypełnij zgłoszenie prenumeraty dołączone do czasopisma.

Jeżeli jakimś dziwnym zrządzeniem losu go tu nie ma, to pobierz go ze strony:

www.infomagazine.pl

* Nakleć znaczek za 1,25 zł w miejscu do tego przeznaczonym i wrzucić do skrzynki pocztowej.

* Po otrzymaniu twego zgłoszenia i potwierdzeniu z banku, że pieniądze dotarły, uruchamiamy prenumeratę na 6 numerów od najbliższego, który ma się ukazać.

* Kolejny, czyli 7, otrzymasz za FREE a twoje zgłoszenie, do czasu wygaśnięcia prenumeraty, co miesiąc bierze udział w losowaniu

NAGRÓD !!!

* **UWAGA !!!** Jeżeli nie zależy ci na nagrodach, a chciałbyś zaprenumerować INFOmagazine, wpłać 54pln na podane wcześniej konto.

Na poleceniu wpłaty podaj swój dokładny adres i tytuł wpłaty "PRENUMERATA". Przy takiej opcji 7 numer masz również za FREE !!!

↓ uwaga !!! ↓

*W poprzedniej wersji podailiśmy, że na zgłoszenie prenumeraty należy nakleić znaczek za 1.20 pln. Niestety, Poczta Polska zrobiła nam psikusa i w międzyczasie podniosła cenę za swoje usługi. W tej chwili znaczek kosztuje 1,25 pln !!!

*Również nie zaznaczyliśmy, że promocyjna cena prenumeraty, nagrody i 7 numer free obowiązują do 1 maja 2004 roku. Poprawiamy się. Wszystkie zamówienia z nazwijmy to, "czerwonej" prenumeraty, które dotrą do nas po 1 maja będą odsyłane. Później obowiązywać będzie nowa, nazwijmy ją "zielona", z nowymi, jeszcze bardziej atrakcyjnymi, nagrodami i promocjami.

*Mamy również prośbę, byście dokładnie zaznaczyli, od którego numeru chcecie rozpocząć prenumeratę. Zaoszczędzi nam to kłopotu, szczególnie na przełomie numerów, kiedy nie mamy pojęcia czy chcecie prenumerować od bieżącego, czy przyszłego.

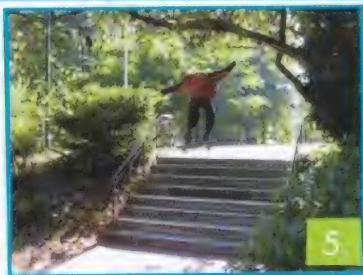
*Istnieje również możliwość zamówienia prenumeraty od numeru archiwalnego, np. od No01. To też musicie wyraźnie zaznaczyć na zgłoszeniu.

Z zewnątrz

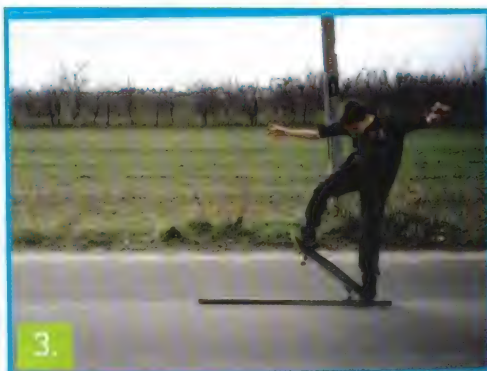
Naszą redakcję zalała fala waszych zdjęć, za które bardzo dziękujemy, ale jeszcze bardziej cieszy nas fakt, że apel o nieprzysyłanie zdjęć ze skateparków odbił się tak wielkim echem. Jeszcze raz serdeczne dzięki. Jednocześnie bardzo przepraszamy tych wszystkich, których zdjęcia się nie ukazały. Były one naprawdę supergimnastyczne, ale niestety wszystkich nie zmieściliśmy. Nie tracicie jednak nadziei, przysyłajcie do nas swe fotki, a może wygracie jakieś fajne artefakty, które nieustannie z numeru na numer na was czekają. Czyje zdjęcie zostało przez nas najbardziej docenione, dowiecie się na stronie 79, w KONKURSACH. A już niedługo zmiana pogody: ciepło, słoneczko, więc super warunki do pstrykania fotek. do roboty! Czekamy!

2.

5.

3.

6.

7.

9.

8.

1.

4.

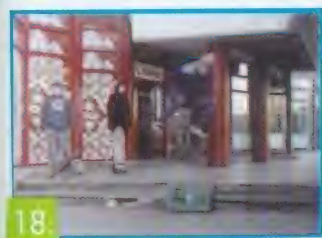
1. Marcin Szczepanek "Snoopi" - ollie - Łódź - fot. Kuba Malinowski.
2. Bartek Jlski - ollie - Ostrów Wlkp. - fot. Maurycy Kusy.
3. Jacek Zabłotniak - 5-0 - Opacz Mała.
4. Paweł Mydło - "dark slide - ściema" - Olsztyn.
5. Krzysztof C. - backside ollie.
6. Grzesiek Smolak - kickflip.
7. Adam Chudzik - heelflip - fot. Piotr tysenko.
8. Łukasz Bętkowski - frontside noseslide.
9. Sebastian Doboszewicz - Dziara - Warszawa.
10. Igor Chlebowski - ollie - fot. "Jonasz".

10.

11. Michał Zawisz - ollie - Ostrów Wlkp. - fot. Bartek Jlski.
12. Kacper Jakóbczyk - ollie - fot. Adam Kwaśnicki.
13. Damian Wojszczyk "Mek" - kickflip - tódż.
14. Sebastian Becker - noseshift - Gdańsk - fot. Karol Zagórski.
15. Michał Lenda - boneless - Miękinia - fot. Kuba Lenda.
16. "Mirror" - nose slide - Krynica, 30 sierpnia.
17. Szymon Kuś - backside - Mińsk Mazowiecki.
18. Paweł Ratkowski - kickflip - Gdynia.
19. Kajetan Piotrowski - boneless - Zielona Góra.
20. "Snickers" - verial kickflip.
21. Adam Chudzik - ollie - Dzierżoniów - fot. Piotr Łysenko.

KONKURSY KONKURSY KONKURSY KONK

No! Znowu oczekiwane konkursy. Z waszej korespondencji wiemy, iż bardzo podoba się wam ta strona naszej działalności, z której notabene nie mamy zamiaru rezygnować. Mało tego, szykujemy jeszcze lepsze i z lepszymi nagrodami. A za stałe konkursy zewsząd czyhają na was nagrody: buty za najlepsze zdjęcie z działu "Z zewnątrz" koszulki za "Ankiety" i bluzy za "koperty". Zostaliśmy też miło zaskoczeni waszą poezją. Dotarło do nas dużo wierszy, za co postanowiliśmy jednorazowo nagrodzić najlepszy nowiutkim filmem 411VM #62!!! Miłego oglądania. Nie oznacza to, że ogłaszamy kolejny konkurs poetycki. Spodobało nam się kreatywność naszych czytelników którzy zawsze próbują nas zaskoczyć. Na tego rodzaju akcje będziemy znajdować, w miarę możliwości oczywiście, jakieś ciekawe nagrody. Deskorolka to kreatywność !!! Wszystkie nagrody wkrótce dotrą do osób zainteresowanych. Już spuściliśmy ze smyczy nasze gołębie pocztowe. Pamiętaj i na ciebie czeka nagroda!!!

Ech, deskorolko, miła tyś już razy po nocach mi się śniła.
Tak chciałbym znów pod pachę Cię wziąć,
a gdy już będę na dworze od ziemi się odepchnąć
i jechać, i płynąć i mieć przed sobą
tyle pięknych godzin wypełnionych Tobą.
Przez ostatnie tygodnie ziąb i śnieg na dworze.
Niestety - gorzej już chyba być nie może!
Ostatnio nic tylko skate videos oglądam
i Info* magazyny od nowa czytuję
A że tak mało czasu Ci poświęcam
teraz często sobie w brodę pluje.
Tak chciałoby się znowu flipa skleić, znów ze schodów skoczyć
zamiast non-stop w domu siedzieć i pianę z pyska toczyć.
Żeby jeszcze kryty skatepark w LBNie był
pewnie teraz tam z deseczką bym się krył.
Teraz do wiosny pozostaje mi wegetować.
Szkoda, że w moim mieście w zimie nie ma gdzie katować.
Byle znowu ciepło było, byle sucho
ta nadzieja jest dla mnie jedyna otucha...

Frodzisz z Lublina

Ja nie jem orzechów bo od nich mam nudności.
Ale mój skateboarding dostarcza mi radości.
Skeji robią grindy, flipy, oraz graby.
Również moje pogo dostarcza mi zabawy.
Czy wiesz był do bani! Czy też całkiem spoko!
Ale deskorolka to temat w bycze oko!
Tu się wierszyk kończy, ciąg dalszy nastąpi.
Jeśli się podobał to czekajcie na nowy.
Bowiern przygotowuję poemat odlotowy.

Paweł z Opola

INFOmagazine
Gazeta tylko o deskorolce,
Kosztuje trochę więcej niż 2 dolce.
Korzy skater na pewno ją ma,
I po przeczytaniu na desce śmiga.
Są tu recenzje, zdjęcia i zawody,
Znajdzie coś dla siebie nawet skater młody.
W info można wygrać wspaniałe nagrody.
Chociaż nie wygrasz w tej gazecie "Skody".
Więc leć do skateshopu po nowe wydanie,
Nie martw się, nie spóźnisz się na śniadanie.

Paweł z Poznania

Info! Serce ty moje! Ty jesteś jak deska,
Ile Cię trzeba cenić, ten tylko się dowie
Kto Cię czyta. Dziś piękność twą w całej
Ozdobie, czytam i opisuję bo tęsknię po Tobie
Gazeto o desce co skateboarding promujesz w Polsce
I w każdego skate'ra siedzisz szufladzie!!!
Ty co team Fenixa, Mality reklamujesz z jego
Wiernym ludem. Jako mnie skaterowi nadzieje
Powróciłś cudem. Gdy od żdziarskiego Smith'a pod twoją opiekę
Oczytany ciekawie podniosłem powiekę
I z razu mogłem na desce do sk8shopu progę
Iść i zakupić 2. numer i za wrócone podziękować Bogu
Tak mnie powróciś cudem na Info toną
Tymczasem przeniesi moją duszę utęskniającą
Do tych rurek krzywych, do tych murków żywych
Szeroko i długo na polskich miejscówkach rościagnionych
Do tych gapów przeskakujących flipem rozmaitem
Wyznaczonych "ROMANEM" posrebrzanych "SMITH'SEM"
Gdzie wypasione decki, kółka jak śnieg białe
A teksty są po prostu WSPANIAŁE!!!

Szymon z Elbląga

UWAGA !!!
UWAGA !!!
UWAGA !!!

W INFOmagazine No04 ogłaszamy kolejny, długoterminowy konkurs, w którym główną wygraną będzie kompletny ubiór deskorolkowca, wraz z kompletną deskorolką!!!
Będziesz miał możliwość wygrać jednocześnie: spodnie, koszulkę, skarpety, bluzę, czapkę, portfel, buty, jak i kompletną deskorolkę!!! Szok??? My też jesteśmy w szoku, że ogłaszamy aż tyle konkursów i przeznaczamy na nie wiele atrakcyjnych nagród.. Czytaj INFOmagazine No04, w którym wszystkiego się dowiesz!!!

UWAGA !!!
UWAGA !!!
UWAGA !!!

stereo
the symbol of quality.

Ogłaszamy nowy hiperkonkurs. Na początek powiemy coś o nagrodzie, która może trafić właśnie do ciebie! Jest ją niezły rarytas, a mianowicie deska Stereo z superlimitowanej serii, ręczną numeracją i podpisem samego Jason'a Lee. Na świecie są tylko 382 takowe deseczki. Nasza, a niebawem któregoś z was, jest opatrzona numerem 242. Czy nie chciałbyś takiej wypasionej deski? Wystarczy wziąć udział w naszym konkursie, potem tylko wygrać, bo dla tej nagrody naprawdę warto. Cała zabawa polega na zaprojektowaniu znaku graficznego na koszulkę INFOmagazine: wymyśl, namaluj, narysuj, zaprojektuj na kompie, bądź w dowolnej formie i prześlij na nasz adres do 01.06.2004r. Czekamy na wasze projekty. Najlepszy zostanie nagrodzony, a do tego znajdzie się na seryjnej produkcji naszych koszulek.

RSY KONKURSY KONKURSY KONKURSY

INFO MAGAZIN
18. GRUDZIA 2004/2005
87-100 TORUŃ

Wójcik Emil
-Łódź

No i dograłiśmy się, tak fajnych kopert dawno nie widzieliśmy. Wzbudziło to żywe zainteresowanie nie tylko naszego listonosza, ale i wszystkich "bab z wosem" na pocztce. Bardzo się postaraliście. Nasz nowy bezterminowy konkurs odnosi sukcesy. Autorzy kopert użyli różnych technik, aby je ulepszyć - z techniką cięcia włącznie. Troszkę zmieniamy zasady konkursu. Od tej chwili oceniamy wasze malarskie wypożyciny, tylko na stronie adresowej.

W tym numerze niezależna komisja wyłoniła trzy najfajniejsze (oczywiście ich zdaniem) koperty. Autorzy zamieszczonych poniżej prac już mogą się cieszyć z bluz, które niebawem otrzymają. A my z wielką niecierpliwością czekamy na kolejne koperty!

Koprowski Artur
-Gdańsk

Bartosz Zabiega
-Gdańsk

VANS

Tym razem urzekło nas zdjęcie Artura Zintera z łodzi przedstawiające, efektownie skaczącego przez opony, Damiana Wojcieszaka. Spadobał nam się niekonwencjonalny sposób zrobienia zdjęcia, który przyniósł fajny efekt. Nasi fotografowie przy robieniu kolejnych zdjęć do magazynu na pewno będą brali pod uwagę takie ujęcie. Buty Vans "powędrują" do Artura, oczywiście pocztą, razem z wieloma naklejkami!

ankieta#01

Wciąż docierają do redakcji wypełnione ankiety. Akcja wciąż trwa, a nagrody nieprzerwanie na was czekają!!! Wśród wszystkich, do tej pory nadesłanych, wylosowaliśmy trzy, które zostały nagrodzone koszulkami. Natomiast, spośród osób, które w ankiecie zasugerowały nam zamieszczenie dużego plakatu (w niedalekiej przyszłości oczywiście tak zrobimy) wylosowaliśmy dwóch szczęśliwców otrzymujących nagrody - plakaty: jeden Stereo z podpisami całego teamu i jeden firmy Toy Machine.

Przewoźnik Piotr
-Dąbrowa Górnicza

Konieczny Robert
-Miastko

Tomek Świąćcki
-Kamień Pomorski

Gawenda Michał
-Świętchłowice

Filip Beno
-Wrocław

co w następnym ???

UWAGA !!!
dodatkowo
pakiet
SUPER
naklejek
dla
zajawkowiczów

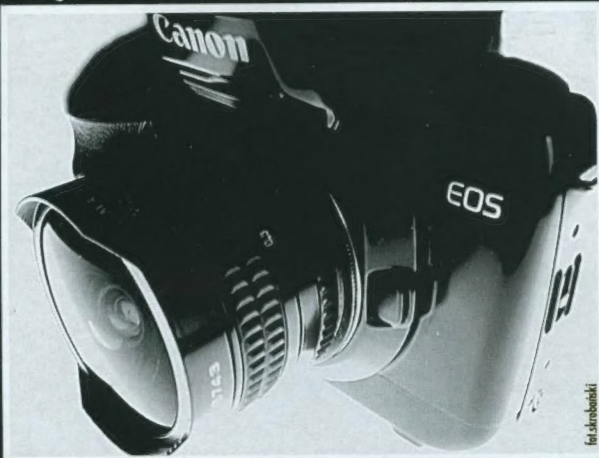
Jot ziommy!!!
Super naklejki!!!
Więcej strom!!!
Wywiad ze mma!!!
Musisz go mieć!!!
INFOsupermag!!!
No04
w maju!!!

INFO magazine **No04**
skateboard

Poniżej drukujemy listę polskich skateshopów, w których możesz zakupić INFOmagazine jak i INFO magazyn video. Jeżeli prowadzisz skateshop lub jest jakiś w twoim mieście i chciałbyś, by właśnie w nim był nasz magazyn, wyślij kartkę pocztową na adres redakcji, bądź e-mail: kontakt@infomagazine.pl

miasto	nazwa	adres	telefon	strona WWW	e-mail
Białystok	"SLUG"	ul. Kilińskiego 15	(601) 80 06 63		
Bydgoszcz	"MENTOR"	ul. Dworcowa 17	(52) 345 43 80	www.skate-mentor.com	skate-mentor@skate-mentor.com
	"BAD+MAD"	ul. Fardorńska 141	(52) 582 23 02		ballico1@wp.pl
	"INTER CITY"	ul. Dworcowa 46 "Pasaż"			intercity-sk8@wp.pl
Częstochowa	"MONUMENT"	Aleja 37		www.monument.pl	cheaf@monument.pl
Dąbrowa Górnicza	"EVIL DEVIL"	ul. Sobieskiego 15	(32) 261 49 18	www.wutele.pl	
Elbląg	"SKATE SHOP"	ul. Nitschmana 30-32	(55) 236 96 40		
Elk	"ANAGRAM"	ul. Wojska Polskiego 13	(87) 621 53 87	www.anagram.elk.pl	
Gdańsk	"DOGGY STYLE"	ul. Partyzantów 45	(58) 345 15 46		ballico1@wp.pl
	"BAD+MAD"	ul. Kołobrzeska 41	(58) 511 06 80		ballico1@wp.pl
	"BAD+MAD"	ul. Rajska 10, Madison Park	(58) 690 80 18		tricity@op.pl
	"TRICITY"	ul. Wielkie Młyny 16	(58) 301 10 35 w.345		
	"FIRE LINE"	ul. Chlebicka 43	(58) 301 83 22		
	"PAN KROK"	C.H. Sukces B15 ul. Partyzantów 6/12	(58) 761 29 05		
Gdynia	"DOGGY STYLE"	ul. Starowiejska 41-45	(58) 661 83 03	www.metropolis-skateshop.pl	handlowy@metropolis-skateshop.pl
	"METROPOLIS"	ul. Abrahama 74/1			
Grudziądz	"ZGRZYT"	ul. Szewska 18	0 606 12 18 92		
	"INTER CITY"	ul. Wybickiego 19 D.H. "Orzeł"			intercity-sk8@wp.pl
Ilawa	"MOCHA-DOBRY SKLEP"	ul. Sobieskiego 16 C	(89) 648 97 41		moch@interia.pl
Katowice	"MONUMENT"	ul. Stawowa 4	(32) 354 09 27	www.monument.pl	cheaf@monument.pl
	"KOSMOS"	ul. Stawowa 10	(32) 253 64 90		
Konin	"SKATESHOP HIP HOP"	al. 1-go Maja	(63) 242 39 56		
Kraków	"AIRWALK SHOP"	C.H. Zakopanka ul. Zakopiańska 62	(12) 293 31 96		airwalkkrakow@wp.pl
	"COOL SPORT"	ul. Loretańska 8	(12) 422 48 46	www.coolsport.pl	info@coolsport.pl
Legnica	"FIRE LINE"	ul. Biskupia 3 Dom Handlowy IDOR 1 piętro			
Leszno	"MAYER"	ul. Rynek 10		www.mayer.com.pl	mayer@mayer.com.pl
Lublin	"MONUMENT"	ul. Krakowskie Przedmieście 30	(81) 743 72 35	www.monument.pl	cheaf@monument.pl
	"MONUMENT"	ul. Krakowskie Przedmieście 17	(81) 534 38 22	www.monument.pl	cheaf@monument.pl
	"MONUMENT"	ul. Krakowskie Przedmieście 41	(81) 534 95 60	www.monument.pl	cheaf@monument.pl
Łódź	"SYSTEM"	ul. Piotrkowska 145	(42) 632 67 88	www.gt500.pl	gt500@gt500.pl
	"CALIFORNIA"	ul. Piotrkowska 25	(42) 630 19 50	www.call4niask8.pl	call4niask8@go2.pl
Olsztyn	"ANAGRAM"	ul. Janowicza 3 (Jaryty)	(89) 542 50 70		
Opole	"69"	ul. Krakowska 38	(606) 76 23 69	www.69.com.pl	shop69@o2.pl
	"SKATE CITY"	ul. Ozimska 14/16 lok. 210	(77) 441 79 84		
Pabianice	"ADRENALINE"	ul. Piłsudskiego 3E	(42) 227 08 51		
Poznań	"MAYER"	ul. Szkolna 17	(61) 852 09 63	www.mayer.com.pl	mayer@mayer.com.pl
Racibórz	"ANDEGRAND"	ul. Ludwika 15 Dom Handlowy JAWOR	(32) 414 04 50	www.andegrand.pl	deskorka@andegrand.pl
Rybnik	"ANDEGRAND"	ul. 3-go Maja 11	(32) 423 30 44	www.andegrand.pl	deskorka@andegrand.pl
Szczecin	"ANDEGRAND"	ul. Wojska Polskiego 49	(91) 485 12 46	www.andegrand.pl	deskorka@andegrand.pl
Toruń	"MENTOR"	ul. Panny Marii 13	(56) 621 10 12	www.skate-mentor.com	skate-mentor@skate-mentor.com
	"INTER CITY"	ul. Strumyńska 15	(56) 621 05 48		intercity-sk8@wp.pl
Warszawa	"TRIK"	ul. Targowa 72 lok. 105 A Centrum Handlowe Wileńska	(22) 331 63 75		trik8@wp.pl
	"STREET STYLE"	ul. Smolna 14	(22) 827 94 02	www.streetstyleltd.com	streetstyle@wp.pl
	"DSK skate shop"	ul. Nowogrodzka 6A	(22) 622 16 79	www.dskskateshop.com	dskskateshop@wp.pl
	"SKATE SHOP"	ul. Rakowiecka 9	(22) 849 42 45		
	"KAMUFLAGE"	ul. Górczewska 124	(22) 533 41 93	www.kamuflage.pl	kamuflage@wp.pl
	"KAMUFLAGE"	ul. Rozbrat 5		www.kamuflage.pl	kamuflage@wp.pl
	"METROPOLIS"	Rondo Jazdy Polskiej ul. Waryńskiego lok. 23/24	(22) 825 63 82	www.metropolis-skateshop.pl	warszawa@metropolis-skateshop.pl
Wrocław	"INTER CITY"	ul. Włosa 2 "Galeria Milenium"	(54) 412 46 85		intercity-sk8@wp.pl
	"FIRE LINE"	ul. Rynek Dom Handlowy "Feniks" 4 i 5 piętro	(71) 377 18 90		
Zakopane	"SKATESHOP 31"	ul. Kurkowa 31	(71) 79 59 777	www.boardshop31.pl	
Zielona Góra	"SKATE SHOP"	ul. Kosciuszki 10			
	"FAJERY"	ul. Żeromskiego 14	(68) 324 44 63	www.militaria.cvx.pl	fajery@poczta.fm

ROBISZ ZDJĘCIA DESKOROLKOWE ? KRĘCISZ SWOIM KUMPLOM TRICKI ?

Dla wszystkich, którzy uważają, że zdjęcia jakie robią i materiały video jakie udają im się nakręcić są na tyle dobre, by mogły znaleźć się w INFOmagazine i INFOvideo mamy propozycję: przysyłajcie je na adres redakcji, a może okazać się, że zaproponujemy wam współpracę. Zaznaczamy jednak, że zdjęcia i video muszą spełniać nasze techniczne wymogi, takie jak: ostrość, odpowiednie naświetlenie, ciekawy kadr i oczywiście dobre tricki. Weźcie to wszystko pod uwagę i zróbcie swoje małe "portfolio". W taki sposób, wielu znanych deskorolkowych fotografów znalazło pracę w magazynach na całym świecie. Ty możesz być ich "odpowiednikiem" w Polsce. A więc czekamy.

Jeżeli masz jakieś pytania odnośnie sprzętu, filmów oraz sposobu robienia zdjęć - napisz do nas, a my postaramy się, oczywiście w miarę możliwości, dać wam kilka cennych wskazówek.

INFO
magazine
skateboarding

ul. Grudziądzka 46/p.302
87-100 Toruń
kontakt@infomagazine.pl

Tak, jak myśleliśmy, nasze skromne nagrody zmobilizowały was do przysyłania nam informacji o skateparkach, tych nowych jak i tych starych. Dzięki waszym informacjom, nasza baza danych o polskich skateparkach wciąż się powiększa. Jednak wiemy też, że zostało wiele miejsc w naszym kraju, gdzie stoją takie "wspaniałe obiekty", jak poniżej na zdjęciu. Nie ukrywajcie tej wiedzy, podzielcie się nią z nami, a na wszystkich śmiarków, przysyłających nam opisy i zdjęcia z miejsc, o których do tej pory nie mieliśmy pojęcia, wciąż czekają nasze skromne podarki. CZEKAMY!!!

Czapeczki lub smycze BROTHERHOOD otrzymują:

- Artur Musiał, Rybnik (smycz)
- Jacek Pietras, Ostrołęka (mycka)
- Arek Antczak, Opinogóra (czapa)
- Dawid Skorupka, Konin (nakrycie głowy)
- Sławek Chudziak, Wrocław (smycz)
- Michał Perchak, Nowa Sól (czapka)
- Jacek Zarzecki, Siedlce (czapeczka)

Na zdjęciach obok, przesłanych nam przez Jacka z Siedlec, przedstawiamy wam klasyczny przykład bezgranicznej głupoty. Jak to w Polsce bywa, wszystko jest możliwe i wszystko może się wydarzyć, ale to przerosło nasze najmielsze fantazje dotyczące skateparków. Oceńcie to sami, ale prosimy z lekkim przymrużeniem oka. A... i żadnych niepotrzebnych przeszkód!!! Skatepark bez przeszkód? Hmm...

REGULAMIN:

1. SKATE PARK TO MIEJSCE DO JAZDY NA ROLKACH I HULAJNOGACH.
2. KORZYSTAJĄCE Z OBIEKTU DZIECI POWINNY BYĆ POD OPIEKĄ OSÓB PEŁNOLETNIICH.
3. KARDZA OSOBA KORZYSTAJĄCA Z SKATE PARK POWINNA POSIADAĆ KASK OCHRONNY I KOMPLET OCHRONIACZY.

ZABRANIA SIĘ:

1. ROZWIJANIA SZYBKOŚCI NA DRODZE DOJAZDOWEJ.
2. JAZDY NA ROWERACH.
3. WCHODZENIA W KORKACH I TRAMPKOKORKACH.
4. WNOŚZENIA OPAKOWAŃ SZKŁANYCH I INNYCH TWARDEJ PRZEDMIOTÓW
5. WNOŚZENIA I JEDZENIA PESTEK
6. USTAWIANIA PRZESZKÓD

Nasze Polskie Skateparki ?

SHOWBIZproductions
przedstawia

TRANSISTERS

malita/dsk/empire
video

michał KRAUCZYK karol FURMAŃCZYK artur WOUTANIA Łukasz RZESZOTEK Wojtek JAWORSKI Tomek DWORZAK
Jacek PAWŁOWSKI kamil PIOTROWSKI dominik WŁODARZ KIEWICZ artur CZERWIŃCZYK GAJ
kuba PERZYNA Tomek KOTRYCH Łukasz SZYMAŃSKI Bartek ZIELIŃSKI

już wkrótce !!!

PRENUMERATA!!!

empire

skateboarding

foto:skroban

**Dominik
Włodarkiewicz**

**Gaj
Eryk**

**Artur
Czerwiwiec**

**Jacek
Pawłowski**

**Andrzej
Skrobański**

**Kamil
Piotrowski**

Kamil Piotrowski - boardslide to fakie - Poznań

Transmisja Video
z udziałem team'u Empire

DYSTRYBUCJA : UNIFORM
UL POLSKA 25, 00-703 WARSZAWA
TEL/FAX 0 PREFIX 22 6510867

INFOvideo #11

już wkrótce w skateshopach !!!

